

Milujte se!

Časopis pro novou evangelizaci

Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás.
Jan 15,12

**„Hledej štěstí druhých
a najdeš své vlastní!“**

ze školní nástěnky zdravotní školy (SZŠ a VOŠ Znojmo)

Napadlo tě, že tvé vlastní štěstí je vlastně „vedlejší produkt“, že ho nejde získat tak, že se na jeho dosažení zaměříš prvoplánově? „Jdu za svým štěstím a víc mě nezajímá!“ – tak takto to nefunguje...

Obsah:

Obsah: padesáté druhé číslo

- 3 Ochutnej pomeranč!
- 5 Co řekli ti, kteří ochutnali...
- 6 Ježíš (jen) jako hasič?
- 10 Jsem vlk pohlažený Bohem...
- 13 Nejmenší pilina / Žízeň
- 14 Kdo se přidrží Boha, toho On nenechá padnout... (P. Adolf Kolping)
- 18 Církev má odpověď'
- 19 Kolpingova rodina, tábory a rakev
- 21 Když Bůh pomáhá, dobrá věc se podaří i navzdory lidem
- 23 Pomoc nejen pro Maxička
- 24 Jak jsem zpovědníka žádal o zproštění od modlitby
- 26 Neschopnost odpouštět je velkou překážkou v modlitbě
- 27 Drahocenný čas
- 28 New Age a křesťanství
- 32 Knihy o andělech?
- 34 Okultismus a ezoterika
- 37 Moje zkušenost s homeopatií
- 38 Kristovo bohatství od věků skryté v Bohu
- 46 K čemu jsou andělé
- 49 Proč nechává Bůh padlé anděly škodit?
- 52 Z vězeňské cely do Lurd
- 55 Kvalitní materiál
- 56 Luxus, který dopřávají dětem ti nejbohatší
- 59 Kvalitní publikace i k dalšímu šíření (velký objednávkový kupon A.M.I.M.S.)
- 61 Společenství čistých srdcí: Nedočkavost a rezignace, dvě strany jedné mince
- 62 Neodcházejte prosím do předčasného důchodu

Milujte se!

Časopis pro novou evangelizaci
52/2020, XIV. ročník, vydáno 24. ledna 2020

Vychází s církevním schválením Biskupství brněnského
č. j.: Ep/1379/08 ze dne 25. 1. 2008

Koordinátor: P.ThLic. Marek Dunda, Th.D.
Šéfredaktor: P.ThLic. Pavel Zahradníček, Th.D.
Překlady: Terezie Eisnerová OP
Jazyková a grafická úprava: Ondřej P. Vaněček

Vydavatel: Milujte se! z.s., Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí
e-mail: redakce@milujte.se, www.milujte.se
číslo účtu pro zaslání darů: 2101330155/2010, specifický symbol: 7777

ISSN 1802-4327, MK ČR E 17470

Katolický časopis **Milujte se!** je zaměřen na osvětu a vzdělávání široké veřejnosti jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Časopis vychází pod záštitou sestry Matky Terezy a je vydáván ve spolupráci s Hnutím Pro život ČR.

Objednávky: Časopis je neprodejný a distribuován zdarma. Lze jej v požadovaném počtu výtisků objednat na adrese redakce. Jeho vydávání je možné jedině díky zasláním darům, neboť časopis nemá předplatné či státní a církevní dotace. Zaslání dary lze podle §15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.

Redakce si vyhrazuje právo zveřejnění texty krátit, případně upravovat.
Fotografie lidí umístěné u svědectví a článků jsou pouze ilustrační.
Znění licencí Creative Commons (CC) naleznete na <http://creativecommons.org/licenses>.

Foto na titulní straně: Pexels, Daniel Spase (CC0)

Milovaní čtenáři!

Tímto číslem začíná vycházet již čtrnáctý ročník časopisu *Milujte se!*, který nyní běžně vychází v nákladu 62 000 výtisků. Díky vašim darům a podpoře je dokonce čas od času možné vytisknout další čísla navíc a rozdat je tam, kde předpokládáme, že by mohly nést užitek. Tak tomu bylo i v závěru loňského roku, kdy jsme mohli 51. číslo časopisu vytisknout v navýšeném nákladu 68 000 výtisků a rozeslat ho i šesti tisícům knihoven v České republice, které ještě časopis neodebírají. Několik set knihoven ho již odebírá díky podobným akcím v minulých letech, kdy jsme takto časopis zdarma knihovnám nabídli. Také toto zaslání časopisu mnoha knihovnám zdarma je možné díky vašim darům. Pán Bůh zaplať!

Zároveň s časopisem jsme knihovnám poslali i knižní přílohy – tentokrát hned dvě naráz. První byla napínavá kniha Jozefa Lusconě *Do akce jde Titus!*, která zároveň ukazuje, jak probíhalo pronásledování Církve v 50. letech minulého století. Druhá byla publikace Jitky Krausové *Příběhy moudrosti*. S tím souvisí i má prosba: Zeptejte se, prosím, ve svých knihovnách na tyto knihy i na časopis *Milujte se!*. Je to již téměř dva měsíce, co jsme zaslanky rozeslali, nic by tedy nemělo bránit tomu, aby již byly k dispozici čtenářům... Možná je to však potřebné v některých knihovnách „trochu popostrčit“... Předem za to děkuji. A pokud by se snad stalo, že časopis s knižními přílohami a s nabídkou na jeho bezplatné zaslání do vaší knihovny nepřišel, je možné o to kdykoliv požádat na emailové adrese redakce@milujte.se.

Pán Bůh zaplať za vaši pomoc při vydávání i šíření časopisu.

V Kristu P. Pavel Zahradníček

Podpořte *Milujte se!* – objednejte si jej

Máme velkou radost, že se k vám dostává další číslo časopisu *Milujte se!*, který u nás začal vycházet díky iniciativě sestry Matky Terezy. Vydávání dalších čísel se však neobejde bez vaší pomoci. Prosíme vás o modlitby – za nás, kteří časopis připravujeme, za všechny čtenáře a za ty, kteří časopis šíří dále k těm, kteří by se k němu jinak nedostali a nemohli si jej objednat. Jsme však raději, můžeme-li zasílat časopis čtenářům přímo domů, a nikoli jej pouze anonymně distribuovat.

Časopis posíláme všem zájemcům zdarma (je distribuován pouze v ČR). Náklady na výrobu a distribuci jednoho výtisku, které činí přibližně 20 Kč, jsou hrazeny výhradně z darů čtenářů. Dary na podporu časopisu *Milujte se!* můžete posílat na účet 2101330155/2010, specifický symbol 7777 a jako variabilní symbol použijte údaj ze složenky, která je součástí záhlaví. Dary jsou potvrzovány a lze je uplatnit při snížení základu daně.

Časopis *Milujte se!* můžete objednat sobě nebo svým přátelům e-mailem na redakce@milujte.se nebo poštou na adrese redakce. Jen na vás záleží, zda časopis bude i nadále vycházet. Děkujeme za vaši podporu.

redakce

Jsme velmi šťastné, že časopis *Milujte se!* šíří pravdu a učení Církve a že prospěšnost a vzdělávací vliv je vidět ve svědectvích ze života lidí. Podporujeme a modlíme se za všechny, kteří se podílejí na vzniku tohoto časopisu.

Sestry Matky Terezy v ČR

Ochutnej pomeranč!

Ve známém londýnském Hyde Parku je místo nazývané „Speaker's Corner“. Kdo chce, může tam přijít a řečnit na nejrůznější témata – nejen o politice, ale třeba i o filozofii a náboženství. Kolem těchto řečníků se shromažďují skupinky lidí, kteří poslouchají a často také křičí, protestují nebo naopak tleskají.

Jistý muž tam chodil každou neděli a vyhlašoval, že Bůh neexistuje. Byl velmi dobrý řečník, a tak neustále vyzýval lidi, aby někdo sebral odvahu a konfrontoval s ním své názory. Nikdo se většinou nehlásil.

Až jednou vystoupil z davu starý muž a postavil se vedle řečníka. Ten měl velkou radost, že si ze starce, který se odvážil proti němu vystoupit, bude moci udělat legraci. Těšil se, jak ho zesměšní. Starý muž ale neřekl ani slovo, jen si z kapsy vyndal pomeranč a začal ho s naprostým

klidem pomalu loupat. Všichni se smáli, jen řečník trochu znervózněl. Domníval se, že se mu stařec vysmívá – inu, jak se říká: podle sebe soudím tebe.

„Co to děláš?“ zeptal se ho.

„Loupu si pomeranč.“

„A co tím myslíš?“ pokračoval řečník. ▶

„Jak můžete mluvit o Bohu, když jste ho nikdy ,neochutnal‘, nikdy nezakusil?“

(srov. Žalm 34,9: „Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý...“)

V časopise nabízíme příběhy lidí, ať již z minulosti, nebo lidí současných, kteří s Pánem Ježíšem něco prožili.

Stařec mu neodpověděl, jen si dál v klidu loupal svůj pomeranč.

Potom ho začal jíst.

Všichni se velmi bavili. Jen řečník ne.

Nakonec se stařec obrátil k řečníkovi a zeptal se ho:

„Jak chutnal ten pomeranč?“

To už byl řečník opravdu hodně nervózní a podrážděně odsekl:

„Jak mám vědět, jak chutná, když ho jíš ty a ne já!“

Na to mu stařec odpověděl:

„To je ono! Stejně tak nemůžete mluvit ani o Bohu, když jste ho nikdy ‚neochutnal‘, nikdy nezakusil. Ale já mohu,

protože já jsem ho zakusil. Takže nyní si běžte stoupnout mezi ostatní posluchače a dovoluji mi, abych mluvil o Bohu. Já vám o něm mohu něco říct, ne vy!“

Otec Elias Vella, který tento příběh vypráví, dodává: „To byla skutečná evangelizace. A nyní už jistě rozumíte: poznat Boha znamená vstoupit s ním do důvěr-

ného vzájemného vztahu a pak ho poznávat, zakoušet ve svém životě!“

Proto vám v tomto časopise nabízíme příběhy lidí – ať již z minulosti, nebo lidí současných –, kteří s Pánem Ježíšem něco prožili. Jsou pozváním a povzbuzením, abychom s ním, s Ježíšem, prožívali svůj život i my. Stojí to za to!

Připravil P. Pavel Zahradníček ■

Zdroj:

Vella, Elias. *Oblečte si srdce pastiera*. Per Immaculatam; Bratislava, 2011.

Jsou pozváním a povzbuzením, abychom s Ježíšem prožívali svůj život i my. Stojí to za to!

Foto: Pexels, Kamil Szumotalski (CCO)

Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý, blaze člověku, který se k němu utíká.

Žalm 34,9

Co řekli ti, kteří ochutnali...

O Bohu může zkoušet mluvit kdokoliv – a také se to často děje. Ale skutečně nám o něm má co říci jen ten, kdo „ho ochutnal“ – kdo ho zná z vlastní zkušenosti, kdo s ním něco zažil (viz předcházející příběh „Ochutnej pomeranč!“ na str. 3–4). Nedávno zemřelý kněz otec Dominik Doubrava, O.Praem., patří k těm, kteří „ochutnali“. Své životní zkušenosti s Bohem a vírou shrnul do stručných vět, které člověku utkví v paměti.

Kdy slabost nevádí

My věřící patříme k menšině,
ale vždycky jsme v přesile,
je-li Bůh s námi.

Co ode mne Bůh čeká

Pán Ježíš nevyžaduje
úspěšnost, ale věrnost.

Kudy k vítězství

Víra je nejdříve obět, potom obět
a nakonec vítězství.

Falešná víra

Bankovka, která není podložena zlatem, a víra,
která není podložena životem, je falešná.

Ztráta víry

Věřit v Boha znamená milovat.
Ztrátu víry vždy předchází ztráta lásky.

Nejhorší nedostatek

Bez lásky je duše omezená, bez víry je
ohrožená.

Co ti víra dá

Víra nás činí silnými
v slabostech, bohatými
v chudobě
a živými ve smrti.

Úkol kněze – a úkol tvůj

Kněz má přivádět
člověka k hranicím víry
i k hranicím věčnosti.
Vstoupit musí každý sám.

*Víra je cesta,
která má cíl.*

P. Dominik Doubrava, O.Praem.
(z knihy P. Dominika Doubravy,
O.Praem., a P. Marka Dundy
„Mozaika duchovní moudrosti“;
A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí,
2014, 96 stran, příspěvek
na tisk 20 Kč; možno objednat
pomocí kuponu na str. 59 nebo
na www.amims.net a www.fatym.com –
tam najdete i kompletní text knihy
on-line zdarma) ■

Foto: PxHere (CCO)

Ježíš (jen) jako hasič?

„S Ježíšem se můžeme setkat různým způsobem, ale rád bych vám ukázal čtyři stupně nebo čtyři různé způsoby či dimenze tohoto setkání,“ říká známý exercitátor, vedoucí duchovních seminářů a také exorcista P. Elias Vella. A dodává: „Formuluji to takto jen pro větší srozumitelnost. Nemám v úmyslu rozdělovat lidi do různých kategorií, jako kdyby byl jeden člověk na prvním stupni a další na druhém... Tyto čtyři stupně nebo různé dimenze se často navzájem prolínají, ale měli bychom si je pro lepší pochopení zapamatovat.“

Je zajímavé dodat, že z tohoto rozdělení – z těchto stupňů setkání s Pánem Ježíšem – vychází také rozčlenění čtyř ročníků duchovních seminářů P. Eliase Velly. Jejich kompletní nahrávky vám v anglickém znění a v českém překladu nabízí zdarma k poslechu i ke stažení internetový přehrávač TémaBox (<http://temabox.tv-mis.cz> – viz upoutávka na protější straně). Jde o celkem 73 hodin velmi zajímavých nahrávek. Vřele doporučujeme!

První setkání: Ježíš jako hasič či uzdravovatel

Obvykle se s Ježíšem člověk setká nejprve jako s uzdravovatelem. Zástupy, které šly za Ježíšem, byly jako žebráci, kteří ho prosili, ba žadonili, aby je uzdravil, daroval jim pokoj a osvobodil je. Mnozí se na něj dívali jako na mága nebo lékaře na pohotovosti. Jiní za ním běželi jen proto, že něco potřebovali a chtěli, aby jim to dal. To je nejběžnější způsob, jak se s Ježíšem zpočátku člověk setkává.

Je na tom snad něco špatného? Ne, ve skutečnosti na tom není nic špatného, i když to není dokonalé! Ježíš nikdy nikoho, kdo ho o něco prosil, neodmítl. Věděl, že ho ty zástupy lidí následují, protože něco potřebují, a on s nimi

Hasiče voláme, až když se něco stane. Pokud se nic nepříhodi, nevzpomeneme si na ně...

měl vždycky soucit a na jejich potřeby reagoval. Kladl na ně ruce, uzdravoval je a osvobozoval od zlých duchů. Sám Ježíš nám často říká, abychom klepali, a bude nám otevřeno. Jindy nás zase nabádá, abychom naléhali na našeho Otce, dokud ho tím neunavíme. Na žadonění a prošení není nic špatného. Takové je obvykle naše první setkání s Ježíšem.

Druhé setkání: Ježíš jako učitel

Setkání s Ježíšem uzdravovatelem není vyvrcholením našeho vztahu s ním, ale spíš jeho začátkem. Postupně, jak člověk roste v duchovním životě, vnímá touhu setkat se s Ježíšem jako s učitelem.

Podívejme se na krásné setkání Nikodéma s Ježíšem. Nikodém za ním přijde, ne aby ho o něco prosil, ale proto, aby se zeptal, co má dělat. „Co mám dělat? Co mám dělat, abych se dostal do nebe?“

Při prvním setkání prosí člověk Ježíše o toto či tamto. Při druhém setkání udělá další krok. Už neprosí Ježíše, aby mu něco dal, ale spíš se ho ptá: „Co mám dělat?“

Příkladem člověka z prvního setkání je slepec z Jericha: „... ať vidím.“ Příkladem člověka z druhého setkání je Nikodém: „... řekni mi, co mám dělat?“ Je to setkání s Ježíšem jako s mistrem, učitelem. V tomto stadiu člověk pocítí potřebu častěji otvírat Písmo, aby zjistil, co mu Bůh říká skrze okolnosti, a začal hledat a rozpoznávat Boží vůli ve svém životě.

Třetí setkání: Ježíš jako přítel

Třetí setkání je dalším krokem vpřed. Je to setkání s Ježíšem jako s přítelem. Když se setkají dva přátelé, obvykle to není >

*Mnozí za Ježíšem
běželi jen proto,
že něco
potřebovali
a chtěli, aby jim
to dal. Takové je
obvykle naše první
setkání s Ježíšem.*

Foto: Flickr, Ianier67 (CC BY-NC-ND 2.0)

Cyklus duchovních seminářů

P. Eliase Velly on-line

www.tv-mis.cz/vypis.php?klic=170

*Přehrajte si nebo stáhněte
kompletní audionahrávky čtyř
na sebe navazujících seminářů
známého exercitátora a exorcisty
P. Eliase Velly, OFM Conv.,
konaných v letech 2005 až 2012
v Třebíči:*

- 1. Ježíš lékař – uzdravující (to je první důvod, proč člověk většinou přichází k Ježíši: „Ježíši, pomoz, uzdrav...!“)*
- 2. Ježíš učitel (následování Ježíše – jak se Ježíš může stát mým učitelem a já jedním z jeho učedníků)*
- 3. Ježíš můj přítel (jak žít v důvěrném přátelství s Ježíšem)*
- 4. Ježíš můj Pán (jak učinit Ježíše svým Pánem a Pánem celého svého života a co to pro člověka znamená; poslední díl cyklu, kterým celá série duchovních seminářů P. Eliase Velly vrcholí)*

Nahrávky pro TV-MIS.cz poskytl Sdružení Ageus Třebíč. Semináře jsou anglicky s tlumočením do češtiny. P. Elias Vella mluví velmi srozumitelnou angličtinou, takže kromě duchovního užitku je možné poslech spojit i s procvičováním angličtiny!

Všechny čtyři semináře jsou dostupné také v TémaBoxu – přehrávači duchovních přednášek, seminářů, kázání a audioknih – na adrese <http://temabox.tv-mis.cz>.

<http://temabox.tv-mis.cz>

Pak může člověk udělat druhý krok. Už neprosí Ježíše, aby mu něco dal, ale spíš se ho ptá: „Co mám dělat?“

Foto: PxHere (CCO)

proto, aby jeden druhého o něco žádal. Nesetkávají se ani proto, aby se jeden druhého ptal, co od sebe chtějí, ale spíš proto, aby se radovali ze vzájemného společen-

ství. Při třetím setkání tedy člověk začne cítit potřebu jen být s ním, být s Ježíšem. Jde o to, být s tím, koho milujete; být s Ježíšem a zakoušet jeho přátelství.

Foto: Flickr, BostonCatholic (CC BY-NC 2.0)

Zde začíná náš modlitební život. Tento rozměr můžeme vidět v krásném rozhovoru Ježíše se Samařankou ve 4. kapitole Janova evangelia. Ježíš prosí tuto ženu o trochu vody, ale ve skutečnosti on chce dát vodu jí. Ježíš je přítel, který chce uhasit vaši žízeň. To je třetí rozměr setkání s Ježíšem.

Při třetím setkání člověk začne cítit potřebu být s Ježíšem. Jde o to, být s tím, koho milujete; být s Ježíšem a zakoušet jeho přátelství. Zde začíná náš modlitební život.

Čtvrtý rozměr,
ten nejdokonalejší,
je setkání s Ježíšem
jako s Pánem
mého života.

Znamená to
odevzdat svůj
život do jeho
rukou, protože
vím, že mě miluje.

Čtvrté setkání: Ježíš jako Pán mého života

Čtvrtý rozměr, ten nejdokonalejší, je setkání s Ježíšem jako s Pánem mého života. Znamená to odevzdat svůj život do jeho rukou v dokonalé poslušnosti, protože vím, že mě miluje. Vyvrcholením této odpovědi je Ježíšova modlitba za apoštoly při poslední večeři, jak ji máme zachycenou v 17. kapitole Janova evangelia.

Jít za nejlepším

Zaměříme se tedy na naše setkání s Ježíšem jako s Pánem našeho života. Znamená to odevzdat všechno, čím člověk je, co má nebo co si myslí, do Božích rukou. Proč? Příčina takového odevzdání vyplývá ze skutečnosti, že člověk je přesvědčen, že Otec ho miluje a chce mu dát to nejlepší.

P. Elias Vella, OFM Conv.
(se svolením zpracováno podle knihy
Eliase Velly „Ruku v ruce s Ježíšem“,
Karmelitánské nakladatelství, 2018,
převzato z www.vojtechkodet.cz) ■

Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí. Jan 8,32

související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus?

Proč křesťané oslovují Ježíše „Pane“?

V Janově evangeliu Ježíš říká apoštolům: Vy mě nazýváte Mistrem a Pánem, a to právem: to skutečně jsem. (Jan 13,13)
První křesťané hovořili o Ježíšovi jako o „Pánu“ s naprostou samozřejmostí a přitom si byli vědomi, že toto označení bylo ve Starém zákoně vyhrazeno výlučně Bohu. Ježíš jim mnoha znamením ukázal, že vládne božskou mocí nad přírodou, nad démony, nad hříchem i nad smrtí. Božský původ Ježíšova poslání se naplno zjevil v jeho zmrtvýchvstání. Apoštol Tomáš vyznává: „Pán můj a Bůh můj!“ (Jan 20,28) Pro nás to znamená: Je-li Ježíš „Pán“, křesťan nesmí padnout na kolena před žádnou jinou mocí.

Proč se Bůh stal v Ježíši člověkem?

„On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe“ (z nicejsko-cařihradského vyznání víry).
Bůh v Ježíši Kristu smířil se sebou svět a vykoupil lidi ze zajetí hříchu. „Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život.“ (Jan 3,6) Bůh přijal v Ježíši na sebe smrtelné lidské tělo, sdílel s námi náš pozemský úděl, trápení a smrt, ve všem se stal jedním z nás – s výjimkou hříchu.

Proč se Ježíš nazýval i Kristus?

V krátkém prohlášení „Ježíš je Kristus“ je vyjádřen základ křesťanské víry: Ježíš je vytouženým Mesiášem a Zachráncem. Jak řecké slovo „Christos“, tak i hebrejský výraz „Mašjach/Mesiáš“ znamená „pomazaný“. V Izraeli byli pomazáváni do svého úřadu králové, kněží a proroci. Apoštolové byli svědky toho, jak Ježíš byl pomazán Duchem Svätým (Sk 10,38). Podle Krista se nazýváme „křesťané“ – tím vyjadřujeme naše vznešené povolání.

Srov. „YouCat – Katechismus katolické církve pro mladé“, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 2011.

Z nauky Církve¹⁾

Ježíš Kristus je pravý Bůh a skutečný Boží Syn.^[De fide]

Kristus přijal skutečné, nikoli pouze zdánlivé tělo.^[De fide]

Kristus přijal nejen tělo, nýbrž také rozumovou duši.^[De fide]

Obě Kristovy přirozenosti (božská i lidská – pozn. red.) existují v sobě navzájem (tzv. kristologická perichorese).^[Sent. comm.]

Srov. Ott, Ludwig. „Dogmatika“, Maticе Cyrilometodějská, Olomouc, 1994.

¹⁾ Dogmata jsou mimořádným projevem učitelského úřadu Církve zpravidla v oblastech, u kterých došlo v minulosti ke sporům. Vyhlášená dogmata se vzájemně doplňují, proto není možné některé z nich ignorovat. Zde uvedená dogmata nevyjadřují celou nauku Církve k danému tématu, ale pouze zdůrazňují některé oblasti. Uvádíme stručné formulace, které je třeba chápat v kontextu, v jakém byla dogmata vyhlášena, a v souvislosti s dalším učením Církve.

Poznámka: **De fide** – pravda víry; **Sent. cert.** – logický závěr vyvozený z pravdy víry; **Sent. comm.** – všeobecně rozšířené mínění teologů; **Sent. fidei prox.** – pravda považovaná za zjevenou Bohem, kterou však Církev definitivním způsobem neprohlásila za pravdu víry; **Sent. probabilis** – názor považovaný teology za pravděpodobný, ale nikoliv jistý.

Jsem vlk pohlazený Bohem... Obrácení a křest „hraběte de Peyraca“

Roberta Hosseina (* 1927) u nás většina lidí zná díky jeho roli hraběte Joffreye de Peyraca, svůdníka a lamače ženských srdcí z filmové série o krásné Angelice – první z filmů se jmenoval „Angelika, markýza andělů“ (1964), pátý a poslední „Angelika a sultán“ (1968). Přiznává, že jeho vlastní život byl podobný, a tato role svůdníka mu tehdy „padla jako ulitá“. Pak ale přišlo obrácení a křest v katolické církvi. Pokřtěný byl současně se svým nejmladším synem. Říká: „Jsem vlk, co se nechal pohladit Boží láskou. To je prostě fakt a je mi jedno, pokud mě má někdo za blázna.“

Nejen herec

Robert Hossein je nejen herec, ale také filmový a divadelní režisér a scénárista. Realizoval 22 velkých divadelních představení, režíroval 36 filmů, hrál ve stovce filmů a ve 30 divadelních hrách. Po svém křtu se začal věnovat i megapředstavením pod

širým nebem – některá z nich, a často ta nejvýznamnější – mají křesťanskou tematiku. Hru s názvem *Člověk jménem Ježíš* shlédlo v letech 1983 až 1984 700 000 diváků, vystupovalo v ní 100 účinkujících a měla 200 repríz. Dočkala se i zápisu do Guinnessovy knihy rekordů. Další jeho

hra o Juliu Caesarovi přilákala 500 000 diváků. V srpnu 2011 byla ve francouzském poutním místě Lurdy uvedena jeho inscenace inspirovaná životem Panny Marie *Žena zvaná Maria*, kterou živě přenášela televize a na obřích obrazovkách před pařížskou katedrálou Notre-Dame ji mohly sledovat velké zástupy lidí.

„Jsem obyčejný hříšník...“

Hosseinovi rodiče byli umělci. Otec, hudební skladatel, byl ázerbájdžánského nebo iránského původu. Matka, Židovka pocházející z Besarábie (dnes na území Moldávie a Ukrajiny), působila jako komediální zpěvačka. Rodina zažila několik desítek stěhování z místa na místo. On sám vyrůstal z velké části v různých internátech: když se rodičům nedostávalo

Robert Hossein (hrabě de Peyrac) a Michèle Mercier (Angelika) ve filmu *Nezkrotná Angelika* (1967)

Foto: Cinephonic / CICC / Film Borderi / AFP / Profimedia

Foto: Pixnio, Hagerly Ryan, USFWS (CCO)

peněz, dali ho do internátní školy; když v jedné už moc dlužili, dali ho do jiné...

I jeho vlastní život byl až do doby před křtem dost neklidný: než poznal svou třetí ženu Candice, byl dvakrát ženatý a dvakrát rozvedený (pozn. redakce: po přijetí křtu je možné za určitých podmínek přijmout svátost manželství i tehdy, pokud bylo předchozí manželství uzavřené ještě před křtem platné – jde o tzv. „privilegium paulinum“; stejně tak je to možné, pokud z nějakého důvodu byla předchozí manželství před Bohem neplatná – například manžel(ka) byl(a) katolického vyznání, a přesto manželství nebylo uzavřeno církevně, ale jen „na úřadě“). Druhou manželku Caroline si bral ve 34 letech, když jí bylo teprve patnáct. Další žena, se kterou měl známost, zahynula po roce při automobilové nehodě.

„To nejkrásnější v životě je sloužit něčemu jinému než sobě!“

Robert Hossein

„Více než hercem se cítím být divadelním tvůrcem. Divadlo mi dává možnost vyjádřit můj vztah k Bohu, největšímu režisérovi kosmické scény. Někdy si představuji, s jakou radostí stále tvoří svět, hvězdy, motýly, květiny... I kouzelník si hlídá svá tajemství, natož Bůh! Nemusíme chtít všechno chápat, postačí bez ustání žasnout nad tou nádherou a rozjímat.“

Robert Hossein

Sám svůj životní příběh popisuje v knize *Vlk pohlazený Bohem*, která v roce 2018 vyšla i v češtině. Říká v ní: „Jsem obyčejný hříšník, který měl čas uvědomit si své chyby a napravit se, hlavně od té doby, co jsem poznal svoji hluboce věřící ženu Candice.“ (viz *Vlk pohlazený Bohem*, str. 41) A dodává: „Před Candice jsem neměl jinou Bibli než tu michelinskou (...), znali jsme všechny dobré hospody... Film byl způsob, jak si vydělat na to všechno, čeho se mi předtím tolik nedostávalo.“ (viz tamtéž, str. 42) V mládí totiž žil ve velmi

chudých poměrech. Nyní si to mohl vše „vynahradiť“. Ale spokojený nebyl...

Úspěch, ale současně prázdnota

Někdo, kdo zná jeho život jen povrchně, by mohl šedesátá léta, kdy Robert Hossein účinkoval v sérii filmů o Angelice, považovat za mimořádný úspěch. On sám však tuto dobu vidí jinak: „Šedesátá léta pro mě znamenala neustálý ruch bez potřebného zvnitřnění. Trvalo to až do roku 1970, do natáčení filmu Henriho Ver- ▶

Robert Hossein s manželkou Candice na slavnostním otevření zrekonstruovaného hlavního kulturního zařízení v Lurdech (13. 4. 2013), nazvaném na jeho počest l'Espace Robbert Hossein

neula *Kořist* (*Le Casse*) s Jeanem-Paulem Belmondem... Začal jsem nebezpečně chřádnout, byl jsem rozmrzelý, toužil jsem po větší pravdivosti, a tak jsem na vrcholu svých úspěchů řekl filmu sbohem a odešel do divadla v Reměši.“ (viz tamtéž, str. 41)

Obrácení: to je trvalý proces

Jeho obrácení bylo podle jeho vlastních slov velmi postupné. Říká: „Prosím,

nemluvte přede mnou o nějakém náhlém obrácení. To bych se musel rozčítit!“ A dodává: „Povyk kolem náhlého obrácení není můj styl. Myslím si navíc, že Bůh v nás působí trpělivě, pomalu a postupně. Ne každý je svatý Pavel (ten pronásledoval křesťany, a pak se náhle obrátil před branami města Damašku po setkání se zmrtvýchvstalým Ježíšem Kristem – pozn. redakce). Mimochodem i on, poté

co spadl z toho koně, odešel na tři léta na poušť do ústraní, jak se dozvídáme z jeho dopisů.“ A dodává: „Dovolíte-li, mluvmе o stálém obrácení, o běhu na dlouhou trať, který je poznamenáván četnými pády a pohmožděninami.“ (viz tamtéž, str. 66)

Umění jako poslání

Svou konverzi nikde příliš nerozhlásoval, byla však patrná z jeho umělecké tvorby. Už před svým křtem vnímá své umělecké nadání jako poslání: „Pokoušel jsem se podobat Karlu Foucauldovi (blahoslavený Karel Foucauld také v mládí žil velmi nezřízeným životem a pak prožil obrácení – pozn. red.), milovat až do krajnosti, ale po mně se chtělo, abych své dary rozdával v divadle, abych u obecnstva probouzel smysl pro transcendenci. Líbí se mi obraz balónu, který stoupá tehdy, když odhazujeme zátěž. Chceme-li tu být pro druhé a pro Boží dílo, musíme se zbavovat toho, co nás zatěžuje. Takto jsem se blížil ke křtu – aby mě Kristus svlékl ze sebe sama a učinil mě prostým, aby si pro sebe zabral veškerý prostor a já se tak stal plně člověkem, synem Božím jako on. Když mi pak v roce 1980 otec Langer, duchovní průvodce našeho představení, lil vodu na hlavu v kostele svatého Rocha, v pařížské farnosti umělců, prosil jsem snažně Boha, aby se ke své větší slávě postaral o moji duši.“ (viz *Vlk pohlazený Bohem*, str. 67)

Připravil P. Pavel Zahradníček (podle knihy Roberta Hosseina *„Vlk pohlazený Bohem“*; Karmelitánské nakladatelství, Praha, 2018) ■

„Jsme na tomto světě jen na chvíli, a proto neztrácejme čas, který nám byl dán, a milujme lidi navzdory jejich slabostem a nedokonalostem.“
Robert Hossein

Nejmenší pilina

(indický příběh)

Svatý muž našel naříkajícího chudého chlapce, který měl jen jednu rupii. Půjčil mu na tři dny zázračný prsten, měnící dotekem všechno železo ve zlato.

Za tři dny chlapec vyčítal mudrci, že se mu jen posmíval, vždyť i ten nejlacinější hřebík stojí tři rupie a on měl jen jednu rupii!

Mudrc jen vzdychl: „Kdyby sis za jednu rupii koupil nejmenší železnou pilinu spadlou na zem, mohl jsi ji proměnit ve zlatou a za ni koupit hřebík atd. Ale ty jsi raději naříkal.“

Premýšlím? Zkousím? Nebo raději naříkám? Mám na všechny rady a návrhy odpověď „Ano, ale nejde to“?

Žízeň

(židovská anekdota)

Ve spacím voze jeli dva muži. Starý muž na horním lůžku stále sténal: „Ojoj! To je žízeň, ta strašná žízeň...“ a tak dokola.

Nakonec druhý muž vstal a donesl mu z jídelního vozu velkou sklenici studené vody. Stařec mu děkoval.

Sotva si ale dárce lehl a začal se konečně propadat do spánku, ozvalo se: „Ojoj! To byla hrozná žízeň... Ojoj...!“

Strádání nám někdy dodává význam, a proto se od něj podvědomě nechceme odloučit.

Mám nějaké své „Ojoj“?

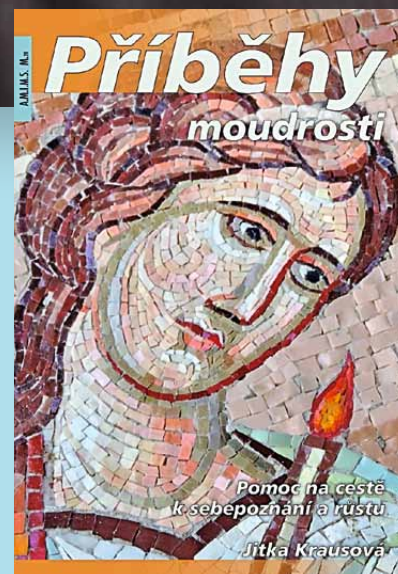
2x Jitka Krausová („Příběhy moudrosti“ – viz upoutávka na knihu na této straně) ■

Také „rád“ naříkáš? A nebylo by místo toho lepší třeba...?

Příběhy moudrosti

Jitka Krausová

Kniha má podtitul *Pomoc na cestě k sebepoznání a růstu* a obsahuje 100 krátkých příběhů pro zamyšlení. Sesbírala je MUDr. Jitka Krausová, OV, lékařka psychiatricka, pastorační asistentka Arcibiskupství olomouckého, zasvěcená panna olomoucké arcidiecéze. Příběhy používá při duchovním doprovázení, duchovních obnovách, ale i ve své lékařské praxi. Zaujmu věřící i nevěřící – a pomohou k zamyšlení nad podstatnými věcmi v našem životě. Knihu o 96 stranách vydal A.M.I.M.S. Doporučujeme ji i pro další šíření ve vašem okolí (příspěvek na tisk 20 Kč, můžete si ji objednat pomocí kuponu na str. 59 nebo na www.amims.net). K dispozici je také e-kniha zdarma ke stažení ve formátu PDF na www.fatym.com.

Kdo se přidrží Boha, toho On nenechá padnout...

Kdo byl muž, po kterém nese jméno Mezinárodní Kolpingovo dílo s půl milionem členů v 56 zemích všech kontinentů? Na životě blahoslaveného P. Adolfa Kolpinga (1813–1865) vidíme zřetelně to, co se v různých obměnách odehrává i v našich životech – jen je to u nás někdy nedotažené, protože to předčasně vzdáme. A co to je? Skutečnost, že všechno, co prožíváme, včetně bolestných a nepříjemných zkušeností, kterým by se člověk nejraději vyhnul, je připraveno v Božím plánu, aby se to dalo využít k dobrému, pro nás i pro druhé...

Dobrý základ

Jak bychom mohli charakterizovat život a poslání Adolfa Kolpinga jednou větou? Je to muž, který ukazuje, jak je dobré, když se odpovědi na problémy hledají ve světle víry. Ale také to, že Církev dokáže nabízet odpovědi na aktuální situace. Je zajímavou shodou okolností, že své dílo v Kolíně nad Rýnem započal se sedmi lidmi v přesně tentýž den, kdy Karel Marx před zaplněnou halou Gürzenich ve stejném městě předčítal Komunistický manifest.

Adolf Kolping se narodil 8. prosince 1813 v městečku Kerpen, nedaleko Kolína nad Rýnem jako čtvrté z pěti dětí. Ty nejlepší základy dostal již v rodině. Žilo se u nich sice skromně, ale v ovzduší upřímné víry a pěkných blízkých vztahů. O pěkné, doslova rodinné vztahy se pak snažil při všem, co v životě dělal. Ne náhodou se základní organizace dnešního Mezinárodního Kolpingova díla u nás i ve světě nazývají „Kolpingovy rodiny“.

Už pan učitel Statz objevil Adolfovo nadání a živý zájem o vzdělání. Ale kde měli chudí rodiče vzít peníze, aby synovi platili další studium na gymnáziu? A tak jako třináctiletý chlapec nastoupil

... muž, který ukazoval, jak je dobré, když se odpovědi na problémy hledají ve světle víry.

Fotografie P. Adolfa Kolpinga

Foto: Wikimedia Commons

do učení k obuvnickému mistrovi. Tuto „nevýhodu“ dokázal ve svém budoucím životě mnohonásobně zúročit tak, že se při jeho další činnosti stala velkou výhodou.

Když už něco děláš, tak pořádně

I když necítil, že by to bylo něco, co ho naplňovalo, snažil se naučit se řemeslu co nejlépe. Později o svém řemesle řekl: „Vždy jsem si vysoce vážil svého obuvnického stavu a vážně jsem usiloval o to, aby mě v tomto řemesle nikdo nepřetrumfнул.“

Po vyučení strávil jako tovaryš osm roků na vandru z jednoho města

do druhého a nechával se zaměstnávat v různých dílnách, podobně jako to dělali i ostatní řemeslničtí tovaryši. To vše ovlivnilo jeho životní hledání. Sám o tom říká: „Poznal jsem mnoho lidí, viděl jsem život z té dobré i zlé stránky. A nakonec, když jsem si o všem učinil svůj obrázek, poznal jsem, jak jsem nešťastný.“ Tak jako každý člověk chce hledat štěstí – ale nechce hledat jen to své vlastní! Hledá, jak dát svému životu hlubší smysl. A postupně se rozhoduje: stanu se knězem! To je to, k čemu mě Bůh zve...

Cesta k uskutečnění tohoto rozhodnutí ale nebyla snadná ani krátká.

Členové Kolpingovy rodiny v průvodu při slavnosti Heimattfest v německém Schwelmu

Foto: Wikimedia Commons, Frank Vincentz (CC BY-SA 3.0)

Lukrativní nabídka

A jak už to bývá u těch, kteří se rozhodnou zcela se zasvětit Bohu, přišla i v tomto

případě vynikající a nečekaná nabídka z druhé strany. Jeden mistr, u kterého Adolf nějaký čas pracoval, si ho velmi oblí-

bil. Jednou přišel s nečekaným návrhem. Nabídl mu svou jedinou dceru a firmu k tomu. Adolf na to vzpomíná: „Mistr byl ke mně jako otec, tvrdil, že má dvě děti, a že kdyby věděl, že zůstanu v jeho domě, že by spokojeně umíral. Když jednoho dne znovu stočil řeč k této záležitosti a divil se, že nesáhnou oběma rukama po nabízeném štěstí, odešel jsem do svého pokojíku...“

Nedokázal mistrovi v tu chvíli říci, že má jiný záměr. „Ve své jizbě jsem se vyplakal a s křížkem v ruce obnovil své předsevzetí stát se knězem a prosil o pomoc,“ pokračuje Adolf ve svých vzpomínkách. A dodává: „Pocítil jsem mimořádnou posilu, vrátil jsem se do dílny, sedl si proti mistrovi a řekl jsem: ‚Mistře, najdu si novou dílnu...‘“

Důvěra v Boží pomoc

Ani pak to ale nebylo jednoduché. Dřív než mohl nastoupit do kněžského semináře, musel si doplnit potřebná stu- ▷

A jak už to bývá u těch, kteří se rozhodnou zcela se zasvětit Bohu, přišla i v tomto případě vynikající a nečekaná nabídka z druhé strany.

Foto: Wikimedia Commons

... mistr, u kterého Adolf pracoval, mu nabídl svou jedinou dceru a firmu k tomu.

Foto: Flickr, Santiago Sito (CC BY-NC-ND 2.0)

dia – a sehnat prostředky na školné. K tomu musíme přičíst i nemalé zdravotní problémy, které ho celoživotně provázely. Byl si však jist svým povoláním – že právě k tomu ho volá a zve Bůh. Všechny překážky se mu dařilo překonávat s bezmeznou důvěrou v Pána Boha.

V noci 13. dubna 1845, pár hodin před jeho kněžským svěcením, mu zemřel otec. Hodně to s ním otřásl, protože otec velmi miloval, ale ani tato bolestná událost ho nezastavila.

Spolek tovaryšů

Rozhodující pro něj byla jedna událost, ke které došlo na jeho prvním kaplanském místě v Elberfeldu, druhém největším městě diecéze Kolín nad Rýnem. Původně uvažoval o tom, že se tam bude víc věnovat studiu a udělá si doktorát, ale vše přehodnotil a své síly nasměroval úplně jinam. Co se tedy stalo? Učitel Johann Gregor Breuer shromáždil několik tovaryšů, kteří se původně scházeli k tomu, aby se připravili na farní procesí ke sv. Vavřinci a secvičili pár písní, ale nakonec z nich vytvořil katolický spolek tovaryšů, který se pak scházel i nadále.

Mladý kaplan P. Adolf Kolping cítil, že se zde realizuje něco, po čem již roky touží. Uvědomoval si, že je to konečně potřebná odpověď ze strany Církve na situaci těchto mnoha a mnoha mladých tovaryšů. Ti se

Foto: Wikimedia Commons

Neřešil jednu nespravedlnost druhou nespravedlností...

při svém vandrování v letech po vyučení stávali zcela vykořeněnými: byli daleko od domova, vytrženi ze svých katolických kořenů, bez zázemí a potřebného doprovázení ze strany Církve. Tovaryši, budoucí mistři (dnes bychom řekli budoucí střední třída společnosti), byli tak nepřipravení na život a na to být dobrými otci!

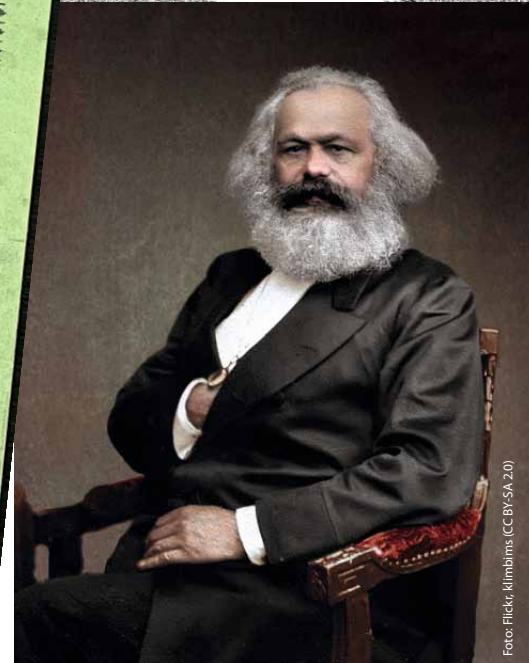

Foto: Flickr, Klimbims (CC BY-SA 2.0)

Karel Marx, který s Fridrichem Engelsem formuloval násilnou revoluční ideologii komunistického hnutí v tzv. *Komunistickém manifestu* (vlevo titulní strana 1. vydání)

Navíc jim často chyběly i základní běžné znalosti z dějin, filozofie, zeměpisu, matematiky, fyziky... Kdo nemá vzdělání, je snadno manipulovatelný a náhodně ho pak ovlivňuje prostředí, do kterého se zrovna dostane.

Se vši svou houževnatostí se naplno pustil do práce. Byly sestaveny stanovy katolického spolku tovaryšů, členové se scházeli každou neděli, svátek a také

vždy v pondělí večer. Program setkání býval pestrý – nikdy však nechyběla modlitba a něco, co by prakticky povzbudilo k životu podle katolické víry.

Jako kvásek, který promění těsto

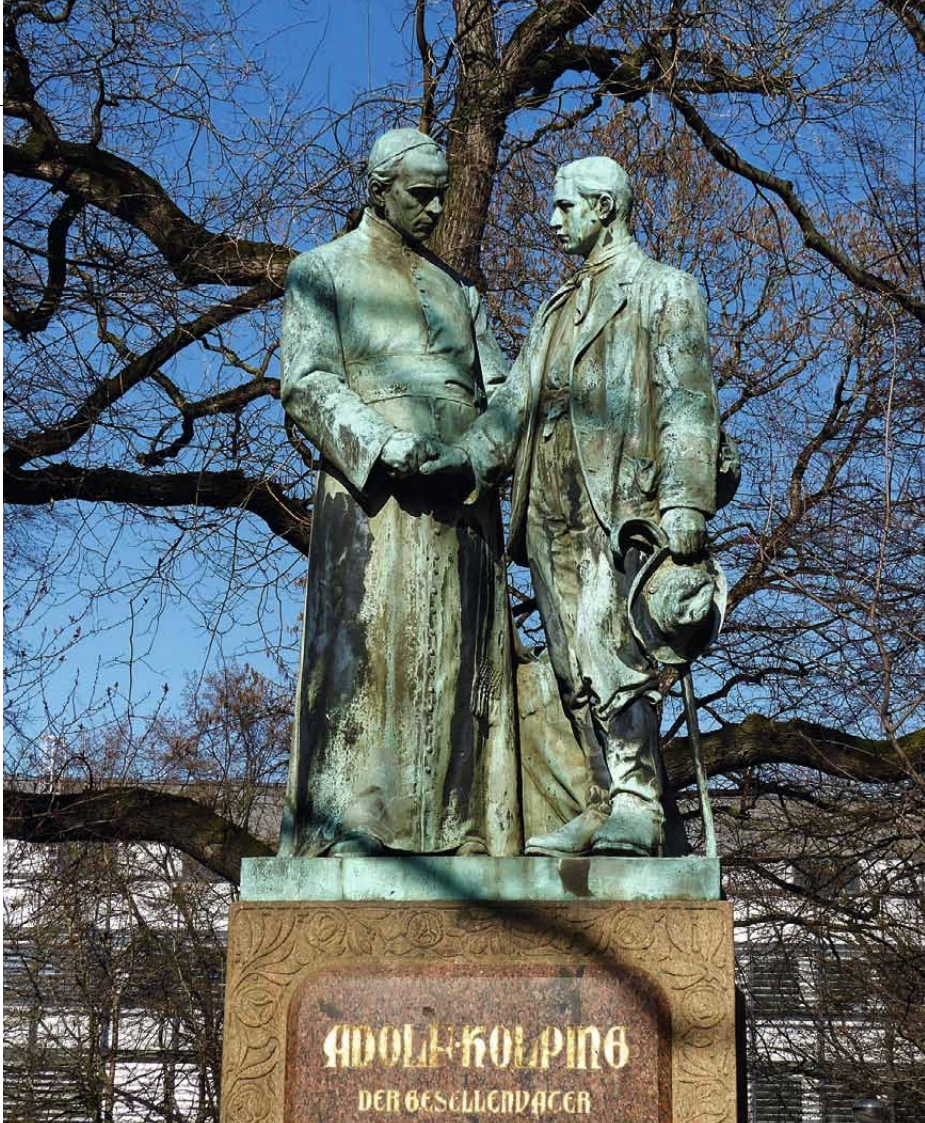
Vedení spolku zajišťovalo tovaryšům přednášky, které jim otvíraly širší obzory v jejich oborech a v základních znalostech potřebných pro život. Na setkáních se zpívalo i diskutovalo – na zvláštní přání otce Adolfa se však nikdy nesklouzávalo do politiky. Byl totiž toho názoru, že spíš než řešit struktury společnosti je třeba věnovat se jednotlivým lidem. Ti, když sami budou kvalitní, pomohou ovlivnit dění kolem sebe, aby se vytvářelo spravedlivé a bratrské ovzduší ve společnosti. (Pozn. red.: Tím se nijak nepopírá úloha křesťanů v politice a důležitost jejich zapojení do ní. Otec Adolf to však neviděl jako své poslání. Vnímал, že Bůh ho zve k tomu, aby společnost pomáhal měnit k lepšímu skrze změnu jednotlivců. Ostatně, bez této změny – a to i u křesťanů a křesťanských politiků – je každé angažmá v politice marné a společnému dobru neprospěje.)

Dobré vztahy, radost a víra jako základ

Zvláštním znakem katolických tovaryšských spolků bylo bratrství a radostnost. Otec Adolf si byl vědom také toho, že jakékoli řešení společenských problémů, které by postrádalo jako základ život podle katolické víry, by bylo jen řešením dočasným a neúplným. Stavba na písku, bez nosného základu... A tak právě v době kolem revolučního roku 1848, kdy to ve společnosti jen vrlo a různí revolucionáři burcovali k třídnímu boji, vzniklo díky P. Adolfu Kolpingovi něco zcela jiného – dílo s nedozírným dosahem, které nerozdělovalo, ale sjednocovalo, které neřešilo jednu nespravedlnost druhou nespravedlností, ale povzbuzovalo k šíření dobra a napomáhalo objevit hodnotu člověka milovaného Bohem.

Přeložení na vlastní žádost

Katolický spolek tovaryšů v Elberfeldu se brzy rozrostl, ale otec Adolf tušil, že je třeba jít dál. Proto se sám přihlásil s prosbou o přeložení do největšího města v celé té oblasti – do Kolína nad Rýnem. Když se na jaře 1849 loučil se svým spolkem tovaryšů v Elberfeldu, ten měl již 140 členů. V Kolíně mu bylo svěřeno místo dóm-ského vikáře.

Pomník na Kolpingově náměstí v Kolíně nad Rýnem (sochař J. B. Schreiner)

Současně s Marxem, ale jinak

Jeho hlavní starostí na novém místě však bylo založit i tam katolické spolky pro tovaryše. Ani zde nebyly začátky snadné. Poprvé se sešel s prvními sedmi tovaryši v těsné, špatně osvětlené školní učebně 6. května 1849. Právě v tutéž chvíli a v témže městě řečnil v úplně jiném duchu Karel Marx před přeplněným sálem Gürzenich – přednášel tzv. *Komunistický manifest*.

Je zajímavé uvědomit si, že levicová komunistická ideologie nevzešla z Východu, z Ruska. Její původ je na Západě. Zde v 19. století vznikla, odtud se na konci 19. a začátku 20. století dostala do Ruska a Německo v tom hrálo významnou roli. Je to země Karla Marxe, Bedřicha Engelse. A také Lenin přijel do Ruska těsně před revolucí z Německa... V Rusku, mezi zaostalými a nevzdělanými „masami“, se podařilo začít uskutečňovat to, co tehdy v Německu příliš neuspělo. Byla to však ideologie, která přišla ze Západu – a zvláště z Německa! (Je potřeba upozornit, že dnes se nejrůznější levicové ideologie opět nešíří „odněkud z Východu“, ale z univerzit západní Evropy a Severní Ameriky. – pozn. red.). Bylo by zajímavé podrobněji

Jeho heslem bylo:
„Připravujme novou budoucnost tím, že ji pomůžeme vychovat.“

prozkoumat, jakou měrou se na neúspěchu levicové ideologie v Německu 19. století podílel svou široce rozvětvenou vzdělávací činností otec Adolf Kolping a další křesťané. S určitostí však můžeme říci: kdo je vzdělaný a zakotvený ve své křesťanské víře, není snadno manipulovatelný různými ideologiemi.

Dílo roste a nese plody

I přes drobné začátky se kolínský katolický spolek tovaryšů brzy rozrostl, takže v lednu 1850 už měl 550 členů a bylo třeba zajišťovat nové prostory pro setkávání a také nové kněze a spolupracovníky pro vedení dalších větví spolku. To vše bylo především záležitostí otce ▷

V době Kolpingova působení procházel Západ bouřlivými celospolečenskými změnami: průmyslová revoluce, národně-osvobozenecké revoluce, nové ideologie... (dobová litografie zachycující boje monarchistů a republikánů během Březnové revoluce v Berlíně roku 1848)

Kentenicha. Továři brzy pochopili, jak mnoho jim tyto spolky nabízejí, rádi přicházeli a přiváděli i další. A vyrůstali z nich lidé pevně zakotvení v katolické víře, všestranně připravení pro životní úkoly spojené s jejich řemeslem a také s posláním být dobrými manžely, otci rodin, ale i kvalitními občany. To byla konečně odpověď Církve na aktuální problémy, související s prudkými změnami ve společnosti, které vyvolal nástup nového společenského řádu.

Nespokojil se s tím, čeho dosáhl

Otec Adolf se však nespokojil s tím, čeho už bylo dosaženo, protože věděl, že toto řešení může napomoci i mnoha dalším mladým lidem v řadě dalších měst. Cestoval, promlouval, zakládal, povzbuzoval, přednášel... Pro naše české čtenáře může být zajímavé, že na svých cestách v roce 1856 navštívil také již existující spolek v Praze! K tomu všemu hodně psal a publikoval. Zakládal tzv. Továřské domy.

Byl rovněž vyhledávaným kazatelem.

I když se často setkával s nepříznivým přijetím u těch, kteří si myslí, že řídí svět, nikdy mu nechyběla Boží pomoc.

Ukázal cestu

Když 4. prosince 1865 umíral, existovalo již 420 továřských spolků, a to nejen v Německu, ale na mnoha místech Evropy až po Turecko, a dokonce i ve Spojených státech amerických.

Toto jeho velkolepé dílo vycházelo z osobní žité víry – a k tomu vedl i ostatní. I když se nebránil sociálním reformám, přesto pokládal za důležitější „reformy smýšlení“ než „strukturální reformy“. A čas mu v tom dal za pravdu. Jeho heslem bylo: „Připravujeme novou budoucnost tím, že ji pomůžeme vychovat.“

Papež Jan Pavel II. ho prohlásil 27. října 1991 v Římě za blahoslaveného. Při této příležitosti mimo jiné řekl: „Církev se nemůže a nesmí odvrátit od sociální otázky... Musí vstoupit do života a nesmí se bát boje!“

P. Marek Dunda ■

Zdroj:

Festing, Heinrich. *Stretnutie s Adolphom Kolpingom*. Vydavateľstvo Michala Vaška; Prešov, 2005.

Církev má odpověď

Co přináší sociální učení Církve? Není možné to vystihnout v několika větách. Zjednodušeně shrnuto: nabízí principy, které vedou k řešení jednotlivých situací ve prospěch člověka, rodiny a celé společnosti. Jedná se o taková řešení, která ob stojí před Bohem. Nabízíme široké veřejnosti sociální učení Církve srozumitelným způsobem tak, aby mohlo být více uplatňováno v praxi. Církev má totiž odpověď na problémy dnešního světa, dnešních lidí. Sada tří DVD **Sociální učení církve** se sérií devíti krátkých filmů na toto téma byla v minulosti přílohou časopisu **Milujte se!** Stále je možné ji objednat jen za příspěvek na výrobní náklady (60 Kč za celou sérii) a obyčejné poštovné na adrese redakce nebo pomocí kuponu na str. 60.

Sociální nauka církve

- 1) předkládá zásady uvažování,
- 2) formuluje měřítko pro posuzování,
- 3) nabízí směrnice pro činnost.

(z Katechismu katolické církve)

Kolpingova rodina, tábory a rakev

Foto: MSI

Již řadu let pořádáme letní tábory pro děti a mládež z pohraniční oblasti, kterou spravuje FATYM (farní tým) Vranov nad Dyjí a FATYM Přímětice, a z okolí (a také z naší adoptivní farnosti Jeníkov v severních Čechách), a to ve spolupráci s místní štítarskou a přímětickou „Kolpingovou rodinou“ – tak se nazývají základní organizace Kolpingova hnutí.

Čím tábor oživit? Rakev!

Jedna z věcí, na které děti nejvíce vzpomínají, jsou táborové stezky odvahy. Po prázdninách se mezi spolužáky trumfují, kdo ji měl na táboře lepší. A tak jsme se snažili, aby se děti, které s námi jedou na „křesťanský tábor“, nemusely stydět před spolužáky a mohly vyprávět zážitky, jaké má málokdo...

A tak jsme koupili opravdovou rakev. Se zaměstnanci pohřební služby se výborně známe, potkáváme se na pohřbech. Udělali nám akční cenu!

Rakev jsme koupili už na konci zimy, abychom ji mohli ve farnostech použít při postních kázáních. Přece jen: o tom, že náš život je krátký, okamžik jeho konce nejistý, a proto je potřebné dobře využít každý den, se daleko lépe rozejímá, když vedle vás donesou prázdnou rakev a odklopí víko, aby už byla připravená...

Při takovém kázání zaručeně nikdo neusne. A pokud někdo spal předtím, sousemi ho probudí, aby o to nepřišel. Někteří pak nespí ani potom...

Co to je???

A pak konečně začaly prázdniny.

Ještě dřív než děti měla s naší rakví zážitek obsluha plynové čerpací stanice (v pohraničí najezdíme od kostela ke kostelu jako kněží mnoho kilometrů, a tak se snažíme mít většinu aut na plyn, aby nás to ježdění úplně nezruinovalo).

Paní přišla ke stojanu. Pohled jí sklouzl na přívěs za autem a na to, co bylo na něm...

„Co to je???“ vytřeštila oči.

„Co by to bylo?“ povídám. „Běžná věc, také to budete potřebovat...“

„To ano, ale co v tom máte?“

„No, co tam bývá...?“ povídám jakoby nic.

Změřila si mě pohledem, a pak povídá: „Ne, to byste takhle nevozil...“

Ale moc jistě to neříkala.

Náklad celkově budil dost pozornosti. Jeden člověk si ho chtěl vyfotit, že to pošle do novin s komentářem, že již probíhá testování nové součásti povinné výbavy pro automobily. „Vzhledem k tomu, jak to dnes na silnicích vypadá,“ říkal, „nebylo by to od věci...“

Jana, na kterou jsme si ani s rakví nepřišli...

Stezka odvahy měla opravdu úspěch. Tak zvaný „bobr dvě“ čili bobřík odvahy druhého stupně obtížnosti („pro ty, kteří ▷

Momentky z akcí pro děti a mládež pořádaných Kolpingovou rodinou Brno I

si myslí, že se ničeho nebojí, a chtějí zažít, že to není úplně pravda“, jak jsme ho předem mezi případnými zájemci inzerovali) byl i s lehnutím si do rakve v nočním lese a s desetiminutovým rozjímáním o smrti. I když svatý Ignác tvrdí, že rozjímání má trvat minimálně 30 minut, pro mnohé třináctileté „bouchače“ bylo deset minut tak akorát...

Jen jedna dívka, Jana, šla jako obvykle do lesa i zpět v úplné pohodě.

„Jak to děláš, že se vůbec nebojíš?“ ptali se jí ostatní.

„Trochu se bojím. Ale modlím se různě cestou tam i cestou zpět a nemyslím na strach, ale na to, že Pán Bůh je se mnou,“ zněla odpověď, která může být v některých situacích užitečná i pro nás dospělé.

A co bylo s rakví dál?

Když rakev posloužila na všech turnusech táborů, hodila se ještě v druhé polovině prázdnin při pobýtech mládeže na faře ve Vranově nad Dyjí. I zde je s ní spojen velmi zajímavý příběh o dost velké změně života jednoho asi osmnáctiletého děvčete. Ale o tom snad až někdy jindy.

Ten rok po prázdninách se rakev stala doslova legendou, a to nejen v okolních školách a družinách. Vyprávění o ní se dostalo až k otci Marku Orko Váchovi. Někde jsme zaslechli, že uvažuje také si rakev obstarat. A tak jsme mu, když měl na podzim ve Vranově přednášku o svých cestách, rakev věnovali. Jako „honorář“ za přednášku.

P. Marek Dunda (redakčně upraveno) ■

Foto: ex archivr Kolpingovy rodiny Brno I

Když Bůh pomáhá, dobrá věc se podaří i navzdory lidem

Foto: Pixabay, extremis (CC0)

Věnovat se mladým mužům považoval otec Adolf Kolping nejen za službu Bohu a jednotlivým lidem, ale i celé společnosti. Říkal: „Je nejvyšší důležité, zda se ten či onen mladý muž stane statečným a dobrým mistrem ve svém oboru, anebo ubohým fušerem; zbožným a zodpovědným otcem rodiny, anebo se připojí k mase chudáků; váženým občanem města a státu, anebo se stane stále narůstající přítěží...“
Zajímavá jsou tato jeho slova zvláště v kontrastu s tím, o co se snažili někteří jeho současníci jako Marx a Engels: ti naopak doufali, že se masy chudáků rozrostou, aby byly dost silné a oni je mohli využít pro své vlastní cíle.

„Láska nutně zahrnuje celého člověka, nejen jeho věčnou spásu, ale i jeho blaho na zemi.“

bl. Adolf Kolping

„Kdo pozná potřebu dobré věci a ví, že na ní může pracovat, ten na ní musí pracovat, pokud se nechce prohrěšit vůči Bohu a člověku.“

„Tehdy, když mohu dosáhnout vlastní práci a úsilím toho, co pokládám za dobré a žádoucí, je obvykle moje modlitba velmi krátká a jasná. Věc odporučím Pánu Bohu: když se daří, pak dobře, když ne, začnu znovu, a když to Bůh nechce, taky dobře, protože On to nechce mít a basta! Ale tam, kde přímo nemohu nic udělat, např. odvrátit bolest a utrpení od těch, kteří jsou blízcí mému srdci, tehdy se modlím vlastně bez přestání. Vím ze zkušenosti, co vše je tím možno dosáhnout.“

„Když člověk jen pracuje a nemodlí se, potom drobí chléb v ruce a nenasytí druhého, protože Boží požehnání je spojeno s modlitbou a prací.“

„Modlitba zmírňuje utrpení, modlitba potěšuje a uklidňuje, modlitba živí naději, že se jednou setkáme na onom světě.“ ▷

„Kdo se přidrží Boha, toho On nenechá padnout, a když Bůh pomáhá, dobrá věc se podaří i navzdory lidem. Kdo však hledá sám sebe, o tom Bůh nechce slyšet a tomu nepomohou ani všechny pozemské prostředky.“

„Praktikujme křesťanství důsledně, číňme druhým dobře, pomáhejme jeden druhému k dobrému, chraňme jeden druhého před zlým, tak bude hned ve světě lépe.“

„V rodině začíná a musí začínat ozdravení, protože rodina je první vychovatelkou lidstva. Neexistuje žádné štěstí na zemi, které by v zásadě vyvážilo opravdové rodinné štěstí, a žádné neštěstí na zemi, které by se dalo porovnat s neštěstím rodiny.“

„Usilujme se o to, aby rodiny opět byly nebo se staly tím, čím Bůh chce: tak zachráníme lidstvo a společnost. Protože záchrana lidstva začíná u záchrany rodiny.“

„Z mladých mužů se musí jednou stát pořádní čestní občané a otcové rodin... A jak se toho snažíme dosáhnout? Pořádný čestný otec rodiny musí mít čistý charakter, a aby ho získal, musí být upřímným pořádným křesťanem... A aby si ho zachoval, musí dobře rozumět svému řemeslu, ať už je jakékoliv, a tím konat čest svému postavení, kamkoli ho Prozřetelnost postaví.“

„Nevěříš, milý čtenáři, že kdyby ti řekli, že za tolik a tolik dní či hodin musíš odejít do věčnosti, předstoupit před svého soudce skládat účty, a to před soudce, který zná i nitro člověka a sám nejlépe ví, zda je člověk hodný, či nikoli – nemyslíš, že bys velmi rád nechal být celý svůj pozemský majeteček a zaměřil by ses na věci, které je možné si vzít na onen svět a které tam mohou rozhodnout o tvém věčném osudu?“

Foto: Designed by prostooleh / Freepik

„V rodině začíná a musí začínat ozdravení, protože rodina je první vychovatelkou lidstva.“
bl. Adolf Kolping

Z textů bl. Adolfa Kolpinga
připravil P. Marek Dunda ■

Pomoc nejen pro Maxička

Kolpingovy rodiny – tak se nazývají místní buňky Mezinárodního Kolpingova díla. V naší zemi jich působí již třicet (viz www.kolping.cz). Kolpingova rodina Smečno se dlouhodobě věnuje aktivitám na podporu rodin, zdravých rodinných vazeb a vztahů. Vedle mnoha jiných sociálních projektů patří mezi ty klíčové program „Pomoc rodinám s dětmi s diagnózou SMA“.

Mladí rodiče se těšili na zdravé miminko. V lednu 2018 se narodil chlapec Max. Ze začátku nic nenaznačovalo, že jejich syn trpí vzácným onemocněním spinální svalové atrofie 1. typu (SMA I). Rodiče si ale po krátké době začali všimnout svalové slabosti a tzv. motorického regresu. Chlapec ležel, nepásl koníky a příliš nezvedal končetiny... Po vyšetření na neurologii byla Maxovi stanovena zákeřná diagnóza. Lékaři zároveň nabídli možnost nové podpůrné léčby. Nervosvalové centrum Fakultní nemocnice v Motole dlouhodobě spolupracuje s tzv. ranou péčí Kolpingovy rodiny Smečno. Součástí týmu naší rané péče je i externí fyzioterapeutka, která za chlapcem pravidelně dojíždí. Konzultantky rané péče rodině doporučují pomůcky, se kterými mají dobré zkušenosti. Poskytují rodičům psychosociální podporu a možnost sdílení.

Podpůrná léčba sice onemocnění zcela nevyлéčí, ale může pozastavit nebo velmi zpomalit jeho průběh. Maxík tak dostal ve svých třech měsících první aplikaci nákladného léku Spinraza. Všeobecně

Foto: archiv

Maxík

platí, že čím dříve je lék podán, tím větší se dá předpokládat efekt. Společně s touto léčbou, kterou rodina s Maxem pravidelně podstupuje, s kvalitními kompenzačními pomůckami a správnou rehabilitací se Maxičkův motorický stav pomalinku zlepšoval. S postupem času začal zvedat ručičky, podávat si nožičky, a dokonce se začal i přetáčet na bok.

Na rehabilitačním pobytu, který pořadala naše raná péče, se Max účastnil také plavání, které na něj mělo obrovský vliv. Ve vodě je chlapec více pohyblivý. Díky

tomuto cvičení se naučil válet sudy. Přes veškeré komplikace se má Maxiček čile k světu a rodina si užívá každého společně stráveného dne.

Lucie Sajlerová, Kolpingova rodina Smečno (redakčně upraveno) ■

Pomůžete nám i vy?
www.dumrodin.cz

Kolpingova rodina Smečno

RODINNÉ CENTRUM SMEČNO

U Zámku 5, 273 05 Smečno; IČ: 70929688

tel.: +420 777 558 778

e-mail: ludmila.janzurova@dumrodin.cz

Více informací: www.dumrodin.cz

Číslo konta na podporu naší práce 2700219491/2010

Jak jsem zpovědníka žádal o zproštění od modlitby

V mém životě nastalo období, kdy jsem neměl čas na osobní modlitbu.

Měl jsem mnoho povinností a spoustu práce

V mém životě nastalo období, kdy jsem neměl čas na osobní modlitbu. Byl jsem farářem a měl jsem mnoho povinností a spoustu práce. Vypravil jsem se tedy za svým duchovním vůdcem a otevřel jsem mu srdce. Řekl jsem mu: „Potřebuji osobní modlitbu, ale nenalézám na ni čas. Nevím, co mám dělat.“

Ještě dnes si pamatuji na jeho úsměv, když se mě zeptal: „Proč?“

„Protože mám mnoho práce,“ odpověděl jsem.

„Co vlastně děláš, jakým činnostem se věnuješ?“

Začal jsem jmenovat všechny aktivity, které jsem měl, ale během vyjmenovávání mě zastavil a řekl: „Vidím, můj bratře, že máš spoustu práce, a proto ti nestačí modlit se třicet minut, ale potřebuješ šedesát minut.“

V duchu jsem doufal, že mě povinnosti modlitby zprostí, ale místo úlevy mi doporučil, abych se modlil dvakrát tolik!

Potom pokračoval: „Pro koho pracuješ?“

A já jsem velmi jasně řekl: „Pro Ježíše.“

A on mi odpověděl: „Ježíš nepotřebuje tvoji práci, on potřebuje tebe.“

To byl další moment v mém životě, kdy se mě Bůh dotkl. Byla to chvíle, kdy jsem si uvědomil, že Ježíš netouží po mé práci, ale po mně. A hluboce jsem pochopil potřebu modlitby ve svém životě.

Foto: Designed by piasfoto / Freepik

Foto: archív DKL

Společnost Dcer křesťanské lásky sv. Vincence de Paul

Jsme sestry vincentky, podle našeho zakladatele sv. Vincence de Paul. Oficiální název našeho společenství je „Společnost Dcer křesťanské lásky sv. Vincence de Paul, služebnic chudých“. Společenství bylo založeno v Paříži 29. 11. 1633 a během několika let se rozšířilo do různých míst, kde bylo potřeba pomáhat chudým, nemocným, trpícím a osamělým. Dnes je na celém světě asi 18 000 sester. Znakem Dcer křesťanské lásky (DKL) je ukřižovaný Ježíš v hořícím srdci, obklopený nápisem: „Láska Ježíše ukřižovaného nás podněcuje.“ Ano, podněcuje nás sloužit potřebným tam, kam nás Společnost posílá.

V České republice máme pět komunit sester (Stará Boleslav, Mendryka u Litomyšle, Hradec Králové, dvě komunity v Brně), na Slovensku je 19 komunit, na Ukrajině tři a v Rusku dvě komunity sester. Všechny tyto komunity patří do Slovenské provincie DKL.

Naším posláním je služba potřebným, nemocným, chudým... Náš život se skládá ze tří důležitých prvků: služby, modlitby a komunitního života.

Pokud by ses o nás chtěla dozvědět víc, ozvi se na e-mail: sestryboleslav@outlook.cz.

Foto: Pixabay, gerald (CCO) / Flickr, boraszlo (CC BY-NC-SA 2.0)

Vidím, že máš spoustu práce, a proto ti nestačí modlit se třicet minut, ale potřebuješ šedesát minut.

Byl jsem přesvědčen, že Ježíšovi mnoho dávám, ale Ježíš nepotřeboval to, co jsem pro něho dělal. On je Bůh, který nám řekl: „Tak i vy, až uděláte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: „Jsme jenom služebníci. Udělali jsme, co jsme byli povinni udělat.““ (Lk 17,10)

Bůh nepotřebuje naše básně

Často si myslíme, že dokonalost naší modlitby závisí na množství pěkných slov. Jako by pěkná slova byla zárukou pěkné modlitby. Bůh není básník, který potřebuje naše básně, aby nám porozuměl. Bůh

je určitě i básník, ale především je Otec. Důležitost naší modlitby tedy nespočívá ve stylu, který při modlitbě používáme, netkví v pěkných slovech, která vybíráme, ale v tom, co prožíváme v srdci.

Zahleďte se na Ježíše a nic neříkejte

Nejkrásnější je modlitba tehdy, když přicházíme před Pána, setrváváme před ním v tichu a díváme se na něho. Čím méně v modlitbě mluvíme, tím lépe se modlíme. Představte si malou holčičku, která přichází za svou maminkou, nic

neříká, jen se jí dívá do očí. To je nejkrásnější setkání dítěte a matky. I vy se tedy zahleďte na Ježíše, zůstaňte v jeho přítomnosti a nic neříkejte – to bude modlitba kontemplace.

Ďáblu nevadí, že pracujete pro Ježíše...

Ďáblu nevadí, že pracujete pro Ježíše. Záleží mu na tom, zda s Ježíšem hovoříte. Když dosáhne toho, že s Ježíšem nebudete mluvit, může vám pomoci pro něho pracovat. Ale potom si už s Ježíšem nebudete povídat vůbec.

P. Elias Vella, OFM Conv. (podle knihy „Ježíš – lékař těla i duše“, Karmelitánské nakladatelství, 2017, redakční úprava textu podle www.pastorace.cz, knihu je možno objednat na www.ikarmel.cz) ■

Nezabíhejte nás knihkupectví kontaktovat 230 233 581 zasilovna@ikarmel.cz Přihlášení Registrace

Novinky Nabídka Vánoce Tipy na dárky Knihy pro děti Mešní vína Kontakty

NEJŠIRŠÍ NABÍDKA KŘESŤANSKÉ LITERATURY NA JEDNOM MÍSTĚ! 10% sleva pro každý nákup přes e-shop ... knihy s poselstvím ...

Vybíráme z posledního katalogu Kalendáře 2020 Bible Dětské Bible

<p>Velká dětská Bible Martina Špinková, Lenka Mayer- Skumanzová 399 Kč 539 Kč</p>	<p>365 dní s Anselmem Grünem Anselm Grün 339 Kč 359 Kč</p>	<p>Svátá země Prokop Siostrzonek, P. Stanislav Pšibyl 335 Kč 221 Kč</p>	<p>Karlov most Stanislav Pšibyl 399 Kč 449 Kč</p>	<p>Do Říma se svatou Anežkou Stanislav Pšibyl 399 Kč 89 Kč</p>	<p>V Běh řeči Tomáš Kuttl 399 Kč 296 Kč</p>
--	---	--	--	---	--

Tisíce titulů katolické duchovní literatury

Objednávky on-line na www.ikarmel.cz

V této internetové prodejně si můžete objednat publikace Karmelitánského nakladatelství a mnoha dalších nakladatelství. Většina titulů je přehledně provázána s tituly souvisejícími.

Neschopnost odpouštět je velkou překážkou v modlitbě

Možná vás napadá otázka: Modlím se, a moje modlitby nejsou vyslyšeny. Proč? Může to mít více důvodů (dokonce se může stát, že je Bůh vyslyšel a dal mi nebo mi pro budoucnost připravil ještě něco daleko lepšího než to, za co jsem prosil). Ale na jeden závažný a často opomíjený důvod upozorňuje otec Elias Vella:

Je důležité, abychom si zapamatovali jednu praktickou poznámku. Neschopnost odpouštět je vždy velkou překážkou v modlitbě.

V Markově evangeliu čteme tato Ježíšova slova: „Proto vám říkám: Věřte, že všechno, oč v modlitbě prosíte, jste už dostali, a budete to mít. A kdykoli se postavíte k modlitbě, odpouštějte, máte-li co proti komu, aby i vám odpustil váš nebeský Otec vaše poklesky.“ (Mk 11,24–25)

Jak vidíte, Ježíš nám říká: Dříve než se začneš modlit, odpusť.

Kdykoli je v našem srdci neodpuštění, brání to modlitbě. Když se za tebe modlím a v mém srdci je neodpuštění, i když se neodpuštění týká jiného člověka, ne tebe, je moje modlitba blokována.

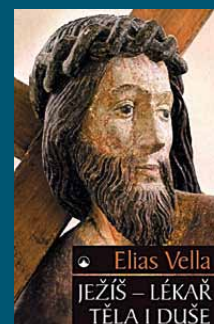
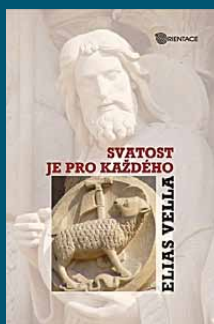
P. Elias Vella, OFM Conv. (podle knihy „Ježíš – lékař těla i duše“, Karmelitánské nakladatelství, 2017; perex redakce, redakční úprava textu podle www.pastorace.cz, knihu je možno objednat na www.ikarmel.cz) ■

Když se modlím a v mém srdci je neodpuštění, je moje modlitba blokována.

Foto: Flickr, Rodger_Evans (CC BY-NC 2.0)

Knihy otce Eliase Velly z nabídky www.ikarmel.cz

Všechny dostupné knihy P. Eliase Velly najdete na www.ikarmel.cz/autori/vella-elias

Drahocenný čas

Každý dostal čas. Čas je nám vyměřen a je na nás, jak ho využijeme. A protože času není nazbyt, také pravidla na jeho dobré využití by měla být stručná, ne rozvláčně mnohomluvná. Ta, která vám nabízíme, jsou právě taková...

Proč máme dobře využívat čas:

1. Čas je Boží dar.
2. Život člověka je poměrně krátký a konec je nejistý.
3. Ztracený čas se nikdy nevrátí a zůstane promarněný.
4. Na tom, jak čas využijeme, závisí naše věčnost. Často lidé říkají: škoda, že nejsem mladší atd. Naříkáním a sebestlitosť se promarňuje ještě i přítomný okamžik.

Jak se naučit využívat čas:

1. Častěji rozjímat o ceně času, kolik jsme ho už promarnili u televizní obrazovky, nerozhodností, výmluvami apod.
2. Neodkládat to, co můžeme udělat, když jsem ještě mladý, při síle.
3. Vyhnout se lidem, kteří žijí zahálčivě, vasedávají...
4. Dopřát si jen tolik odpočinku a spánku, kolik je třeba.
5. Zachovávat pevný denní pořádek, mít řád – vstávat, spát, modlit se, pracovat. Nakonec je člověk tím řádem nesen.
6. Ve zpytování svědomí se ptát, jak jsem využíval čas:
  - ♦ využívat čas neznamená spěchat, ale jde o to žít tak, aby každý okamžik měl hodnotu věčnosti;
  - ♦ kdo pracuje mírně a klidně, udělá víc a stačí mu méně odpočinku;
  - ♦ nestačí být pilný, ale je třeba být v milosti posvěcující, pak je každá činnost modlitbou;
  - ♦ důležitý je také úmysl – chci to dělat z lásky k Pánu Bohu;
  - ♦ Bůh si nás stvořil, abychom ho oslavili svým životem, v našem životě jde o to, oslavovat Boha vším, co děláme. Ať tedy využijeme čas, který nám Bůh dává, aby Bůh byl oslaven.

*Snaž se
co nejlépe
využívat
drahocenný
čas.*

Foto: Flickr, Decaseconds (CC BY-NC 2.0)

Doživotní úkol:

Snaž se co nejlépe využívat drahocenný čas.

P. Marek Dunda (podle knihy „Krokodýl, aneb můžeš růst“, A.M.I.M.S., Vranov nad

Dyjí, 2017; možnost objednávky pomocí kuponu na str. 59 nebo na www.amims.net a www.fatym.com; doporučený příspěvek na tisk je 15 Kč; dostupné také jako e-kniha v PDF formátu zdarma) ■

Foto: Wikimedia Commons, Maciej Miąsik (CC BY 2.0)

New Age a křesťanství

V několika větách popsat jev, kterému se říká New Age (Nový věk), není úplně jednoduché, nemá-li dojít k přílišnému zjednodušení. Říkám jev, protože nejde jen o nějaké hnutí, ale o způsob myšlení, vnímání okolního světa, sebe sama, a hlavně o posuzování světa duchovního. Tento myšlenkový proud, který se v důsledku projevuje v četných oblastech našeho života, přejal v mnohém křesťanské pojmosloví, dal mu však záměrně jiný obsah.

Kdo stál u kolébky New Age?

Hnutí se zrodilo v době, kdy civilizovaný svět prožíval krizi racionalismu společně s krizí mechanického obrazu světa a kdy zároveň nastupoval relativismus všeobecného poznání a hodnot. To by však k jeho vzniku nestačilo. New Age sice nemá zakladatele, ale u jeho vzniku figuruje několik vlivných osob.

V roce 1875 založila Helena Blavatská

(1831–1891) v New Yorku Theosofickou společnost. Sama byla médiem a přijímala poselství od ducha, který ji provázel a vedl při psaní knih. V jedné z nich (*Tajná nauka*, 1888) odkrývá tajemství Lucifera, „duchovního otce lidstva“ a „spasitele“, který jako pravý „nositel světla“ přinesl nejdříve osvícení Adamovi a Evě, aby si mohli uvědomit, že jsou bohové, a nyní nabízí tuto možnost každému člověku,

a to skrze kontakt s duchovními bytostmi a prostřednictvím ezoterických rituálů.

Za dalšího předchůdce tohoto hnutí je považován Rudolf Steiner (1861–1925), zakladatel antroposofie a waldorfského školství.

„Kristův návrat“

Samotný vznik hnutí je spojován s vydáním knihy *Kristův návrat* anglické theosofky Alice Ann Baileyové (1880–1949)

Nejde jen o nějaké hnutí, New Age je spíš jev, způsob myšlení.

Foto: Flickr, Treefort Photo Dept (CC BY 2.0)

Foto: Wikimedia Commons

Helena Blavatská (asi 1889)

v roce 1948. Je to ona, která poprvé uvádí pojem New Age a klade věroučné základy nového celosvětového náboženství bez osobního Boha.

Popularizace hnutí a jeho masové rozšíření proběhlo na konci 60. let 20. století v USA společně s hnutím Hippies.

Jde o způsob myšlení, vnímání okolního světa, sebe sama, a hlavně o posuzování světa duchovního.

Nový cyklus s novým náboženstvím – údajně už začal

Příchod „nového věku“ se podle stoupců hnutí dá odvodit i astronomicky: severní projekce zemské osy se pomalu otáčí ve zvěrokruhu, a tak přibližně každých 2000 let dochází k novému cyklu. Nyní prý žijeme v době, když jsme přešli ze souhvězdí Ryb (a tedy období, které bylo charakterizováno křesťanským náboženstvím, neboť ryba – *ichthys* – je symbolem Krista) do souhvězdí Vodnáře, tedy do „nového věku“ (New Age), který je „Věkem Vodnáře“ (jeho symbolem je

muž, vylévající vodu z vědra). Jeho charakteristikou má být „transformace lidského vědomí“ a z toho vyplývající „nový světový řád“, „nové lidstvo“ a „nové náboženství“.

Od fyzika po dalajlámu

Známý americký fyzik rakouského původu Fritjof Capra (* 1939), který je považován za jednoho z ideologů hnutí, se ve svých knihách nazvaných *Tao fyziky* (1975) a *Bod obratu* (1982) zabýval filozofickými důsledky změn, které ve 20. století přinesla tzn. „nová fyzika“ (teorie rela- ▷

New Age přejal v mnohém křesťanské pojmy, dal jim však záměrně jiný obsah.

Foto: Flickr, new Illuminati (CC BY 2.0)

Člověk podle New Age není skutečně svobodný ani zodpovědný za své činy – je pouze účastníkem dění.

tivity a kvantové mechaniky), a tvrdil, že toto nové poznání vede k „novému vidění světa“, ve kterém „vše na světě je navzájem propojeno“. Podle něj je tento nový, holistický pohled na svět slučitelný se starodávnou moudrostí Východu a moderní fyzikální teorie tak mají úzký vztah s mystickými koncepcemi taoismu, buddhismu, zenu a hinduismu. Tím se otevřela cesta k novému pojetí kosmu, života a člověka samotného. Na konferenci hnutí New Age v Alpachu v roce 1983 se proto vedle významných vědců současnosti účastní

i mnozí náboženští představitelé, včetně současného dalajlámy.

Střecha, pod kterou je vše možné

V současné době hnutí New Age představuje jakési zastřešující označení pro řadu organizací, lidí, myšlenkových proudů a praktik. Má svou vlastní filozofickou a náboženskou interpretaci pohledu na svět a člověka, pokouší se o jakousi syntézu všech náboženství a odvolává se na vědecké odůvodnění.

Čtyři pilíře New Age

Hnutí je založeno na čtyřech pilířích. Tím prvním je snaha o vědecký podklad (často spíš pseudovědecký – pozn. red.): New Age tvrdí, že klasická newtonovská fyzika dosloužila a vesmír není veliký stroj, ale jedinečný „živý tvor“, kde vše je navzájem spřízněné a patří do jedné velké rodiny. Podle této teorie člověk není skutečně svobodný ani zodpovědný za své činy – je pouze účastníkem dění. Protože „vše je

jedno“, jsou zrušeny všechny rozdíly: mezi duší a tělem, vědomím a nevědomím, nebem a zemí, tedy i „bůh“ je součástí jednoho vesmíru, není jeho Stvořitelem.

Druhým základem hnutí je východní náboženství, kde centrální myšlenkou je teorie o splynutí a původní jednotě všeho.

Třetím pilířem je nová psychologie, kde podle C. G. Junga je naše vědomé „já“ ponořeno do nadosobního „vědomí“. Navíc je ve všech lidech přítomno tzv. „kolektivní nevědomí“, s nímž lidé v New Age navazují spojení pomocí tzv. „channelingu“.

Posledním, čtvrtým základem hnutí jsou tajné nauky, astrologie a ezoterika.

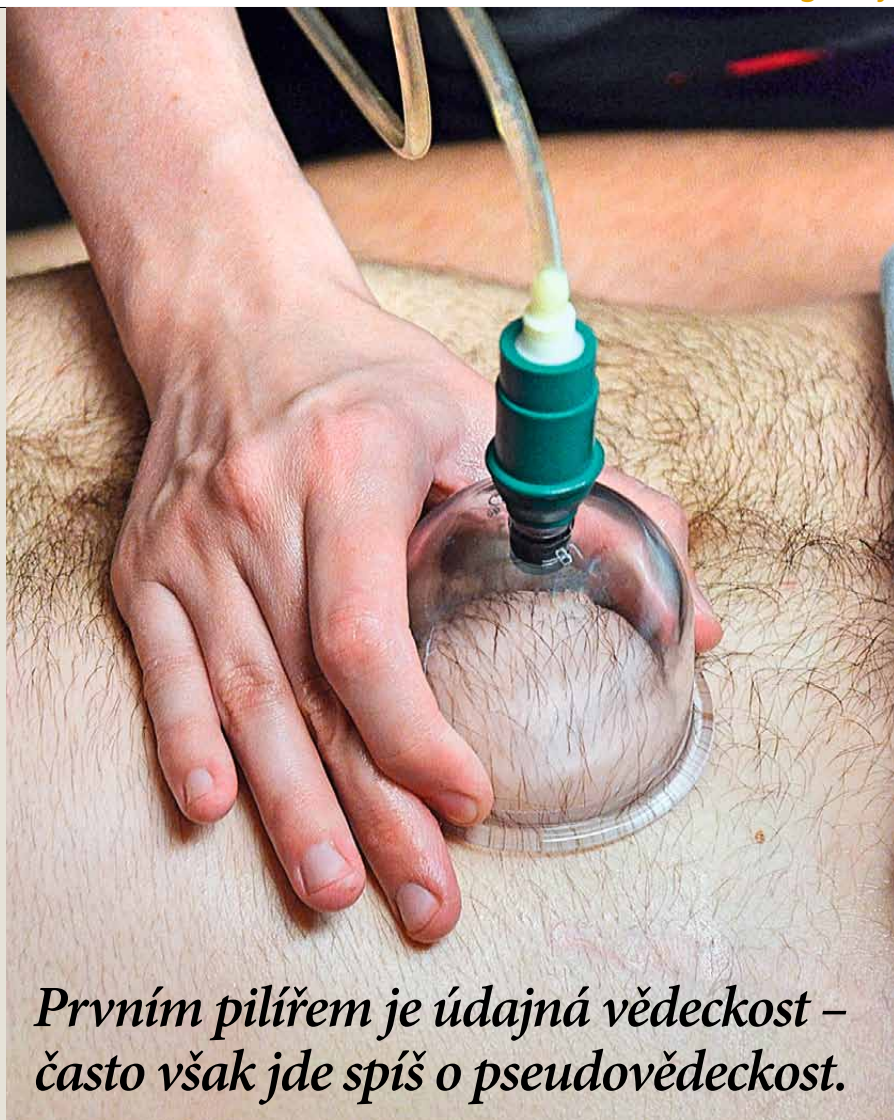
Známé pojmy, ale zcela odlišný obsah!

Touto snahou přinést lidstvu „nový řád“ dochází v současnosti k reinterpretaci mnoha tradičních schémat. Bůh, jak ho podává New Age, není osobní a transcendentní, ale je neosobní energií, která je součástí kosmické jednoty. Klíčovým pojmem New Age je „celistvost“, která znamená propojení všeho a všech skrze univerzální kosmickou energii.

Hnutí sice mluví o Kristu, ale ne o Ježíši z Nazareta. Podle tohoto učení se každý může stát „kristem“ – a to když dosáhne stavu rozšířeného vědomí, ve kte- ▷

Protože „vše je jedno“, jsou zrušeny všechny rozdíly: tedy i „bůh“ je součástí jednoho vesmíru, není jeho Stvořitelem.

Třetím pilířem je nová psychologie, kde podle C. G. Junga je naše vědomé „já“ ponořeno do nadosobního „vědomí“.

Foto: Flickr, TAZphotos (CC BY-SA 2.0)

Prvním pilířem je údajná vědeckost – často však jde spíš o pseudovědeckost.

Foto: Pixabay, massagenerds (CC0)

Druhým základem hnutí je východní náboženství, kde centrální myšlenkou je teorie o splnutí a původní jednotě všeho.

Čtvrtým základem hnutí jsou tajné nauky, astrologie a ezoterika.

Z toho ven se vytáhnou sám!

Jde o podvůd: spása je bez Spasitele, věčný život bez vykoupení...

... v New Age jde o sebevykoupení.

rém vnímá své vlastní božství –, ovšem podobně, jako se může stát „buddhou“, tzn. „probuzeným, osvíceným“. Na první pohled by se mohlo zdát, že se jedná o návrat k duchovnímu životu, k nějaké formě náboženství. Ve skutečnosti jde o lidský a náboženský relativismus a podvod. Spása je bez Spasitele, věčný život bez vykoupení. Cestou meditace, vyrovnaváním energií a napojením se na kosmickou energii dochází k postupnému očištění, osvětlení, zbožštění a sebevykoupení. Pokud se to člověku nepodaří za jednoho života, dostane každý další možnost skrze reinkarnaci (přetělování).

Odpuštění? Hlavně sobě!

V učení New Age je smazáno rozlišení mezi dobrem a zlem. Není tedy třeba milosti od Boha, osvobození od zla ani pokání a odpuštění. Pojem odpuštění se používá pouze v psychologickém smyslu, aby člověk odpouštěl především sobě a neodsuzoval se. Za lásku je považováno dosažení vlastní harmonie v sobě samém pomocí kosmické energie. Tato energie může také člověka uzdravit, protože nemoc je vnímána jako nesoulad s přírodou. Samozřejmě se vyžaduje víra v tyto energie a otevření se jejich působení. Na tomto principu stojí celá řada nových metod léčení, které v důsledku otevírají člověka temným silám.

Téměř všudypřítomná součást západní kultury

Hnutí má v současnosti na světě údajně kolem čtvrt miliardy aktivních stoupců. Jeho další vyznavači jsou součástí různých ekologických organizací, stoupců

Foto: Designed by Astier, Belampago studio, Freepik, Flickr, Great Beyond (CC BY-NC-SA 2.0)

Foto: pxfuel (CC0)

V posledních letech vychází v nejrůznějších nakladatelstvích nepřeborné množství knih „o andělech“. Jak alespoň spolehlivě vytřídit ty, které s křesťanstvím nemají nic společného?

Vícekrát se mi stalo, že mi někdo přinesl nějakou „zajímavou knihu o andělech“ a chtěl znát můj názor na ni. Rozhodně nemám čas všechny takové knihy číst – zvláště když většina z nich obsahuje vedle andělů i různá ezoterická učení, která se křesťanství jen na první pohled podobají některými termíny, ale které v nich mají zcela posunutý význam, což může

Knihy o andělech?

Foto: Wikimedia Commons, Manfred Werner/7sui (CC BY-SA 3.0)

S učením a praktikami New Age se dnes můžeme setkat na každém kroku.

Conchita Wurst, „gay drag queen umělec“, (uprostřed) s módním tvůrcem J. P. Gautierem (vlevo) přichází na vídeňský Life Ball

čarodějnictví, šamanismu, ufologie, feminismu, transpersonální psychologie atd. New Age se tak stává součástí západní kultury. S jeho učením a praktikami se dnes můžeme setkat na každém kroku. Počínaje semináři osobnostního rozvoje přes meditativně relaxační metody, relaxační hudbu, různé druhy terapií až k léčebným metodám, kterých je dnes už nepočítané a stále vznikají nové.

Tolerance? Jak pro koho!

Celé toto hnutí od samého začátku vzniklo pod přímým vedením démonů a jeho cílem je postupné převzetí politické

i ekonomické vlády nad světem a úplná likvidace křesťanství jako cesty ke spáse skrze smrt a vzkříšení Ježíše Krista.

Tolerance, kterou hnutí New Age hlásá a která je tak lákavá pro mnohé lidi, končí ve chvíli, kdy nejste ochotni vzdát se své víry v Ježíše Krista se vším, co s tím souvisí.

Vliv zlého se všemi důsledky...

Člověk, který se dobrovolně otevře vlivu tohoto hnutí, vystavuje se vlivu zlého se všemi jeho důsledky. Proto také Papežská rada pro kulturu a Papežská rada pro mezináboženský dialog měla potřebu vydat pro křesťany na toto téma v roce

2003 dokument pod názvem *Ježíš Kristus, nositel živé vody* (on-line viz zdroje za článkem).

P. Vojtěch Kodet, O. Carm.
(převzato z www.vojtechkodet.cz,
redakčně upraveno) ■

Zdroje:

New Age a křesťanství (odpověď na otázku), vojtechkodet.cz/dulezite-otazky/new-age-a-krestanstvi-odpoved-na-otazku.html

Papežská rada pro mezináboženský dialog:
Ježíš Kristus, nositel živé vody, cirkev.cz/archiv/040305-jezis-kristus-nositel-zive-vody#

být velmi matoucí (viz článek o New Age na předcházejících stranách).

Jedno rychlé rozlišovací měřítko však mám a mohu ho poradit i vám. Je to jen takové první síto, ale co ani přes ně neprojde, jistě nemá s křesťanstvím mnoho společného. Ptám se: „Jaký vztah mají v té knize andělé k Ježíši Kristu?“ Pokud žádný a nebo jen velmi okrajový a andělé v té knize přinášejí nejrůznější formy „záchran“ lidem prakticky bez toho, že by je přiváděli k Ježíši Kristu nebo že by ho vůbec potřebovali..., pak zcela jistě

nejde o křesťanskou knihu, a už vůbec ne o knihu, která by stavěla na nauce katolické církve – tedy na tom, co nám o andělech a jejich poslání v dějinách spásy dal poznat sám Bůh, když se v Ježíši Kristu stal člověkem. (Co ve světle Božího zjevení o andělech víme – tj. co nám o nich sám Bůh dal poznat a katolická církev to z Božího pověření věrně předává dalším generacím těch, kteří o to stojí –, najdete v článcích na str. 46–51).

P. Pavel Zahradníček ■

A pravda vás osvobodí

související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus?

Lze s anděly navázat vztah?

Ovšem. Andělé lze prosit o pomoc a o přímluvu u Boha. Každý člověk dostává od Boha anděla strážce. Je dobré a smysluplné modlit se k andělu strážci za sebe i za ostatní. Andělé mohou dát o sobě vědět v životě křesťanů například jako poslové nějaké zprávy nebo jako pomáhající průvodci. S falešnými anděly ezoteriky nemá víra nic společného.

Srov. „YouCat – Katechismus katolické církve pro mladé“, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 2011.

Jsou v té knize andělé důležitější než Ježíš Kristus? Pak nemusím číst dál...

Foto: Flickr, micadew (CC BY-SA 2.0)

Okultismus a ezoterika

P. Vojtěch Kodet, O.Carm., odpovídá na otázku: „Chtěl jsem se zeptat, jaký je rozdíl mezi ezoterikou a okultismem a proč je z vašeho pohledu vše, co s tím souvisí, pro věřícího křesťana nepřijatelné. Mohou mít na křesťana vliv nějaké ezoterické nebo okultní praktiky, když se k nim dostane nedopatřením?“

Láká a přitahuje (ale na cestu, která nevede k cíli)

Okultismus je pro nás nebezpečný především tím, že odvádí od Boha, jediného pramene života. Kontaktem s okultismem a jeho praktikováním se člověk otevírá temným silám, které ničí Boží život v nás i naše poslání. Tím největším nebezpečím je pak ztráta věčného života, kterou každý svou účastí na okultních praktikách riskuje.

Už dávno minula doba, kdy lidé hledali odpověď na to, co je dobré a co zlé, u Boha

nebo v Církvi. Posun mentality způsobil takovou změnu, že se i slovo hřích, které mělo celá staletí (a to nejen v křesťanství) zcela negativní obsah, takže s hříchem žádný rozumný člověk nechtěl mít nic společného, stalo čímsi neškodným, nebo dokonce lákavým. Zatímco hřešit bylo dříve všeobecně považováno za něco zvrhlého a škodlivého pro člověka i společnost, dnes je to spíš projev normality. Ba ještě více. Přívlástek „hříšný“ spíš evokuje něco zábavného, kvalitního, šťavnatého – něco, co si jistě nesmíme nechat ujít.

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující

Jakékoli praktikování okultismu je z teologického hlediska hříchem proti 1. přikázání a uvaluje na člověka kletbu, vztahující se dokonce i na další generace: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. Nebudeš mít jiného boha mimo mne. Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.“ (Ex 20,2–6). Bůh je jediný pramen života, proto Písmo mluví o Boží žárlivosti na jeho obraz v nás.

Okultismus je pro nás nebezpečný především tím, že odvádí od Boha, jediného pramene života.

Pocit, že nedělám nic špatného...

Slovo „okultismus“ pochází z latinského *occultus* (tajný, skrytý, utajený) a používá se od konce 19. století jako souhrnný výraz pro všechna učení a praktiky týkající se tajných nauk a nadsmyslových jevů způsobených temnými silami. Představuje duchovní nauku („vědu“) spojenou se zvláštními schopnostmi, ve kterých lidé hledají buď poznání, nebo moc z jiného zdroje než z Boha, a to tam, kde takové poznání nebo moc může pocházet pouze od Boha. Jde o tajnou nebo skrytou nauku, která se zabývá nadsmyslovými jevy, jež nelze vědecky vysvětlit. Každá okultistická nauka vychází z přesvědčení, že ve světě kromě racionálně poznatých sil existují ještě jiné neznámé síly, se kterými člověk může nějakým způsobem zacházet a ovládat je pomocí magie nebo tajné praktiky, a tak dosáhnout nadvlády nad lidmi nebo věcmi. Takovými praktikami za účelem tajného poznání nebo moci se lidé otevírají působení zlých duchů, i když si to neuvědomují a často mají pocit, že nedělají nic špatného. Každá doba i kultura má své různé formy okultních praktik, které se díky současnému trendu náboženského synkretismu stále více propojují a vzájemně doplňují.

Jak souvisí ezoterické a okultní?

Teoretickým základem pro okultismus je ezoterismus (z řeckého *esoterós* – uzavřený, vnitřní, vyhrazený několika jedincům). Ezoterické učení je určeno zasvěcencům a uzavřeným skupinám. Zavazuje k uchování tajemství. Ezoterismus navazuje na různá gnostická učení všech dob (řecké slovo *gnósis* znamená *poznání*) a v praxi se uskutečňuje magií skrze zvláštní rituály nebo praktiky. Tyto okultní praktiky se tedy vykládají na základě zákonů ezoterismu. Okultis-

mus je pak praktické dotažení ezoterismu nebo gnostického učení. Výraz ezoterika je v současnosti používán ve stejném smyslu jako magie a okultismus.

Tímto tajným učením spojeným s rituály chtějí moderní okultisté uskutečnit tzv. transformaci vědomí, která má za následek proměnu člověka v duchovní nebo kosmickou bytost. K tomu čerpají energii z přírody nebo z kosmu. Nic z této praxe však není možné uchopit vědecky, i když se mnozí na vědu odvolávají a snaží se své učení vykládat vědeckými termíny. Pro ně samotné je to „okultní“ vědou ve vlastním slova smyslu a rozšířením vědeckého poznání. Ve skutečnosti jde o jakýsi druh víry v tajemné nauky, které však nejsou zjeveny Bohem. V ezoterice je bůh universální a neosobní silou, která je vnímána jako čistá energie a proniká vše stvořené.

„Vyšší moudrost“ místo náboženství, ale i vědy

Dnes se ezoterika stala masovým jevem a náhražkou náboženství, rafinovaným útekem od reálných problémů. Ezoterické

poznání je svým způsobem věroučný systém. Náboženské i vědecké poznání je nahrazeno „vyšší moudrostí“, která je získána mimosmyslovým, intuitivním poznáním. Duchovní učitelé a mistři tajných nauk předávají toto poznání pomocí rituálů a okultních technik. Pro splynutí s božskou energií se používají různé druhy meditací, často odvozených z východních meditačních technik. Cílem je získání „vyššího vědomí“ neboli osvětlení, dosažení transformace a souladu s božskou kosmickou energií.

V moderní ezoterice vše začíná a končí energií. Dělení energie na dobrou a špatnou propůjčuje tomuto pojmu jakousi morální hodnotu. Také bůh v ezoterice ztělesňuje jen čistou energii, která údajně proniká celým vesmírem a každou bytostí. Tento bůh je neosobní a univerzální síla, působící ve všem. Člověk proniknutý touto energií se stává sám bohem.

Spirituálního vyvážení se dosahuje vyvažováním energie mezi póly. Díky vyvažování energie dochází k uzdravení a k propojení s celým kosmem. ▷

Foto: Pexels, João Jesus (CC0)

Ezoterické poznání je svým způsobem věroučný systém. Náboženské i vědecké poznání je nahrazeno „vyšší moudrostí“.

Je součástí náboženského konceptu sebezbožštění a sebespasení bez Boha.

Boží nepřítel, který se za tím skrývá, hledá jen skulinu, jak nás napadnout.

(srov. 1 Petr 5,8)

Všechny věci jsou navzájem propojeny a jsou na sobě závislé, proto musí být i celistvě (holisticky) přijímány a posuzovány. Každý jedinec si musí uvědomit, že je součástí kosmu. Víra v energetickou transformaci v souladu s celým kosmem je součástí náboženského konceptu sebezbožštění a sebespasení bez Boha.

Křesťanský pohled na okultismus

Všechny křesťanské církve považují jakékoli formy okultismu za hříšné a škodící člověku na jeho životní cestě. Písmo svaté Starého i Nového zákona v tomto mluví zcela jasně, stejně jako církevní otcové. Jasně slovo k této problematice vyslovila také katolická církev ve svém posledním katechismu. Z řečeného vyplývá, že účast na jakékoli praktice okultismu nebo ezoteriky je pro věřícího křesťana nepřijatelná. Bohužel i nevědomá účast na těchto praktikách může člověka negativně ovlivnit, proto je třeba s touto oblastí neexperimentovat a naivně se nedomnívat, že se nám nic nemůže stát. V tomto směru opatrnosti nikdy nezbyvá. Boží nepřítel, který se za tím skrývá, hledá jen skulinu, jak nás napadnout (srov. 1 Petr 5,8).

P. Vojtěch Kodet, O.Carm.
(převzato z www.vojtechkodet.cz,
redakčně upraveno) ■

Zdroj:

Ezoterika a okultismus (odpověď na otázku),
vojtechkodet.cz/dulezite-otazky/ezoterika-a-okultismus-odpoved-na-otazku.html

Foto: Flickr, Treefort Photo Dept (CC BY 2.0)

Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí. Jan 8,32
související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká o ctnostech katechismus

Je ezoterika slučitelná s křesťanskou vírou?

Ezoterika pomíjí Boha, takže nemůže být slučitelná s křesťanskou vírou. Bůh je osobní bytost. Je láska a původ veškerého života, a ne pouhá studená kosmická energie. Člověk je bytost Bohem chtěná a stvořená, avšak sám není stvoření božské, nýbrž hříchem zraněné, ohrožované smrtí, a tedy nutně potřebující spásu. Zatímco ezoterici většinou zastávají názor, že člověk dokáže spasit sebe sama, křesťané věří, že je zachráněn jedině Ježíš Kristus a Boží milost. Ani příroda či kosmos nejsou Bohem (jak tvrdí panteismus). Stvořitel je nekonečně větší než jeho stvoření a zcela odlišný od čehokoliv, co stvořil.

Mnozí se dnes ze zdravotních důvodů svěřují józe, účastní se meditačních kurzů, aby se dokázali ztišit a soustředit. Tyto techniky však nemusí být zcela neškodné. Někdy bývají prostředkem šíření ezoteriky, která je křesťanství naprosto cizí. Křesťan nemůže sdílet iracionální pohled ezoteriky na svět, v němž se věří na kouzla a „zasvěceným“ se dostává tajného vědění, které zůstává běžným lidem uzavřeno. Už ve starém Izraeli byla potírána víra v modly a duchy okolních národů. Jen Hospodin je Pán; není boha kromě něho. Také neexistují žádné (kouzelné) techniky, pomocí kterých by bylo možno spoutat „božské síly“ a vnutit svá přání vesmíru ve snaze spasit sebe sama. Mnohé z ezoteriky je z křesťanského hlediska pověrů či okultismem.

Srov. „YouCat – Katechismus katolické církve pro mladě“,
Karmelitánské nakladatelství; Kostelní Vydří, 2011.

„Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že když jsi tyto věci skryl před moudrymi a chytrými, odhalil jsi je maličkým; ano, Otče, tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce. A nikdo nezná Syna, jenom Otec, ani Otce nezná nikdo, jenom Syn a ten, komu to chce Syn zjevit.“

Ježíš Kristus (Mt 11,25–27)

Moje zkušenost s homeopatií

V poslední době se hodně hovoří o homeopatii. Otázka, zda se jedná o neškodnou nadějnou medicínu budoucnosti, nebo spíš o jednu z pastí Božího nepřítel, je stále aktuálnější. Pocházím z farmaceutické rodiny a sama jsem farmaceutka. Maminka lékářka je homeopatkou, takže většinu našich běžných nemocí léčila pomocí homeopatik. Já sama jsem to brala jako jeden z možných způsobů terapie, který se mi jevil jako zcela nezávadný. U nás se říkalo: „Bud' ti to pomůže, nebo neuškodí, tak proč to nezkusit?“

S tím jsem narazila až na studiích, kde jsme měli ekumenické společenství modlitby. Studenti z jiných křesťanských společenství mě upozornili na skutečnost, že homeopatie není od Boha, že léčit se její pomocí je hřích. V duchu jsem se jim smála a brala je jako fanatiky. V hloubi srdce jsem však Pána prosila o světlo. Jelikož světlo stále nepřicházelo, přestala jsem homeopatika užívat a v lékárně je doporučovat. Ale stále nade mnou visel velký otazník. Ovšem jen do chvíle, kdy se Pán rozhodl uvést mě do pravdy, a o tu bych se s vámi chtěla podělit.

V průběhu několika let jsem začala mít vážné zdravotní problémy, které se na mě valily ze všech stran a vyžádaly si několik operací u nás i v zahraničí. Když už se zdálo, že to nejhorší mám za sebou, začaly mě trápit vysoké horečky střídající se se zimnicí, podivné ekzémy, různě se stěhující po těle, rudnutí kůže se svěděním. Kožní lékař prohlásil, že s něčím podobným se nikdy nesetkal, že už vyzkoušel vše a nic nepomohlo, že si snad kůži potírám toluenem. Osobní lékařka rovněž nic validního nenašla, vyšetření krve bylo negativní... Já sama jsem došla k závěru, že jsem simulant, hypochondr a asi i blázen. Po pěti měsících, když už jsem byla dost vyčerpaná, jsem poprosila kněze o modlitbu. Při modlitbě vyšlo najevo, že za mými problémy stojí konkrétní démon homeopatie. (Padlé andělské bytosti mohou při působení na lidi preferovat využívání různých vlivů a podle jejich vlivu je takto můžeme označovat: „démon homeopatie“, „démon pornografie“... stejně jako u lidí mluvíme o rozparovači, traviči...; za přečtení stojí svědectví lékařky, bývalé homeopatky v *Milujte se!* č. 26, str. 24nn, které najdete v on-line archivu na www.milujte.se – pozn. red.) Modlili jsme se tedy za rozvázání a zrušení

tohoto pouta. Po modlitbě se mi nesmírně ulevilo, ale jako farmaceutce mi to nestačilo a ze zvědavosti jsem si vyhledala v AISLPu (Automatizovaný informační systém léčivých přípravků) podrobné informace o homeopatických přípravcích, které jsem léta užívala. Zůstala jsem celá v úžasu, když jsem se dočetla, že dané léky u zdravých jedinců všechny tyto problémy vyvolávají. Pán mi takto odpověděl na mou otázku, ale způsobem Jemu vlastním, abych už nikdy nemohla pochybovat.

Teprve poté mé problémy ustoupily a já mohu jen děkovat a chválit Pána za Jeho velikost a lásku, s jakou se ke mně znovu sklonil.

Eva (převzato z www.vojtechkodet.cz; jméno autorky svědectví je změněno, nadpis redakce, zkráceno) ■

Zdroj:

Homeopatie (svědectví), vojtechkodet.cz/temata/okultismus/homeopatie-svedectvi.html

Foto: Designed by Freepik

Jedná se o neškodnou nadějnou medicínu budoucnosti, nebo spíš o jednu z pastí Božího nepřítel?

... byla mi dána milost zvěstovat nevýstižné

Kristovo bohatství

od věků skryté v Bohu, Stvořiteli všeho

(srov. Ef 3,8n)

„Nekonečným vesmírem nepřekročitelných zákonů se valí temná zeměkoule – nekonečným prostorem, nekonečným časem, obrovské, temné a mrazivé nekonečno v nekonečnu – a na ní poskakuje hromádka tvorů s hypertrofovanými mozky a ve svém velmi konečném čase povykuje: ‚Pokořili jsme zemi, zkrátíme moře, vládneme přírodě, ovládneme vesmír,‘ – a Země se valí nekonečným prostorem podle svých nepřekročitelných zákonů bez ohledu na kvikot myši – a lidí.“ Tolik citát z tisku. Stísňující obraz... Má vesmír vůbec nějaký smysl? Má smysl lidský život? Na tuto otázku se snaží odpovědět nejrůznější světové názory. Tisíce různých náboženství a filozofií. Pravda však může být jen jedna. Na následujících stránkách se setkáš s křesťanskou odpovědí, která – jak jsme přesvědčeni – není výsledkem pouhých lidských úvah.

Foto: PxHere (CCO)

Nechal nám Bůh své „stopy“?

Anglický matematik a filozof Bertrand Russel podrobně vyložil, proč nemůže věřit v Boha. Jeden z jeho přátel se ho žer-

tem zeptal, co by pan profesor řekl, kdyby se mu mělo přece jenom stát, že by se po smrti ocitl tváří v tvář Bohu. Russel odpověděl: „Řekl bych mu: Pane, neposkytl jste nám o sobě dost důkazů!“

Mnoha lidem je tato odpověď velmi blízká. Mají pravdu? Teologové, ale i filozofové se po staletí snažili nalézt důkazy pro existenci Boží (např. sv. Tomáš Akvinský v Sumě proti pohanům). Není

Křesťanská odpověď na otázky o smyslu života, jak jsme přesvědčeni, není výsledkem pouhých lidských úvah.

snad nutné zde všechny uvádět. Zmiňme se alespoň o některých.

Stopa první: projekt předpokládá projektanta

Hodinový strojek nevzniká „sám od sebe“. V hodinách je vtěleno příliš mnoho inteligence, než aby mohly povstat „náhodou“. Jsou sestrojeny plánovitě: hodinové pero, nepokoj, kamenná lůžka, kolečkové převody, vzájemné zapadání koleček... To vše ukazuje, že tu někdo myslel, že je tu v základě plán: kde je plán, musel někdo myslet – plánovat.

Ale právě s tímto plánem se setkáme v celé přírodě. Buňka – geniální chemická laboratoř... Oko – dokonalý automatický přístroj... Leteckotechnické vymoženosti ptáků a hmyzu – špičkové technické výkony...

Jak správně rozumět Bibli

Kdo poprvé začne bez jakékoliv přípravy číst Bibli, narazí na četné potíže. Zjistí například, že biblický pohled na svět neodpovídá dnešnímu vědeckému poznání; setká se s těžko srozumitelnými výrazy apod.

Je to dáno tím, že Boží inspirace, která vedla lidské autory těchto knih, má zvláštní charakter. Bůh nechtěl sdělovat lidstvu vědecké poznatky (rozvíjení vědy je úkolem člověka; Bůh mu na to dal rozum...), ale pouze skutečnosti, které mají výrazně náboženský či morální charakter.

Přitom chtěl ponechat inspirovanému autorovi, jak tuto látku zpracuje, jaký použije literární druh (každý literární druh, např. povídka, báseň, historické dílo, sděluje pravdu svým vlastním, charakteristickým způsobem) a nakolik využije svých vlastních poznatků, které tehdy ještě nemohly být vědecké, ale spíše lidové a – či dokonce – mytologické. A tak je Bible současně plně dílem Božím i dílem lidským.

Pro toho, kdo toto pochopí, stane se Písmo Božím slovem, ze kterého čerpá hlubokou moudrost pro svůj vlastní život. Je však nutné upozornit, že pochopit správně smysl Písma je možné jen v rámci křesťanského společenství – Kristovy církve. V Bibli samotné čteme: „Budte si především vědomi toho, že žádné proroctví v Písmu není ponecháno soukromému výkladu.“ (2 Petr 1,20)

Živou, proměňující víru nepůsobí důkazy. Ty jen připravují cestu.

Foto: Flickr, Vancouver Island University (CC BY-NC-ND 2.0)

Vzniklo celé nové odvětví vědy – biotika –, která využívá divů přírody pro techniku. Svět je plný moudrosti, řádu a plánu. Kde je plán, musel někdo plánovat. Kde je řád, musel někdo ten řád ustanovit. Kde je moudrost, musel někdo myslet. Dostáváme se tak k pojmu nekonečné Inteligence, k Bohu.

Stopa druhá: příčinnost

Podobná cesta k poznání Boha si všímá příčinnosti ve světě. Například: věta, kterou právě čtete, je vytištěna na papíře, který byl vyroben ze dřeva, které je ze stromu,

který vyrostl ze semene, které... je možno pokračovat až kamsi daleko k první příčině.

Ale touto první příčinou nemůže být hmota – ta by vyžadovala opět další příčinu. První příčinou může být jen nehmotná bytost, všemohoucí a tak nekonečně dokonalá, že má příčinu svého bytí sama v sobě: Bůh.

Třetí stopa: morální řád

Ještě se můžeme zmínit o tzv. důkazu morálním: ve svém nitru se cítíme vázání na velké hodnoty: na pravdu, věrnost, lásku, ohledy...

Svědění nás nutí k uskutečňování těchto hodnot: prožíváme „jsi povinen“. V mezních situacích i za cenu vlastního života.

Musí být zřejmě nějaká moc, která všechny lidi převyšuje a která je schopna člověku uložit, aby jednal právě takto. Bůh...

Víc než důkazy: setkání s Bohem

Živou, proměňující víru ale nepůsobí důkazy. Ty se opírají o rozum. A pouhá teorie nedokáže změnit život. Živé poznání Boha nastává při živém setkání s ním: v modlitbě. Zde prožívám Boha jako přítomného, který skutečně existuje. Kdo se nemodlí, zůstane vždy polovičním pochybovačem. Nebude nikdy Boha znát „osobně“.

Zasahuje Bůh do dějin?

Ten, kdo hledá pravdu a na této své cestě se setká s Bohem, dříve nebo později si položí otázku: Je možné, aby Bůh >

Foto: 3x Wikimedia Commons

Foto: Flickr, Lawrence Or (CC BY-NC-ND 2.0)

ponechal člověka v nevědomosti? Aby s člověkem nějakým jasným způsobem nevstoupil do kontaktu?

Křesťané jsou přesvědčeni, že Bůh skutečně vstoupil do lidských dějin. Tuto skutečnost nazýváme Boží zjevení. Svědectvím o Božím zjevení je Písmo svaté neboli Bible.

Dějiny starozákonního izraelského národa v kostce

Můžeme říci, že jde o přípravnou fázi „zlatého hřebu“ vstupu Boha do dějin, kterým se pak stalo narození Ježíše Krista na přelomu letopočtu.

Asi 1700 let před Kr. se na scéně lidských dějin objevuje Abrahám. Bůh mu dává zaslíbení, že z jeho potomstva vznikne národ, který bude „požehnáním pro všechna pokolení země“. Abrahámovi pravnci se stěhují do Egypta, kde z nich vzniká nový národ, Izrael.

Když podle vyprávění Písma vzrůstá teror a útlak ze strany Egyptanů, vydávají se pod vedením Mojžíše na cestu do „Zaslíbené země“ (tj. do Kanaánu neboli Palestiny, je to kolem roku 1250 před Kr.). Odchod z Egypta si Izraelité každoročně připomínají zvláštním svátkem – Velikonocemi (hebrejský název „Pesach“ = přejítí, přechod – pozn. red.).

Cestou do „Zaslíbené země“ – u hory Sinaj – uzavírají Izraelité „smlouvu“ s Bohem. Bůh bude výlučným Bohem izraelského národa a Izraelité budou jeho lidem. (Starý zákon = Stará smlouva). Zde se též vytváří starozákonní zákonodár-

ství. Jádrem zákonů, které dal Bůh Izraelitům, tvoří tzv. „Desatero“. Po dobytí Palestiny si zakládají kolem roku 1000 př. Kr. Izraelité království s hlavním městem Jeruzalémem. Nejvýznamnějším izraelským králem byl David. Izraelité však stále znovu odpadají od Smlouvy s Bohem, opět a opět inklinují k pohanství. Přicházejí tresty v podobě válek a deportací. Bůh mezi nimi probouzí proroky, kteří se vždy znovu snaží přivést národ k věrnosti Smlouvě.

Postupně se v řečích proroků stále výrazněji objevují předpovědi, že se blíží doba, kdy se Izrael stane „požehnáním pro všechna pokolení země“. Přejde potomek Davidův, který založí trvalé, mocné a svaté království, které nebude mít konce.

Izraelité nazývali krále „mašiah“, tj. „pomazaný“ (posvátným olejem na krále). Řecký překlad hebrejského výrazu „mašiah“ zní „christos“; odtud naše počestěné Mesiáš a Kristus. Tento titul přisoudilo Písmo svaté Nového zákona Ježíšovi z Nazareta, neboť na něm se vyplnila všechna starozákonní proroctví.

Písmo je sbírka větších i menších knih, napsaných různými autory pod vlivem tzv. „Boží inspirace“. Dělí se na Starý zákon a Nový zákon. Starý zákon obsahuje Boží zjevení před Ježíšem Kristem. Má 46 knih. Nový zákon obsahuje Boží zjevení skrze Ježíše Krista a jeho žáky. Má 27 knih (4 evangelia, Skutky apoštolů, 21 listů apoštolů a Zjevení sv. Jana čili Apokalypsu).

Jádrem Nového zákona, a vlastně i celé Bible, jsou evangelia – zprávy o životě, učení a působení Ježíše z Nazareta. On je, jak si ještě ukážeme, vrcholem Božího zjevení člověku a Božích zásahů do dějin: je zcela jedinečným vstupem Boha do dějin lidstva a celého vesmíru. „Zlatým hřebem“ toho, jak se nám Bůh dává poznat a co pro nás udělal.

Izraelský národ

Vyprávění Starého zákona se soustředí na vznik a dějiny „Božího lidu“, Izraele. Byla to vzdálená příprava na „zlatý hřeb“: na příchod Ježíše Krista. Asi tak, jako by velký tvůrce a režisér ještě nevystoupil na scénu, ale občas by někoho poslal a řekl by mu: „Vyříd' jim mým jménem...“ Těmito „božími posly“ byli starozákonní proroci. Přípravovali na příchod „toho, který má přijít“...

Řecké „euangelion“ znamená „radostná zpráva“

Zprávy o Ježíšovi z Nazareta nám podávají čtyři evangelia. Jsou to díla zcela zvláštního druhu – není to životopis ani učebnice ani román... Jejich cílem je vzbudit v člověku víru v toho, který může a chce nám všem přinést spásu, tj. záchranu. Který nám nabízí svou lásku a přátelství nyní i pro celou věčnost.

Prostřednictvím těchto knih podávají svědectví o Ježíšovi lidé, které tak uchvátil, že změnili svůj život a dali se do služeb tohoto muže.

Z těchto svědectví vyplývá: Ježíš dal vznik něčemu, co začíná v malé odlehlé zemi (Palestina ležela až na vzdálené východní hranici tehdejší Římské říše – proto se také v evangeliích Ježíš setkává s tolika celníky...) a co svými vlnami rychle zasahuje až do středu kulturního a politického dění tehdejšího světa. O Kristu a křesťanství se brzy zmiňují nejen ti, kteří o ně mají zájem, ale i oficiální dějepisci (Plinius, Tacitus, Suetonius, Josephus Flavius).

Věčný Bůh se stává člověkem

O Ježíšově početí podává Lukášovo evangelium tuto zprávu:

Židovská oslava Tóry se zpěvem a tancem

„V šestém měsíci byl anděl Gabriel poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria. Anděl k ní vešel a řekl: ‚Bud' zdráva, milostiplná! Pán s tebou!... Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce.‘

Maria řekla andělovi: ‚Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám!‘ Anděl jí odpověděl: ‚Duch Svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní! Proto taky dítě bude nazváno svaté, Syn Boží.‘“ (Lk 1,26–35)

Pravý Bůh a současně pravý člověk – jeden z nás

V prvních křesťanských dobách se vedlo mnoho diskusí o vtělení Božího Syna. Vzniklo i mnoho tzv. herezí. Řecké „herezis“ znamená „výběr“. Hereze se upínají k určitému aspektu skutečnosti, jak ji vyznává křesťanská víra, ale jiné opomíjí: například se soustředí jen na lidství Ježíše a „vynechají“ jeho božství. A nebo přesně opačně: kvůli důrazu na božství opomnou jeho skutečné lidství. Prostě, jak se říká, polovina pravdy může lhát.

Z tohoto zápasu o přesné vystihnutí toho, co křesťané vyznávají, vzešlo toto vyjádření: V osobnosti Ježíše Krista se setkává božské s lidským. Přesně řečeno: Ježíš Kristus v jedné osobě spojuje dvě přirozenosti: božskou a lidskou. Vyznání ▷

Jaký je Bůh?

V náboženských příručkách se uvádí výčet Božích vlastností, například: Bůh je věčný, všudypřítomný, vševedoucí, všemohoucí, nejvyšší svatý, nejvyšší spravedlivý.

Žádná z těchto vlastností však nemůže plně postihnout Boží skutečnost. Je to jen lidský pokus poněkud si Boha přiblížit. Bůh totiž daleko přesahuje lidskou chápavost.

Snad nejlépe by bylo možné vyjádřit Boha těmito termíny: Bůh je čistě bytí, Bůh je láska.

Takto oslavuje Boha starozákonní žalm:

Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívejte Hospodinu, všechny země!

Zpívejte Hospodinu, velebte jeho jméno, rozlašujte den po dni jeho spásu!

Vypravujte mezi pohany o jeho slávě, mezi všemi národy o jeho divech.

Neboť Hospodin je veliký a velmi hodný chvály...

(Žalm 96,1–4)

V Písmě se Bůh nazývá Jahve – „Jsem, který jsem“. V překladech se užívá místo tohoto jména oslovení Pán (z velké úcty Izraelitů k Božímu jménu). V českých překladech bývá výraz Jahve nahrazen archaickým českým slovem Hospodin (= Pán).

Moje zkušenost s modlitbou

Bůh na naše prosby odpovídá jen třemi způsoby:

- Ano, dám ti to, o co žádáš.
  - Chvilí počkej, ještě na to není pravý čas.
  - Dám ti něco mnohem lepšího.
- Bůh nikdy neříká NE!

P. Dominik Doubrava, O.Praem.

Foto: Flickr, Russell_Darling (CC BY-NC-ND 2.0)

Kdo se nemodlí, zůstane vždy polovičním pochybovačem. Nebude nikdy Boha znát „osobně“.

víry, užívané v křesťanské bohoslužbě, vyjadřuje toto dvojí takto:

„Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky: Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, ne stvořený, jedné podstaty s Otcem.

On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.“

Rozhodně ne jen „dobrý člověk“

Ježíšovo učení a skutky jsou plně ve shodě s tímto křesťanským pojetím. Dokonce

jiné porozumění ani nedává smysl. Pokud někdo říká, že Ježíše uznává jen jako dobrého člověka a vzor, asi neví, co Ježíš říkal a dělal. Kdyby totiž někdo sliboval takové věci jako Ježíš (např. že kdo bude jíst jeho tělo, bude mít věčný život; že bude až do konce světa s těmi, kteří v něj věří a jsou jeho učedníky, nebo že on sám vstane z mrtvých třetí den po své smrti...) a nebyl by při tom Bohem, nebyl by ani dobrým člověkem a vzorem, ale buď podvodníkem, nebo bláznem.

Ježíšova veřejná činnost

Na veřejnosti se Ježíš objevuje ve věku kolem třiceti let. Působil jako cestující

kazatel a učitel. Chodil od města k městu, od vesnice k vesnici, shromažďoval kolem sebe posluchače a „učil je jako ten, kdo má moc, a ne jako jejich učitelé Zákona“ (Mt 7,29).

Mnozí k němu ale ze začátku nepřicházeli kvůli tomu, co říkal, ale kvůli mnoha zázrakům, které dělal. Pak teprve poznali, že jim nabízí ještě mnohem víc...

Nejsvětější Trojice

Kromě „pravidel pro dobrý život“ svým posluchačům a zvláště užšímu kruhu svých učedníků, apoštolům, odhaloval i tajemství týkající se vnitřního života Boha: je jeden, a přitom Otec (který poslal Syna na svět), Syn (který se stal člověkem a jako člověk dostal lidské jméno Ježíš) a Duch Svatý (který posvěcuje, tj. činí podobnými Bohu ty, kteří uvěřili a byli pokřtěni). Pro tuto novou skutečnost o tajemství vnitřního Božího bytí, kterou nám dal poznat Bůh Syn, když se stal člověkem, se začal používat výraz „Nejsvětější Trojice“ a „jeden Bůh ve třech osobách“. Alespoň trochu si můžeme Boží trojjedinost přiblížit na příkladu: voda jako led, kapalina a pára, a přitom stále jedna a táž voda. Ale je to jen pokus o přiblížení. Hlavní důvod, proč v jednoho Boha ve třech osobách věříme, je ten, že právě takto se nám sám Bůh představil.

Kříž a spása (záchrana)

Bůh Syn se v Ježíši Kristu stal člověkem nejen proto, aby nám umožnil poznat Boha, Boží plán pro člověka a cestu, jak k tomu, co nám nabízí, dojít. Na kříži dává za nás a za naše hříchy život. Veškeré zlo, do kterého lidé nejen jako jednotlivci, ale i jako celek zabředli (a jehož „dědicstvím“ jsou zasaženy už i úplně malé děti), – zlo, které lidem vzalo radost, štěstí i věčný život – bere při své smrti na kříži na sebe! Rozumíme tomu asi tolik, jako „tajemství trojjedinosti Boha“ – tedy velmi částečně. Věříme tomu hlavně proto, že nám to Bůh Syn (Ježíš Kristus) sám řekl: „Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život.“ (Jan 3,16)

Zase nám může pomoci jedno přirovnání: Ježíšova smrt na kříži je odemčení dveří (to udělal Bůh Syn na kříži), křest je vzít za kliku těch už odemčených dveří (to děláme my, ale pozor: dveře v tu chvíli otevírá sám Bůh – asi tak jako dveře v některých železničních vagoncích: dotkneš se kliky nebo tlačítka a dveře se otevrou, ale ne tvou silou). A pak je potřeba ještě projít těmi dveřmi a jít dál, až dojdeme k cíli...

Proč Církev tvořená z hříšníků?

Pán Ježíš připravoval apoštoly na to, že Církev bude tvořena hříšníky – viz podobnoství o rybářské síti (Mt 13,47–51), o pleveli na poli (Mt 12,24–30). Proč je dobře, že do Církve patří hříšníci? Odpověď je jednoduchá: Kdyby nebyla pro hříšníky, nebyla by pro nás...

Po Ježíšově smrti: zmrtychvstání třetí den

Vžijte se do situace Ježíšových učedníků. Ukřižování jejich Mistra pro ně muselo znamenat katastrofu, konec víry v jeho poslání. Šli za jeho voláním, vzdali se pro něho svého osobního života. Zdálo se, že zůstali s prázdnými rukama – a tolik mu obětovali!

Co teď zbývalo jiného než vrátit se do dřívějšího života a žít v hořkosti, že všechno ztroskotalo? Jenže oni jednají naprosto jinak; začíná vývoj, který je na první pohled zcela nepochopitelný: doba po Ježíšově smrti nepřináší zhroucení jeho díla, nýbrž jeho rozšíření a prosazení do celého světa. Ježíšovi učedníci se sice hned po jeho zatčení rozutečou, ale za pár týdnů už vůbec nejsou rezignovaní a ustrašení, nýbrž jejich vystupování je rozhodné a plné nadšení. Jejich slovem se dává přesvědčit stále více lidí a ti se k nim připojují. Vznikají první křesťanské obce

Foto: Pixabay, PvanBriel (CC0)

v Jeruzalémě a v okolí, brzy také v sousedních zemích.

Kde se bere tato dynamika? Mezi Ježíšovou smrtí na kříži a touto proměnou muselo dojít k události, která je jedním ze

základů křesťanské víry a bez které by vše, co pak následovalo, bylo nevysvětlitelné: k Ježíšovu zmrtychvstání.

Po zmrtychvstání: velké pověření

„Uviděli ho a klaněli se mu, někteří však měli pochybnosti. Ježíš k nim přistoupil a promluvil: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,16–20)

„Když to pověděl, byl před jejich zraky vyzdvižen a oblak jim ho vzal z očí.“ (Sk 1,9)

Nastal čas Církve.

Církev svatá a současně církev hříšníků

Je hodně lidí, kteří věří v Krista, ale nevěří v Církev; v jejich očích je to zbytečná organizace.

Položme si však otázku: Chtěl nám Kristus přinést zvěst o Bohu? Jistě. Ale ▶

„Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího...“

Foto: Unsplash, Anuja Mary Tilij (CC0)

Foto: Flickr, Catholic Church (England and Wales) © Mazur/catholicnews.org.uk (CC BY-NC-SA 2.0)

jak se potom tato zvěst dostává k lidem 21. století? Zvláště když Kristus sám nic nenapsal?

Mostem je Církev. Ta má dosáhnout ke každému člověku v každé době. Petrovi, prvnímu papeži, Ježíš řekl: „Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou. Tobě dám klíče od nebeského království: co svážeš na zemi, bude svázáno na nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi.“ (Mt 16,18)

Církev je Božím řešením, jak „dosáhnout“ s poselstvím o záchraně ke každému člověku. Bůh přitom využívá velmi

nedokonalého „materiálu“. Petr, první papež, Pána Ježíše třikrát zapřel. Je složena z nás hříšníků... Proto je hříšná. I takovou ji Kristus miluje – Písmo svaté jasně říká: „Kristus si zamiloval církev a sám se za ni obětoval.“ (Ef 5,25) Pokud si jednou opravdu zamiluješ Krista, jak bys mohl(a) nemít rád to, co on sám miluje.

Ale Církev je také svatá: kvůli Duchu Svatému, kterého jí Bůh slíbil, kvůli tomu, že do ní patří i Ježíš Kristus, kterého Písmo svaté nazývá hlavou Církve (Ef 1,22), kvůli svátostem, které jí Bůh

„Nyní se však skrze Církev ukázala přerozmanitá Boží moudrost...“

(Ef 3,10a)

svěřil (včetně křtu je jich sedm a Ježíš Kristus ti v nich dává skrze Církev to, co nabízel lidem, se kterými se setkal během

Foto: Pixabay, VISHNU_KV (CCO)

Nebe, ale i možnost zavržení...

Co vše nám dal Bůh poznat o takzvaných posledních věcech člověka a světa, shrnuje tzv. křesťanská eschatologie. Více o ní v *Milujte se!* č. 38 (on-line zdarma v archivu všech dosud vydaných čísel na www.milujte.se).

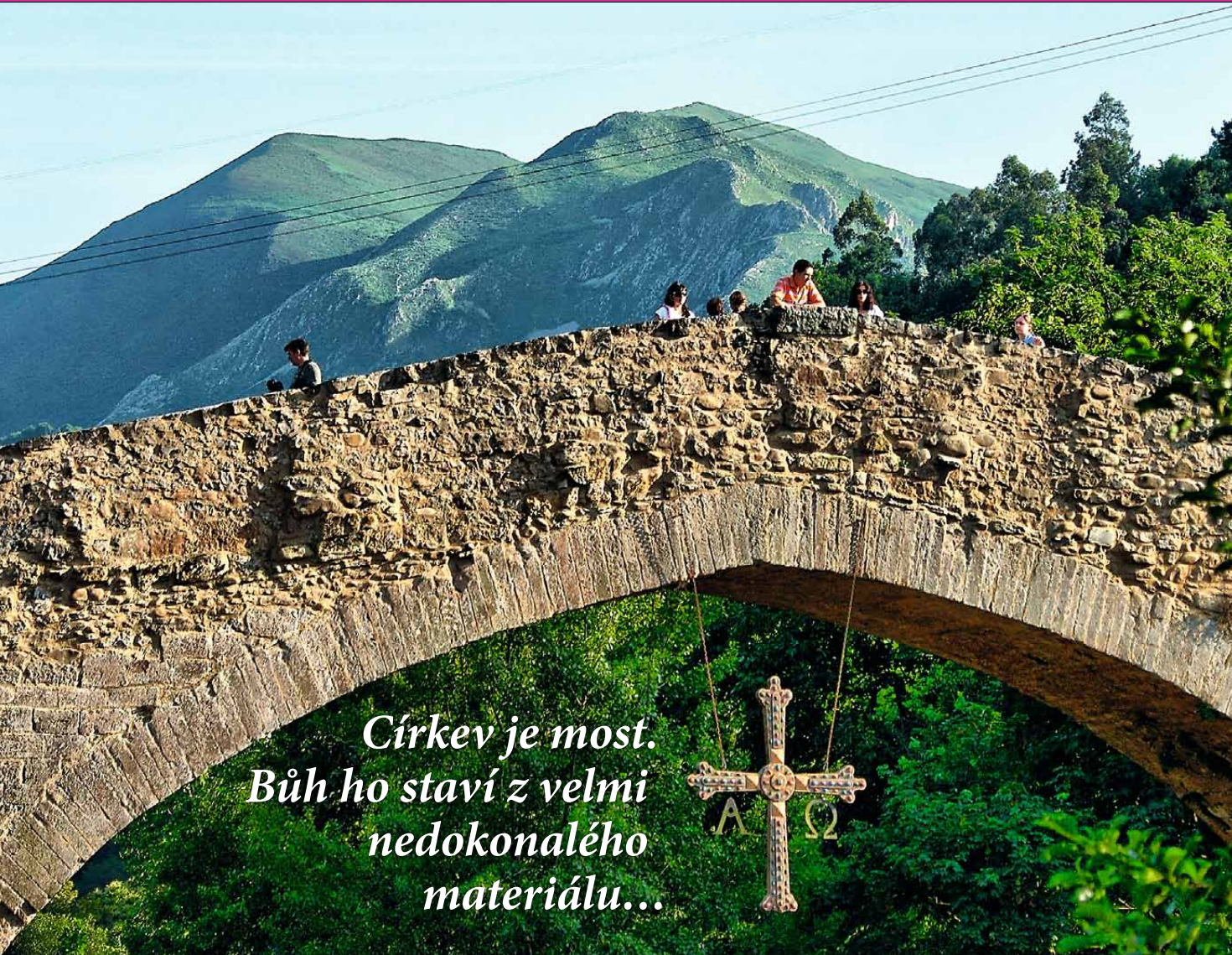

Foto: Px-Here (CCO)

**Církev je most.
Bůh ho staví z velmi
nedokonalého
materiálu...**

svého pozemského života!), kvůli obrovskému množství svatých...

Smrt a věčný život

Mnozí vidí ve smrti zeď, na níž život neodvratně ztroskotává. Budoucnost po smrti? Hodně lidí má podezření, že naděje na posmrtnou odplatu je podvod, který má utěšit prosté lidi.

Pokud věříme, že Ježíš Kristus je Bůh Syn, který se stal člověkem (a věřit mu můžeme s naprostou jistotou – už kvůli jeho zmrtvýchvstání!), pak mu můžeme věřit i v této věci. A Kristus přislíbil: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i když umřel, bude žít, a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky!“ (Jan 11,25–26)

Ale nejen věřící bude žít po smrti, žít budou i ti, kdo nevěřili v nic a posmrtný život považovali za nesmyslnou pověru. V Listě Židům se píše: „... je lidem určeno, že musí jednou umřít a pak (nastane) soud.“ (9,27)

Písmo svaté kromě tohoto „osobního soudu“ hned po smrti mluví též o tzv.

„obecném soudu“ nad celým lidstvem na konci světa: „Přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho (Kristův) hlas a vyjdou: ti, kdo konali dobro, budou vzkříšeni k životu, kdo páchali zlo, budou vzkříšeni k odsouzení.“ (Jan 5,28–29)

Poslední soud a proměněný svět bez zla a utrpení

Jak tedy vyplývá z Písma, je člověk při smrti podroben tzv. „osobnímu soudu“, na rozdíl od „obecného soudu“, který se bude konat nad celým vzkříšeným lidstvem při druhém Kristově příchodu na konci světa. Tehdy bude i celý hmotný svět proměněn. Jak? Věčný svět bez zla a utrpení – něco, co podle Písma svatého přesahuje naši současnou představivost: „... co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, a nač člověk nikdy

ani nepomyslel, co všechno Bůh připravil pro ty, kdo ho milují.“ (1 Kor 2,9)

Zdá se to neuvěřitelné? Ale ten, který je Pravda, to slíbil...

Proto můžeme s jistotou při každé mši svaté v modlitbě společně říkat: „Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste.“

P. Jan Kabeláč (upraveno podle „Základy křesťanské víry“, A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí, 2006, 44 str., formát A6, doporučený příspěvek na tisk 5 Kč, možno objednat pro vás i pro další šíření pomocí kuponu na str. 59 nebo na www.amims.net a www.fatym.com – zde je také kompletní text publikace on-line zdarma) ■

„Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste.“

K čemu jsou andělé

Katolická víra je velmi racionální a mnoho jejích prvků, jako třeba existence Boží, je možné dokázat přirozeným rozumem. Existence andělů však patří mezi ty části zjevení, které samozřejmě rozumu neodporují, ale dokázat jejich existenci přirozeným rozumem nelze. Jsou totiž stvoření svobodným činem Božím.

Foto: Pexels, Tiago Pereira (CCO)

Existenci andělů lze předpokládat ze stupňovité dokonalosti, kterou nacházíme ve stvoření: neživé stvoření, rostliny – živé hmotné stvoření, zvířata – živé hmotné a smyslové stvoření, lidé – kombinace hmoty a ducha a na vrcholu je Bůh, který je čistý duch. Nebýt zjevení, bylo by možné pouze předpokládat, že existují stvořené bytosti, které jsou podobné jako Bůh pouze duchové podstaty.

Popírání existence andělů

Existenci andělů popírali v Kristově době saduceové, v novověku pak především racionalisté, kteří v andělech viděli pozůstatky pohanského panteonu. Dnes se mezi katolíky v rozporu s učením Církve popírá existence andělů proto, že je snaha popřít existenci padlých andělů, aby bylo možné popřít možnost věčného zatracení a tím zpravidla ospravedlnit vlastní

laciné, nenáročné „křesťanství“, rezignaci na šíření víry a tím lhostejnost k osudu druhých. Také jste to určitě slyšeli: „Peklo být nemůže, vždyť Pán Bůh je milosrdný.“ Bůh milosrdný jistě je, ale také je spravedlivý. A o tom se dnes mlčí.

Proto i o andělech Písmo svědčí na mnoha místech zcela jasně, a to od prvních knih Starého zákona (Gn 3,24; 16,7; ...) až po Nový zákon

Je paradox, že po tom, co byla existence andělů ateisty popírána, nyní o ni mnozí lidé pod vlivem různých esoterických nauk projevují mimořádný zájem.

(zvláště Kol 1,16), a to jak o těch padlých, tak i o blažených. Podobně i tradice Církve je v tomto bodě jednomyslná.

Stvoření andělů

Podle Písma je počet andělů velmi veliký (Mt 26,53; Zj 5,11) a podobně i jejich úkoly jsou různé, jak naznačují různá biblická jména. Tradičně se uvádějí dva důvody jejich existence – na prvním místě oslava Boží a jako druhý, dočasný úkol části andělů je pomáhat nám lidem do nebe.

Andělé byli všichni na počátku stvoření jako dobří, ale část jich padla. O jakou se jednalo zkoušku, nevíme. Někdy se spekuluje o tom, že část z nich nesnesla pohoršení, když jim Bůh zjevil úmysl vykoupit lidstvo vlastním ponižením – vtělením a ukřižováním, a odmítla mu sloužit. Jisté však je, že základním kořenem každého hříchu je vždy pýcha. Vždyť když se poníží Pán, poníží se tím i jeho služebnictvo.

Padlí andělé

Část andělů tak padla a dnes je nazýváme démony. Jedná se i přes jejich pád o tvory nesmírně inteligentní, kteří pádem neztratili své přirozené schopnosti. Proto je velmi naivní předpokládat, že můžeme pokušítele přechytračit. Oblíbené pohádky o hloupých čertech jsou opravdu jen pohádky, které zvláště v dnešní zmatené době otupují opatrnost. Čerti jsou hloupí především v tom směru, že podlehli kouzlu vlastní dokonalosti, povýšili vlastní krásu nad krásu Stvořitele a zaměnili hodnotu stvořených darů za Dárce. Padlí andělé pokoušeli tisíce lidí před námi a jejich zkušenosti si tak logicky nezadají se zkušeností nejlepších psychologů.

Jejich místa máme zaujmout my a to je důvod jejich nesmírné nenávisti a žárlivosti vůči každému z lidského pokolení.

Přirozenost andělů

Přirozenost andělů je duchová – mají rozum a svobodnou vůli. Pro jejich duchovou podstatu nepoznávají jako lidé pouze abstrakcí ze smyslových zkušeností, ale poznávají podstatu věcí přímo a proto i dokonaleji než lidé. Proto je i jejich touha

To, co se o andělech dnes šíří, často nemá nic společného s tím, co nám o nich dal poznat sám jejich tvůrce – Bůh.

Foto: Pixabay, Amber_Avalona (CC0)

silnější. Podobně je jejich moc nad světem větší než moc svěřená lidem (2 Petr 2,11). Přes své obdivuhodné vlastnosti jsou to však pouze stvoření duchové, kteří se nijak nemohou měřit se svým Stvořitelem.

Limity andělských schopností

Andělé však nejsou zdaleka všemocní. Především nevidí do lidského srdce. Lidské vědomí je jim uzavřeno a oni tak nejsou schopni přesně vědět, na co myslíme, neboť mozek není zdrojem myšlení, ale pouze dokonalým nástrojem duše. Protože jsme ale bytosti tělesně duchovní, mohou valnou část našich myšlenek uhádnout podle kontextu situace a reakcí těla (tlak, pocení, mozkové vjemy atd.).

Při přímých tělesných útocích, jak se to stávalo např. Otci Piovi či jiným světčům, by měli z přirozenosti padlí duchové moc člověka doslova roztrhat, pokud by jim to Bůh dovolil. Ten však dovoluje jejich působení pouze do té míry, aby to prospívalo jeho plánu spásy lidstva, proto

není třeba mít strach, žijeme-li v milosti posvěcující. Naopak strach je základní nástroj, se kterým padlí andělé pracují, aby zablokovali člověka ve hříchu nebo ho odvrátili od dobrého jednání.

Způsoby jednání andělů

Tím, že mají andělé (i padlí) moc nad hmotou, mohou při svém působení při různých vnuknutích nebo pokoušeních (u padlých andělů) působit na smysly: především na představy, ale i na smyslové pocity. Mohou tak třeba při modlitbě připomínat staré hříchy a rozptylovat nás či jinak pokoušet. Mohou odhadnout, co se stane, vidí, co v těle nefunguje, mohou díky nespojitému pohybu být okamžitě na úplně opačném konci zeměkoule, zprostředkovat informace o ztracených lidech, atd. To všechno často může více či méně vědomě využívat ten, kdo se zvláště při okultních praktikách zaplete s padlými anděly. Proto může léčitelství či různé kartářství opravdu „fungovat“ ▷

a nejedná se vždy zdaleka jen o podvod. Je dobré ale rozlišovat, odkud mimořádné dary jsou a kam vedou. Je sice lákavé vyléčení z rakoviny léčitелеm, ale stojí opravdu dalších deset let života na zemi za to, že člověk ztratí víru, odvrátí se od Církve, Boha a pak ztratí celou věčnost?

Dobří andělé se od padlých – zlých duchů však liší v jedné velmi podstatné věci – spolupracují s Bohem. To znamená, že padlí andělé například nemohou nikdy vědět s jistotou, co se stane. Tato znalost je vyhrazena pouze Bohu a ten ji sděluje podle potřeby těm, kteří s ním spolupracují. Podobně jako padlí andělé, ani blažení spasení v nebi nevidí přímo do lidského srdce. Bůh jim, zvláště andělům stráž-

ným, ale zprostředkovává znalost toho, oč prosíme, i když prosíme jenom v duchu. Andělé strážní díky spolupráci s Bohem pak lépe vědí, zda a jak pomáhat, aby to bylo k naší spáse. Někdy je třeba lepší stráž pět nemoc, přijít o oko nebo i zemřít, než s oběma očima přijít do pekla.

Zapomínaná vděčnost

S mocí andělů je proto dobré denně počítat. Bůh nás svěřil do jejich péče, neboť ve své dobrotě chce, aby i oni měli podíl na naší spáse, byli našimi přáteli a my tak byli vděční nejen Jemu, ale i andělům. Proto každý člověk má po svém boku anděla strážného, který mu osobně pomáhá do nebe. Je to bytost po všech

stránkách nesmírně člověka převyšující, a i proto je vděčnost a pokora vůči svému andělu na místě.

Andělé strážní však v souladu s Božím plánem nechtějí narušovat lidskou svobodu. A proto na rozdíl od pokusů ďábla velmi respektují člověka a jeho suverenitu. Nevnučují se svou pomocí. Proto, když neprosíme, jejich pomoc není tak výrazná, jakou se stává, když člověk s anděly spolupracuje: prosí je o pomoc a hlavně jim nezapomíná děkovat. Nic nebolí druhého tolik jako nevděčnost.

Andělé tak mohou člověku pomoci při obtížných jednáních s druhými (lze přece prosit jejich anděla strážného, jako to dělal papež sv. Jan XXIII., když ještě působil jako diplomat), mohou mu pomoci v nebezpečných situacích, jakých je na životních cestách mnoho, při zdravotních problémech, můžeme je vzývat, když jede kolem nás sanitka a prosit za nemocného, mohou se s námi modlit, pomáhat nám lépe uctívat Krista při adoracích, ale především nám pomáhají při boji v pokušeních a v okamžiku smrtelného zápasu nám budou stát po boku.

Pak teprve v plném světle uvidíme toho, který nám od kolébky pomáhal a chránil nás.

fr. Gaudencius (upraveno podle „Milujte se!“ 4/2008) ■

A pravda vás osvobodí

související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus?

Co jsou andělé?

Andělé jsou pouzí duchové, tzn. tvorové, kteří mají rozum a svobodnou vůli, ale nemají tělo.

Srov. Podlaha, Antonín. „Velký katechismus katolického náboženství“. Státní nakladatelství, Praha, 1933.

Výběr z nauky Církve

Bůh stvořil na počátku času z ničeho duchové bytosti (anděly).^[De fide]

Andělé jsou svou přirozeností nesmrtelní.^[Sent. comm.]

Primární úlohou dobrých andělů je oslava Boží a služba Bohu.^[Sent. cert.]

Druhotnou úlohou dobrých andělů je ochrana lidí a starost o jejich spásu.^[De fide]

Každý věřící má od chvíle křtu svého anděla strážného.^[Sent. cert.]

Srov. Ott, Ludwig. Dogmatika, Matice cyrilometodějská; Olomouc, 1994.

Proč nechává Bůh padlé anděly škodit?

Když člověk přemýšlí o vlastní víře a začne hledat odpovědi, napadá ho spousta otázek. Jednou z nich je, proč vlastně Bůh dopouští, aby nám padlí andělé mohli škodit a to až do té míry, že jejich aktivním přičiněním lidé končí v zatracení.

Realita pokoušení

Například v Církvi uznaném soukromém zjevení v La Salettě Panna Maria varuje: „... v roce 1864 bude z pekla vypuštěn Lucifer s velkým počtem démonů: budou postupně ničit víru i v osobách zasvěcených Bohu; zaslepí je natolik, že s výjimkou obzvláštní milosti tyto osoby přijmou ducha zlých andělů; četné řeholní domy ztratí úplně víru a ztratí mnoho duší. Na zemi se rozhojní špatné knihy a duchové temnot všude způsobí všeobecnou ochablost ve všem, co se týká služby Bohu; budou mít velkou moc nad přírodou...“

Soukromá zjevení vždy pouze připomínají známé věci a napomínají. Stačí připomenout i samo Písmo svaté, kde je mnoho dokladů o působení zlých duchů a kde je Kristus opakovaně vyhání a zcela jasně varuje: „Spíše se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo.“ (Mt 10,28)

Proč tedy Bůh toto dopouští? Copak není Bůh všemohoucí? Jsou síly dobra

a zla vyrovnány? Dnes je toto pojetí vyrovnaných sil dobra a zla převzaté z východních náboženství velmi populární. Nebo Bůh není tak dobrý, jak se říká? Vždyť dopouští, aby mezi námi působily zlé bytosti mající jedinou spalující touhu – abychom se jim podobali a byli zavrženi.

Kde hledat odpovědi

Díky pokladu víry a tradici katolické církve nejsme na hledání odpovědi na otázky, které nás trápí, sami. Nemusíme slepě opakovat staré chyby a upadat do mnohokrát vyvrácených omylů, ale máme jasné směrovky v podobě dogmat, katechismu a mnoha církevních doku-

mentů, které rozumu stále hlouběji pomáhají odhalovat souvislosti a krásu zjevení zachyceného v Písmu svatém.

Díky těmto vodítkům je i odpověď na tuto otázku stejně jednoduchá a hluboká, a tím i obtížná: Bůh dopouští pokoušení, abychom si věčnou odměnu zasloužili a on nás mohl odměnit.

Cena lidské důstojnosti

Bůh nás samozřejmě mohl stvořit v nebi, již ve stavu blaženého patření a neschopných pádu. Zatracení není nutná daň za dar svobody. Vždyť v nebi budeme mnohem svobodnější než dnes, a přesto už nebudeme moci zhřešit. ▷

Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy? Snad soužení nebo útisk nebo pronásledování nebo hlad nebo bída nebo nebezpečí nebo zabití? (Řím 8,35)

Soukromá zjevení vždy pouze připomínají známé věci a napomínají.

Kdyby nás však Bůh stvořil již ve stavu blažených, aniž bychom mohli bojovat a stav si zasloužit, dostali bychom všechno pouze darem bez jakékoli vlastní zásluhy. Nemohli bychom si vůbec na nic stěžovat. Bůh však chtěl být mnohem štedřejší. Proto dopustil možnost pádu a riziko zatracení a na kříži podstoupil nevýslovná muka.

Bůh nám totiž chtěl darovat více než jen štěstí. Chtěl nám dát i důstojnost prostřednictvím odpovědnosti za vlastní spásu a podílu na spase druhých, a tím i na jejich radosti. Vždyť kdo má větší slávu? Ten, kdo lacino vyhraje bitvu nebo ani bojovat nemusí, nebo ten, kdo se nesmírně mnoho musí obětovat, aby zís-

kal vítězství. Kdo je větší král? Ten, který království zdědil, nebo ten, který jej musel vybojovat? Není snad více ceněn a slaven ten, kdo podstoupil krutější boj?

Různá míra nebeské odměny

Bůh toužil darovat nám možnost vybojovat si vlastní spásu, a tím i slávu, možnost zasloužit se o spásu druhých, abychom se po celou věčnost nevýslovně radovali z toho, že jsme druhým pomohli k Bohu a k získání dokonalého štěstí. Bůh nás touží odměnit za boje, které podstoupíme, a oběti, které za spasení druhých darujeme – projevuje tak i svou spravedlnost. Sv. Terezie z Avily říkala, že by zde na zemi chtěla podstoupit největší muka,

neboť tím získá v nebi nepoměrně větší odměnu. Zásluhami je totiž člověk více uzpůsoben lépe patřit na Boha a být mu tak blíže. Připravuje si tak zde na zemi větší nádobu, kterou Bůh bude moci v nebi naplnit. Podle tradičního učení Církve jsou rozdíly mezi jednotlivými spasenými a jejich štěstím veliké. „Kdo skoupě rozsévá, skoupě bude také žnout; kdo však bohatě rozsévá, bohatě bude žnout.“ (2 Kor 9,6) Nebe není komunismus, kde se budou mít všichni stejně. „Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít nadbytek. Kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má.“ (Mt 25,29) Bůh je totiž spravedlivý. Podobně ani utrpení v pekle nejsou všechna stejná.

Jak velice mohou být z toho důvodu poškozeni ti, kteří jsou např. zabiti umělým potratem dříve, než se směli narodit a nemohli si tak získat ve vyměřeném čase zásluhy a odměny, a to i přesto, že máme naději na jejich spasení.

Touha i zuřivost padlých andělů

Právě umožnění boje a získání zásluh, a tím i věčné odměny je důvodem, proč Bůh nechává ďábla působit. A ďábel nikdy neodolá, aby nepokoušel nebo neškodil v mantinelech, které aktuálně od Boha dostal. Ví totiž, že Bůh hraje fér a že má šanci člověka, kterého z hloubi celé své bytosti nenávidí, zničit.

Ví ale zároveň moc dobře, že pokud člověk odolá, připravuje mu tak slávu a posiluje ho na cestě ke svatosti. Plní stejně ubohou funkci, jakou plní brousek při ostření nože. Toto vědomí je další příčinou jeho zuřivosti. Nemůže si však pomoci, aby to stále znovu nezkoušel a paradoxně tak stále více sloužil lidem do nebe a k větší odměně, kterou on sám ztratil. Apoštol Pavel to připomíná, když říká: „Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy? Snad soužení nebo útisk nebo pronásledování nebo hlad nebo bída nebo nebezpečí nebo zabití?“ (Řím 8,35)

Zásluhy spasení z milosti nevyklučují, ale rozvíjejí

Bůh nám umožnil zasloužit si nebe. To nijak nevyklučuje to, že vše je darem, jak mylně učil Martin Luther, když odmítal učení o skutcích a zásluhách. Právě naopak. Bůh nám totiž nejen určil cíl, ale také daroval příležitost mnoho dober realizovat a daroval nám i potřebné nástroje. Nemáme se tedy čím chlubit, když jdeme do nebe. Jdeme-li však do pekla, jsme na té cestě vlastní vinou, neboť svěřená

Budte strážliví a bděte, protože váš protivník ďábel jako řvoucí lev obchází a hledá, koho by mohl zhltnout. (1 Petr 5,8)

Foto: Flickr, Mrs Airwolfhound (CC BY-ND 2.0)

A pravda vás osvobodí

související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus?

Jak se k nám chovají zlí duchové?

Zlí duchové se k nám chovají nepřátelsky: nenávidí nás a závidí nám, pokoušejí nás ke hříchu, snaží se nám škodit na těle i na duši a učinit nás nešťastnými na věky.

Jak máme bojovat proti zlým duchům?

Zlým duchům máme odporovat bděním, modlitbou a statečným přemáháním jejich pokušení.

Srov. Podlaha, Antonín. „Velký katechismus katolického náboženství“. Státní nakladatelství, Praha, 1933.

Výběr z nauky Církve

Ďábel má z důvodu Adamova hříchu jistě panství nad lidmi. ^[De fide]

Pekelný trest trvá věčně. ^[De fide]

Stupeň nebeské blaženosti je u jednotlivých blažených rozdílný podle stupně jejich zásluh. ^[De fide]

Prarodiče propadli smrti a panství ďáblu. ^[De fide]

Duše těch, kteří umírají ve stavu osobního těžkého hříchu, jdou do pekla. ^[De fide]

Andělé byli podrobeni mravní zkoušce. ^[Sent. cert.]

Míra trestu jednotlivých zavržených je rozdílná podle stupně jejich viny. ^[Sent. comm.]

srov. Ott, Ludwig. „Dogmatika“, Matice cyrilometodějská; Olomouc, 1994.

Bůh bere lidská rozhodnutí nesmírně vážně

Padlí andělé tedy nejen trestají lidi, ale ač neradi, pomáhají také budovat svatost spasených a jsou paradoxně příčinou jejich mnohem větší odměny na věčnosti. Bůh však bere lidská rozhodnutí a lidskou důstojnost smrtelně vážně. V chápání dnešního světa je to extrémista, který kvůli větší důstojnosti svých rozumných tvorů byl ochoten dopustit věčné zatracení některých.

fr. Gaudencius (upraveno podle „Milujte se!“ 4/2008) ■

V samotném Písmu svatém je mnoho dokladů o působení zlých duchů a Ježíš Kristus zcela jasně varuje: „Spíše se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo.“ (Mt 10,28)

dary a příležitosti jsme nevyužili, jak jsme měli.

Mantinely působení zlých duchů

Důležité je, že ďábel i všichni zlí duchové, kteří s ním šli do zatracení, mohou konat pouze to, co jim Bůh umožní. Bůh dovozuje zlo pouze proto, aby z něho vytěžil mnohem více dobra. Nikdy nedovolí, aby byl někdo bez důvodu pokoušen nad své síly a musel tak zhřešit. Platí však, že každý z hříchů, i sebemenších, člověka svazuje a připravuje cestu pro hříchy další. Podobně i naopak každý dobrý skutek posiluje ctnosti a utvrzuje v dobru. Pokud se člověk jednou vydá na cestu hříchu, otevírá se větší moci zlých duchů, kteří člověka stále více pokoušejí, a je pro něj těžší se osvobodit. Kdo z nás by neznal, jak se z malé neposlušnosti nebo lenosti stává lež a na ni se kupí další stále větší

hříchy. Čím dříve se člověk odvrátí od zla, tím méně ho to bolí, i když se to v té chvíli zdá nevládnutelné. Čím déle to člověku trvá, tím je pak bolest z následků hlubší. Zvláštním druhem démonické manifestace je pak posedlost, při které se zlý duch násilím zmocní lidského těla.

Pokoušení svatých

Obtěžování demony je výraznější a silnější u osob, které jsou blíže Bohu nebo více usilují o svatost. Získávají totiž více milostí a jsou tak lépe schopni porážet ďábla a zasluhovat druhým milosti. Konec konců každý si může sám vyzkoušet, že když se např. v pátek začne posít o chlebu a vodě za obrácení blízkého, velmi pravděpodobně pocítí příslušnou reakci – od průšvihů ve škole nebo v zaměstnání až po zcela nepřiměřenou podrážděnost okolí. Ďábel začne být aktivnější...

Foto: Flickr, Robert Hoge (CC BY 2.0)

Z vězeňské cely do Lurd

S Václavem jsem se osobně setkal. A nebylo to jen nějaké krátké setkání. Prožil s námi na faře ve Znojmě-Příměticích celé léto. Jako jeden z dobrovolníků nám pomáhal stavět tiskárnu Maxmiliánům v Lančově u Vranovské přehrady. I díky němu v ní již deset let můžeme tisknout různé brožurky. Při práci mi vyprávěl svůj příběh, jak za velmi zvláštních okolností dostal největší dar, jaký mu kdy kdo dal: živou víru a opravdový důvěrný vztah s Bohem.

P. Pavel Zahradníček

další soudy, odvolání... Nedovedl jsem si představit, že bych strávil ve vězení tak dlouhou dobu svého života.

První kroky v modlitbě

Během odvolání jsem na vazbě, díky spolupřezní, začal navštěvovat jáhna Otto Brocha, který mě učil základům modlitby růžence i tomu, jak se ho modlit důsledněji a do hloubky jako rozjímání.

Před samotným zahájením úplně posledního odvolacího soudu jsem si v cele uvědomil, že existuje poutní místo kdesi ve Francii, zvané Lurdy (pozn. redakce: je to město, kde se v roce 1858 zjevila Panna Maria čtrnáctileté Bernadettě Soubirous a kde se dodnes dějí četná, zcela prokazatelná a z medicínského hlediska nevyvětlitelná zázračná uzdravení – svědkem jednoho z nich byl i Alexis Carrel, nositel Nobelovy ceny za fyziologii a medicínu – podrobnosti v časopise *Milujte se!* č. 14, str. 14nn, on-line v archivu dosud vydaných čísel na www.milujte.se). Vzpomněl jsem

Můj příběh se začal odehrávat ve Vazební věznici Olomouc v roce 2000. Vlastně začal již o něco dříve, když jsem si našel práci ve firmě, která se mimo jiné zabývala vymáháním pohledávek v Ostravě – a soud tuto činnost hodnotil

jako organizovaný zločin... Inu, divoká 90. léta... Do té doby jsem byl jen pokřtěným, ale nepraktikujícím katolíkem. V prvním rozsudku jsem byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výši šest a půl roku. Pak následovaly

Můj příběh se začal odehrávat ve Vazební věznici Olomouc. První rozsudek byl šest a půl roku.

si, že v Lurdech jednou byla moje teta. Víc jsem o tom poutním místě nevěděl. Prosil jsem Boha v modlitbách o shovívavý trest. Slíbil jsem Pánu, že když mě soudce propustí na svobodu nebo zmírní trest, tak vykonám pěší pouť do Lurd jako poděkování a pokání.

Překvapivý rozsudek

Po vynesení rozsudku mi z původních šesti a půl let se zvýšenou ostrahou vyměřil soudce pouhých 29 měsíců. Bylo to po 23 měsících vazby, takže za půl roku jsem mohl jít domů! Můj obhájce byl velice překvapený a já ještě víc. Právník

tento rozsudek hodnotil jako výjimečný. Doslova řekl: „Za celou svou kariéru jsem se s ničím obdobným ještě nesetkal.“ Věřím, že své práci rozumí, když má dvacetiletou praxi.

Po návratu z vězení jsem si zpočátku splnění svého slibu nepřipouštěl. Po čase jsem o tom mluvil s jedním knězem. Doporučoval mi pouť uskutečnit a slib daný Bohu splnit.

Lidské přípravy...

Začal jsem studovat mapy Rakouska, Německa, Švýcarska a Francie. Veškerá příprava trvala jeden měsíc. Byl jsem vybaven dvěma průvodními listy, které obsahovaly údaje o mé osobě a o účelu cesty – pouti – s připojeným doporučením znojemského děkana. Napsal mi je v německém a francouzském jazyce, protože sám cizí jazyky neovládám.

Samotnou pouť jsem započal 7. června 2004. S odevzdaností, s důvěrou v Boha a Pannu Marii jsem vyšel ze Znojma bez finančních prostředků, bez pojištění, vybavený pouze ruksakem a spacákem. Ten jsem použil jen jednu noc. Po prvním noclehu v rozbláceném rakouském poli už nebyl použitelný, a tak jsem ho tam nechal.

Průvodní listy jsem používal k hledání noclehu a stravy u lidí. Přihodily se i situace, kdy mě lidé nepřijali a já musel trávit chladné noci v autobusové zastávce ▷

Foto: Flickr, Lawrence OP (CC BY-NC-ND 2.0)

Před zahájením úplně posledního odvolacího soudu jsem si v cele uvědomil, že existuje poutní místo kdesi ve Francii, zvané Lurdy.

Struktura modlitby růžence

Úvod:

- Znamení kříže • Věřím v Boha
  - Otče náš • 3x Zdrávas Maria
- (po jménu Ježíš postupně prosíme o tři Božské ctnosti: 1. v kterého věříme, 2. v kterého doufáme, 3. kterého nade všechno milujeme) • Sláva Otcí

Pět desátků:

- Otče náš • 10x Zdrávas Maria
- (po jménu Ježíš se přidávají růžencová tajemství) • Sláva Otcí

I. Tajemství radostná (pondělí, sobota):

1. kterého jsi z Ducha Svatého počala
2. s kterým jsi Alžbětu navštívila
3. kterého jsi v Betlémě porodila
4. kterého jsi v chrámě obětovala
5. kterého jsi v chrámě našla

II. Tajemství světla (čtvrtek):

1. který byl pokřtěn v Jordánu
2. který zjevil v Káně svou božskou moc
3. který hlásal Boží království a vyzýval k pokání
4. který na hoře Proměnění zjevil svou slávu
5. který ustanovil Eucharistii

III. Tajemství bolestná (úterý, pátek):

1. který se pro nás krví potil
2. který byl pro nás bičován
3. který byl pro nás trním korunován
4. který pro nás nesl těžký kříž
5. který byl pro nás ukřižován

IV. Tajemství slavná (středa, neděle):

1. který z mrtvých vstal
2. který na nebe vstoupil
3. který Ducha Svatého seslal
4. který tě, Panno, do nebe vzal
5. který tě v nebi korunoval

Po každém desátku:

Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchráň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.

Závěr:

• Zdrávas Královno • Oroduj za nás, Královno posvátného růžence, aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních. • Modleme se: Bože, tvůj jednorozentý Syn nám svým životem, smrtí a zmrtvýchvstáním získal věčnou spásu. Dej nám, prosíme, když v posvátném růženci blahoslavené Panny Marie o těchto tajemstvích rozjímáme, ať také podle nich žijeme a dosáhneme toho, co slibují. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Je vhodné ještě připojit modlitbu na úmysl Svatého otce.

Neshánějte se po tom, co budete jíst a pít, a neznepokojujte se tím! Po tom všem se shánějí ve světě pohané; váš Otec přece ví, že to potřebujete. Hledejte spíš jeho království, a to ostatní vám bude přidáno.

Pán Ježíš (v Lukášově evangeliu; Lk 12,29–31)

nebo kuriózně v krmelci. Zastavení u kapliček a rozjímavé modlitby mě duchovně naplňovaly, tím jsem získával sílu pro další putování. Díky modlitbě růžence, které jsem věnoval hodně času, lidé vycházeli vstříc mým prosbám.

... a Boží vedení

Udělal jsem zajímavou zkušenost. Když jsem si našel čas na modlitbu všech desátek růžence, našel jsem pomoc, ubytování, výbornou stravu i finanční dárek na další cestu. Když jsem modlitbu nějak zanedbal, třeba pro únavu nebo protože se mi už moc nechtělo, spal jsem venku nebo v krmelci.

Jednou jsem v Rakousku došel k faře až po půlnoci. Pan farář mě už dovnitř nepustil. Šel jsem si tedy lehnout do farní zahrady na lavičku. Byla čerstvě natřená... Ležel jsem v chladu a modlil se růžencem. Právě

Když jsem si našel čas na modlitbu všech desátek růžence, našel jsem pomoc, ubytování... Když jsem modlitbu nějak zanedbal, spal jsem venku nebo v krmelci...

Foto: Flickr, Noel Feans (CC BY 2.0)

když jsem se domodlil, pan farář přišel ke mně a pozval mě na nocleh do fary. Dal mi jídlo a ještě mi ráno koupil nové kalhoty.

Lurdy

Celá pouť až do Lurd trvala devět týdnů. Při cestě tam jsem ušel 1850 kilometrů. Do Lurd jsem šťastně došel 13. srpna 2004, právě v době, kdy je navštívil Svätý otec Jan Pavel II.

Pak ještě následovala cesta domů, opět bez peněz. Ta trvala tři týdny: stopem,

něco vlakem, když to nešlo jinak, tak zase pěšky...

Přál bych si, aby mě zkušenosti a milosti získané na této cestě provázely celým životem. Přejí všem poutníkům mnoho šťastných kilometrů na jejich životní pouti.

Václav (z knihy „Ze života pro život. Skutečné příběhy skutečných lidí otištěné v časopise Milujte se!“, A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí, 2013, viz upoutávka na knihu na této straně) ■

Nejzajímavější svědectví z časopisu *Milujte se!*

Nemáte starší výtisky časopisu? Nejzajímavějších 49 svědectví z prvních dvaceti čísel časopisu *Milujte se!* vyšlo v knize

Ze života pro život

(editoři sborníku: P. Marek Dunda a P. Pavel Zahradníček)

Knížku s 96 stranami, ze které jsou i svědectví na této a předcházející straně, můžete pro sebe i pro šíření ve svém okolí objednat jen za příspěvek na tisk 20 Kč (+ obyčejné poštovné České pošty) pomocí kuponu na str. 59 nebo na www.amims.net a www.fatym.com. Na těchto webových stránkách je také možné knihu zdarma přečíst a stáhnout v kompletní verzi ve formátu PDF.

Kvalitní materiál

Foto: Pixabay, cherylholt (CC0)

Již z dob studií mám jednu velmi dobrou kamarádku, se kterou se stále ráda vídám. Už je to sice dávno, co jsme spolu sdílely školní lavici, ale čas na vřelosti našeho přátelství neubral, přestože naše životy jdou po zcela odlišných cestičkách. Hlavním rozdílem je, že já jsem poznala Krista, nechala se pokřtít a teď je ze mne katolička. Kamarádka sice tuto změnu moc nechápala, nicméně přijala ji asi tak jako změnu barvy vlasů.

Jako správný nadšený konvertita jsem se vrhla do práce s dětmi a mládeží a tahle kamarádka i se svým přítelem mi několikrát pomáhali. Jednou mi však volá plná radostí i starostí, že se jim podařilo získat trafik (novinový stánek), kterou teď budou provozovat, a mohla by se tak zlepšit jejich finanční situace. Problém je, že otevírací doba je od čtyř ráno do jedenácti hodin večer, a tak potřebují nějaké brigádníky, protože ve dvou to neutáhnou. A když já pracuji s tou mládeží, tak jestli nevím o nějakých studentech, kteří by si

Od kladného vztahu k nám křesťanům už je jen krůček k tomu, aby si lidé našli vztah k Bohu.

chtěli vydělat. Nejráději by měli někoho od nás, čímž mysleli katolíky.

Nechápavě jsem si nechala tento požadavek vysvětlit a bylo mi sděleno, že najít někoho spolehlivého, pracovitého, komu je možno svěřit zboží a peníze, aniž by člověk nemusel trnout hrůzou, že přijde o všechno, není až tak jednoduché. A nám, věřícím, se přeci v této oblasti dá věřit.

Zanedlouho se mi opravdu povedlo dohodit jim dvě brigádnice. Když jsem

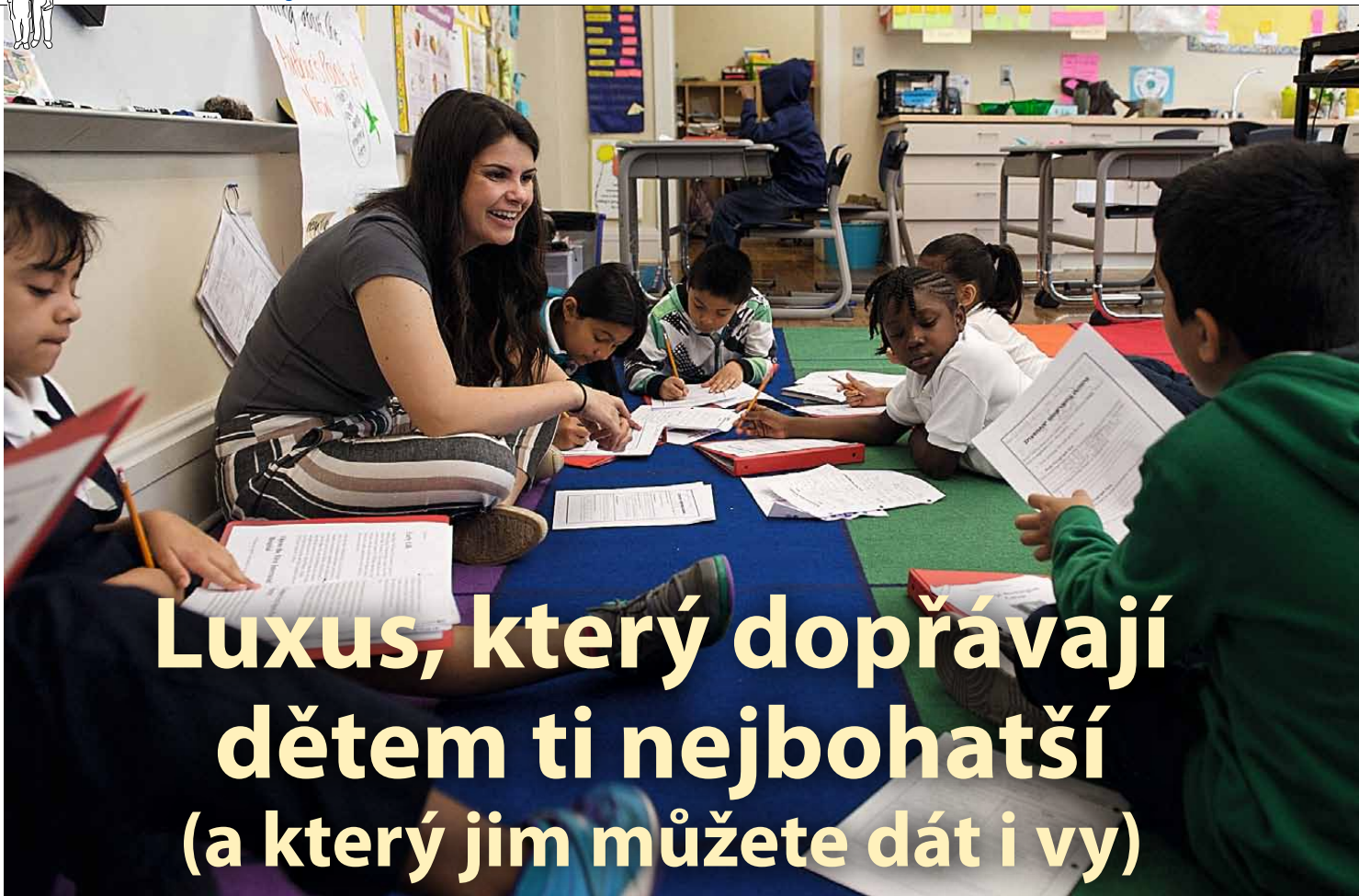
s děvčaty naposledy mluvila, nemohly si brigádu vynachválit. Pro studenta každá koruna dobrá a majitelé dokážou výše vyjmenované hodnoty ocenit také finančně.

A kamarádka? Při nedávném telefonátu na mě apelovala, kdepak přihraji zase nějaký brigádnický materiál. Na sdělení, že zatím o nikom nevím, říká: „To nevadí – sice málo, ale zato kvalitní.“

A proč o tom vlastně píšu? Protože je to svým způsobem taky takové svědectví o nás věřících. Vždyť od kladného vztahu k nám křesťanům už je jen krůček k tomu, aby si lidé našli vztah k Bohu. Proto vydáváme svědectví už jen třeba tím, že budeme spolehliví, pracovití a důvěryhodní.

Františka (z knihy „Ze života pro život. Skutečné příběhy skutečných lidí otištěné v časopise Milujte se!“, A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí, 2013, viz upoutávka na knihu na předchozí straně) ■

Luxus, který dopřávají dětem ti nejbohatší (a který jim můžete dát i vy)

Foto: Flickr, US Department of Education (CC BY 2.0)

Intenzivní používání moderních technologií (mobil, notebook, tablet...) bylo původně známkou vyššího společenského postavení.

Dnes se ale symbolem vyššího sociálního statutu v USA stává schopnost vyhnout se dopadu technologií a takzvaného digitálního smogu na sebe a své potomky!

Ekonomický server *Euro*, který se věnuje i životnímu stylu bohatých a ekonomicky úspěšných lidí, přinesl velmi zajímavý článek *Obrazovky chudým: boháči prahnou po životě bez zhoubné elektroniky*. Uvádí v něm, že zatímco movití Američané vynakládají značné prostředky na to, aby styk s technologiemi a elektronikou co nejvíce minimalizovali, střední třídy

a chudé vrstvy takové možnosti nemají. Naopak vlivu nových technologií, digitálního světa a elektroniky jsou vystavováni stále více od čím dál ranějšího věku.

Jsou levné a zlevňují další aktivity...

Nastupující fenomén před časem popsal list *The New York Times*. Všimá si, že obrazovky, displeje a vůbec nejrůznější digitální zařízení jsou v dnešní době samy o sobě velmi levné, ale jejich využití zároveň mimořádným způsobem zlevňuje i další aktivity, které se v minulosti odehrávaly čistě mimo digitální sféru, ať už se jedná o školní výuku, obsluhu v restauraci, zprostředkování ubytování či cokoliv jiného, co je možné díky technologiím zařídit po internetu bez toho, že by se vám musel věnovat nějaký živý člověk.

Na tom by samo o sobě nebylo nic špatného. Mnohé věci, které byly dříve

vyhrazeny jen bohatým, se stávají dostupnými pro běžné lidi: nepotřebujete nutně specialistu, který vám naplánuje cestu do zahraničí – sami si on-line zjistíte jízdní řády, koupíte jízdenky i letenky (a ještě můžete vybrat ty nejlevnější), rezervujete ubytování. Také nemusíte nutně platit drahé služby osobního makléře a můžete i malé částky investovat jen pár kliky sami – třeba i na burzách v zahraničí. Informace, které byly dostupné jen majitelům drahých encyklopedií, jsou nyní dostupné všem... Jedna ze studií OSN například uvádí, že díky mobilnímu telefonu se v posledních 25 letech dostala z chudoby více než miliarda lidí (srov. investicniweb.cz/evoluce-mobilniho-telefonu).

... ale přicházejí i draho, hlavně děti!

Server *Euro* ale cituje nedávnou alarmující americkou studii, která byla prováděna na celkem 11 000 dětech a stála americký federální rozpočet 300 milionů dolarů. Podle ní se mozky dětí, které u obrazovek tráví hodně času, jinak vyvíjejí, což je možné pozorovat prostřednictvím magnetické rezonance! Studie zmiňuje u části těchto dětí předčasné řídnutí šedé kůry mozkové. Detaily o této studii si můžete přečíst v angličtině v článku nazvaném

Symbolem vyššího sociálního statutu se stává schopnost vyhnout se dopadu technologií a takzvaného „digitálního smogu“.

Průlomová studie zkoumá u dětí účinky času před obrazovkou (*Groundbreaking study examines effects of screen time on kids* – viz zdroje za tímto článkem). Zmiňuje i další studie, které se pro změnu zaměřují na dospělou populaci nebo na mládež a spojují čas strávený u obrazovky s prevalencí výskytu depresivních stavů.

Ale děti se tím přece učí...!?

Rodiče jsou často přesvědčeni, že děti se používáním digitální techniky a hraním různých her naučí věci, které se jim pak budou hodit v reálném světě. *The New York Times* konstatuje, že ani nácvik reálné aktivity ve virtuálním prostoru často plody nenese, jak dokresluje i příklad uváděný pediatrem Dimitrem Christakisem z dětské nemocnice v Seattlu: batolata úspěšně skládající virtuální kostky na iPadu, ale zcela selhávající s kostkami reálnými.

Dětem to nejlepší! Ale co to je?

Zajímavé je, že v samotném Silicon Valley (v místě, kde sídlí nejvýznamnější americké technologické firmy – pozn. red.) považují lidé z technologické komunity čas, který jejich děti tráví u displejů, za nezdravý. Výmluvný je pak fakt, že populární školou mezi šéfy technologických firem v této oblasti je místní soukromé zařízení slibující rodičům návrat dětí k přírodě a vzdělávání realizované takřka zcela bez využití jakékoliv obrazovky. Veřejná škola poblíž přitom láká rodiče dětí na vzdělávací program „jeden iPad na jedno dítě“. Státní školy investují do tabletů (ty jsou dnes ve skutečnosti velmi levné), drahé soukromé školy do kvalitních učitelů, kteří se dětem osobně věnují...

Tlaky na zavádění elektroniky do veřejných škol v USA přicházely od technologických společností. Oblíbený byl například model „laptop pro každého studenta ve třídě“. Podobná agenda nechyběla ani v České republice. Uvést lze například projekt „Tablety do škol: pomůcka pro pedagoga ve světě digitálního vzdělávání“, spolufinancovaný z prostředků Evropské unie, který běžel mezi lety 2014 až 2015, dodává server *Euro*.

DIGITÁLNÍ PROPAST 2.0

Původní digitální propast ve společnosti byla o přístupu k moderním technologiím. Existovala mezi těmi, kdo k nim přístup mají, a těmi, kdo ho nemají. Nyní, když má ten přístup každý, vzniká nová digitální propast mezi lidmi, a ta je o schopnosti vliv technologie na svůj život a život svých blízkých omezit.

Může se stát, že děti chudších a středostavovských rodičů budou vychovávány obrazovkami, zatímco děti elity ze Silicon Valley se vrátí zpět k dřevěným hračkám a luxusu lidské interakce.

z *The New York Times*

Americké státní školy investují do tabletů, soukromé do kvalitních učitelů, kteří se žákům věnují.

Technologie jako droga

Moderní technologie jsou dnes ale přirovnávány k tvrdým drogám: „Mysleli jsme, že to můžeme kontrolovat. Ale tohle je zcela mimo naši kontrolu. Jde to přímo k centru slasti, nacházejícím se uvnitř vyvíjejícího se mozku. Je zcela mimo naši

kapacitu běžných rodičů tohle chápat,“ říká Anderson Cooper pro *CBSnews*, když komentuje výsledky výše zmíněné studie. A dodává, že o tom, co se vlivem technologií děje s dětskými mozky, neměl tušení, dokud na vlastní kůži sám nespatriil jejich symptomy a důsledky. ▶

„U technologických pracovníků v Silicon Valley se ze snahy vymanit své děti zcela z vlivu technologií pomalu stává obsese.“

The New York Times

Foto: Pixabay, Felix Lichtenfeld (CC0)

Studie prováděná na 11 000 dětech v USA ukázala, že se mozky dětí, které u obrazovek tráví hodně času, jinak vyvíjejí, což je možné pozorovat prostřednictvím magnetické rezonance.

Technika je dnes levná, naopak člověk, který by se nám individuálně věnoval, je drahý.

Ale svým dětem tento luxus „živého člověka“ dopřát můžeme!

Foto: Flickr, CommScope (CC BY-NC-ND 2.0)

Omezit či zcela eliminovat čas, který malé děti tráví u obrazovek, nedávno doporučila i Světová zdravotnická organizace.

A bohatí lidé pohybuji se technologiím nejlépe jako by byli opatrní dvojnásob. U technologických pracovníků v Silicon Valley se ze snahy vymanit své děti zcela z vlivu technologií pomalu stává obsese, napsaly *The New York Times*.

Vyjádřila se i slavná jména technologické scény. O tom, že svého synovce nepustí na sociální síť, hovořil šéf Applu Tim Cook. Své děti zcela bez technologií vychovali například Steve Jobs (zakladatel firmy Apple) a Bill Gates (zakladatel Microsoftu), dvě bezesporu nejznámější jména světa informačních technologií, uvádí *Euro.cz* s odkazem na server *Business Insider*, který dodává: „Mělo by to pro nás ostatní představovat varovný červený praporek.“

Co můžeme dělat?

„Technika s displeji“ je dnes levná a čím dál levnější, naopak člověk, který by se nám individuálně věnoval, je drahý. S tím

mnoho nenaděláme. Ani já a pravděpodobně ani vy nejsme tak bohatí, abychom nemuseli používat internetové bankovníctví a dali si jen občas schůzku se svým osobním bankérem, který s námi vše probere a pak potřebné zařídí... Když cestuji, nemohu si dovolit jen sdělit přibližný plán cesty „svému agentovi“ cestovní kanceláře, o víc se nestarat a jen s ním občas konzultovat detaily. Chtě nechtě musím sám trávit čas nad notebookem s on-line mapami, jízdními řády, servery vyhledávacími ubytování a levné letenky.

Ale můžeme do značné míry chránit sebe a hlavně své děti před tím, co je dnes nazýváno „digitálním smogem“ (a co škodí zdraví dospělých a ještě více zdraví dětí v podobné míře jako dlouhodobý pobyt v běžném smogu z komínů továren a z výfuků...).

A jednu věc, která je dnes v určitém slova smyslu luxusem a má velkou hodnotu, svým dětem dát můžeme: svůj čas. Čas živého člověka, který se jim bude věnovat! Na to nemusíme být boháči. Přečtěte jim pohádku, vyprávějte si s nimi, vezměte je do přírody nebo se s nimi věnujte nějaké

aktivitě... Takzvaní „boháči“ a „vlivní“ to již vědí. Mnozí další si dosud myslí, že pro dítě udělali hodně, když mu našetřili na tablet nebo smartphone, ke kterému pak dítě „odloží“... Ano, dnes je to vlastně už celkem levné. Ale je to k ničemu!

Dopřejme tedy dětem „luxus“: svůj vlastní čas. Čas živého člověka, který se jim individuálně věnuje.

Připravil P. Pavel Zahradníček ■

Zdroje:

Obrazovky chudým: boháči prahnou po životě bez zhoubné elektroniky. euro.cz/light/obrazovky-chudym-bohaci-prahnou-pozivote-bez-elektroniky-1468661

Contact Is Now a Luxury Good. nytimes.com/2019/03/23/sunday-review/human-contact-luxury-screens.html

Groundbreaking study examines effects of screen time on kids. cbsnews.com/news/groundbreaking-study-examines-effects-of-screen-time-on-kids-60-minutes/

Association between screen time and depression among US adults. www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5574844/

Zakladatelé největších technologických firem vychovali své děti „bez technologií“. Pro nás ostatní by to mělo představovat varovný červený praporek.

Kvalitní publikace i k dalšímu šíření

Tiskový apoštolát A.M.I.M.S. nabízí své publikace jen za příspěvek na tisk (doporučená výše příspěvku je uvedena u jednotlivých titulů na objednacím kuponu) a obyčejné poštovné České pošty. Jejich texty jsou k dispozici také on-line zdarma na www.amims.net nebo www.fatym.com.

Jde nám o evangelizaci a o maximální šíření těchto pečlivě vybraných a velmi čtivých textů. Proto si můžete naprosto většinu publikací, které jsme vydali, prohlédnout a přečíst zdarma v kompletní verzi na našich webech. Tištěné je můžete objednávat i pomocí tohoto kuponu (nezapomeňte prosím na rubu uvést svou adresu) nebo ▶

Foto: Designed by Freepik

Název publikace, popis a doporučený příspěvek na tisk	kusů	
PŘÍBĚHY ZE ŽIVOTA		
sestra Cecílie, William Brinkley: <i>Útěk sestry Cecílie</i> (A5, 96 stran, 20 Kč)		
P. Marek Dunda: <i>Stalo se/ Stalo se III.</i> (A5, 56 + 60 stran, á 15 Kč)		
Joseph Fabelle: <i>Cena, kterou zaplatíš</i> (A5, 160 stran, 30 Kč)		
Mons. Jan Peňáz: <i>Pouť do Říma od A do Z</i> (A5, 84 stran, 20 Kč)		
Gloria Polo: <i>Stála jsem u brány nebe a pekla</i> (A5, 62 stran, 20 Kč)		
<i>A já jsem s vámi i za železnou oponou</i> (A5, 76 stran, 15 Kč)		
<i>sborník: Jeníkov aneb prožito</i> (A5, 88 stran, 20 Kč)		
<i>To nejcennější přišlo časem</i> (A6, 36 stran, 5 Kč)		
<i>Ze života pro život</i> (A5, 96 stran, 20 Kč)		
DĚTI A MLÁDEŽ		
Anna Balintová: <i>Desatero Božích přikázání pro děti</i> (A5, 12 stran, 5 Kč)		
Josef Janšta: <i>O výchově</i> (A5, 40 stran, 10 Kč)		
Josef Janšta: <i>Od šikany ke spolu</i> (A5, 80 + 68 stran, 40 Kč)		
Josef Janšta: <i>Eliška a Víta</i> (A5, 76 stran, 15 Kč)		
Josef Janšta: <i>Prázdniny bez tabletu</i> (A5, 76 + 84 stran, 40 Kč)		
Mons. Ladislav Simajchl: <i>Rodiče a školáci</i> (A5, 76 stran, 15 Kč)		
Libor Zajíček: <i>Příběh proroka Jonáše</i> (A5, 32 stran, 10 Kč)		
Jana Zehnalová: <i>Nebraňte dětem</i> (A5, 88 stran, 20 Kč)		
<i>Comicsy pro zábavu i k zamyšlení</i> (A5, 52 stran, 15 Kč)		
<i>Omalovánky od ATER: Jak dávním zbohatnout</i> (A5, 19 stran, 5 Kč)		
<i>Omalovánky od ATER: Šebestián Kubínek</i> (A5, 20 stran, 5 Kč)		
<i>Pojď si hrát: Stvoření světa</i> (A5, 32 stran, 8 Kč)		
<i>Pojď si hrát: Svatá Zdislava</i> (A5, 20 stran, 4 Kč)		
<i>Pojď si hrát: Svatý Václav</i> (A5, 24 stran, 5 Kč)		
SVATÍ		
A. Castiglione: <i>Svatý zázraků a lásky</i> (život sv. Františka z Pauly) (68 s., 15 Kč)		
P. Marek Dunda: <i>Jak kázal Vianney o svatě zповědi</i> (A5, 68 stran, 15 Kč)		
P. Marek Dunda: <i>Tak kázal Vianney</i> (A5, 72 stran, 15 Kč)		
P. Marek Dunda: <i>I tak kázal Vianney</i> (A5, 68 stran, 15 Kč)		
P. Marek Dunda: <i>Promluvy svatého Jana Marie Vianneye</i> (A5, 60 stran, 15 Kč)		
P. Marek Dunda: <i>Z myšlenek sv. Jana Marie Vianneye</i> (A5, 36 stran, 10 Kč)		
P. Marek Dunda a kol.: <i>Řekli svatí a to platí... aneb citáty blahoslavených a svatých I. a II.</i> (A5, 80 + 84 stran, á 20 Kč)	I. díl	II. díl
Jitka Krausová: <i>Manželství – cesta ke svatosti</i> (A5, 322 stran, 40 Kč)		
Sv. Alfons de Liguori: <i>Návod na dobrý život</i> (A5, 96 stran, 20 Kč)		
Jozef Luskoň: <i>Do akce jde Titus!</i> (A5, 128 stran, 25 Kč)		
Sv. Jan Zlatoústý: <i>Kázání na Janovo evangelium, kázání 1–15</i> (A5, 84 s., á 20 Kč)		
Sv. Jan Zlatoústý: <i>Kázání na Janovo evangelium, kázání 62–75</i> (A5, 84 s., á 20 Kč)		
P. Leo Zerhau: <i>Kráska a statečnost</i> (legenda o sv. Markétě) (A5, 40 stran, 10 Kč)		
DUCHOVNÍ ŽIVOT		
P. Marek Dunda a kol.: <i>Chceš-li – uč se s hesly!</i> (A5, 32 stran, 10 Kč)		
P. Marek Dunda: <i>Krokodýl aneb můžeš růst</i> (A5, 64 stran, 15 Kč)		
P. Marek Dunda: <i>Můžeš růst</i> (A5, 56 stran, 15 Kč)		
P. Marek Dunda: <i>Soužití či soužení? aneb...</i> (A5, 36 stran, 10 Kč)		
P. Marek Dunda, P. Pavel Zahradníček (ed): <i>Dotyky nebe a země</i> (A5, 128 s., 30 Kč)		
D. J. Doubrava, O.Praem, M. Dunda: <i>Mozaika duchovní moudrosti</i> (A5, 96 s., 20 Kč)		
P. Jan Kabeláč: <i>Základy křesťanské víry</i> (A6, 44 stran, 5 Kč)		
P. Alois Kotek: <i>S Ježíšem v jeho utrpení</i> (Šuránek) (A5, 48 stran, 10 Kč)		
Jitka Krausová: <i>Příběhy moudrosti</i> (A5, 96 stran, 20 Kč)		
Mons. Jan Peňáz: <i>Květy Nejsvětější Svátosti</i> (A5, 60 stran, 15 Kč)		

objednávkový kupon

Název publikace, popis a doporučený příspěvek na tisk	kusů
P. Jan Richter: <i>Zajeď na hlubinu</i> (A5, 56 stran, 15 Kč)	
P. Martin Sedloň OMI: <i>Doprovázení</i> (12 x 21 cm, 44 stran, 10 Kč)	
P. Martin Sedloň OMI: <i>Poutníkem naděje</i> (12 x 21 cm, 44 stran, 10 Kč)	
Mons. Ladislav Simajchl: <i>Desatero</i> (A5, 44 stran, 10 Kč)	
Mons. Ladislav Simajchl: <i>Dospívání</i> (A5, 76 stran, 15 Kč)	
Mons. Ladislav Simajchl: <i>Duchovní život</i> (A5, 56 stran, 15 Kč)	
Mons. Ladislav Simajchl: <i>Jak hovořit o víře</i> (A5, 12 stran, 4 Kč)	
Mons. L. Simajchl: <i>Kázání z 1., 2., 3., 4., 5., 6. a 7. košíku</i> (A5, 76–88 str., á 20 Kč)	
Mons. Ladislav Simajchl: <i>Láska pod lupou</i> (A5, 60 stran, 15 Kč)	
Mons. Ladislav Simajchl: <i>Liturgie</i> (A5, 100 stran, 20 Kč)	
Mons. Ladislav Simajchl: <i>Naše role při nedělní bohoslužbě</i> (A5, 76 stran, 15 Kč)	
Mons. Ladislav Simajchl: <i>Patnáct pravidel pro lektory</i> (A5, 31 stran, 10 Kč)	
Mons. Ladislav Simajchl: <i>Společně k Bohu</i> (A5, 60 stran, 15 Kč)	
Mons. Ladislav Simajchl: <i>Stáří</i> (A5, 48 stran, 10 Kč)	
Mons. Ladislav Simajchl: <i>Život z víry</i> (A5, 64 stran, 15 Kč)	
P. Jos. Soukop: <i>Velký náčelník dává Základní kurz křesťanské nauky</i> (A5, 60 s., 15 Kč)	
Petr Šabaka: <i>Pane Bože, co mám dělat?</i> (A5, 44 stran, 12 Kč)	
P. Leo Zerhau: <i>Vyřídte sijónské dceři</i> (A5, 24 stran, 7 Kč)	
<i>Ale pamatuj aneb Italská kázání při lidových misiích</i> (A5, 28 stran, 8 Kč)	
SVÁTOSTI	
P. Josef Brtník: <i>Příprava dětí s rodiči na svátost smíření...</i> (A5, 45 stran, 15 Kč)	
P. Jiří Kaňa, Petr a Iva Fukalovi: <i>Manželství od Boha nám dané</i> (A5, 52 s., 15 Kč)	
Mons. Ladislav Simajchl: <i>Jak se zpovídat</i> (A5, 44 stran, 7 Kč)	
Mons. Ladislav Simajchl: <i>Manželství v záběhu</i> (A5, 44 stran, 10 Kč)	
Mons. Ladislav Simajchl: <i>Povídání o křtu</i> (A5, 20 stran, 10 Kč)	
Mons. Ladislav Simajchl: <i>Sebevýchova k manželství</i> (A5, 12 stran, 4 Kč)	
MODLITBA	
P. Marek Dunda: <i>„... a nezapomeň na modlitbu“</i> (A6, 60 stran, 7 Kč)	
P. Marek Dunda: <i>Sedm kajících žalmů</i> (A6, 32 stran, 5 Kč)	
P. Marek Dunda: <i>To promodlím</i> (A6, 42 stran, 5 Kč)	
P. Josef Havelka: <i>Rozmlouvej s Bohem</i> (A6, 24 stran, 5 Kč)	
Mons. Jan Peňáz: <i>Biblický rozjímavý růženec</i> (A6, 32 stran, 5 Kč)	
<i>Křížová cesta – pro lidové i soukromé pobožnosti</i> (A5, 20 stran, 4 Kč)	
<i>Pět křížových cest</i> (A5, 52 stran, 10 Kč)	
HISTORIE	
Mario Galizzi: <i>Počátky Církve</i> (A5, 60 stran, 15 Kč)	
Jaroslav V. Polc: <i>Jan Hus v představách šesti staletí a ve skutečnosti</i> (A5, 128 s., 30 Kč)	
T. E. Woods, Jr.: <i>Jak katolická církev budovala západní civilizaci</i> (A5, 208 +16 s., 180 Kč)	
P. Pavel Zahradníček: <i>Dějiny, jak je možná neznáte</i> (A5, 128 stran, 30 Kč)	
Z JINÉHO SOUDKU	
Petr Bezruč: <i>Já a moje stará</i> (A6, 20 stran, 5 Kč)	
Jana Brabcová a kol.: <i>Pojďte s námi</i> (A5, 42 stran, 15 Kč)	
P. Marek Dunda: <i>Dědictví otců zachovej nám, Pane...</i> (A5, 52 stran, 15 Kč)	
Kolektiv autorů: <i>Luštěniny a la Ferdinand</i> (křížovky) (A5, 38 stran, 15 Kč)	
Mons. Jan Peňáz: <i>Pojď na pout'</i> (A5, 72 stran, 17 Kč)	
Sestry dominikánky: <i>Vaříme se sestrou Flavií</i> (A5, 76 stran, 20 Kč)	
P. Leo Zerhau: <i>Pověsti a příběhy z Podyjí</i> (A5, 48 stran, 15 Kč)	
<i>Křesťané ve společnosti</i> (3 DVD, 60 Kč)	
Nezapomeňte prosím uvést své jméno, adresu a PSČ:	
Jméno:	
Adresa:	PSČ: .....

na stránce www.amims.net či e-mailem na apostolat@fatym.com. Knihy vám pošleme jako obyčejný balíček s vloženou složenkou na úhradu příspěvku na tisk a poštovné – můžete ho uhradit i převodem z bankovního účtu. Knihy, které vydáváme, mohou sloužit nejen vám... Nabídněte je dalším lidem. Děkujeme vám, že i vy se podílíte na tiskovém apoštolátu ve svém okolí.

P. Marek Dunda ■

Foto: Designed by Freepik

Vyplněný kupon zašlete na adresu A.M.I.M.S., Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí. Knihy vám přijdou jako obyčejná poštovní zásilka České pošty s vloženou složenkou na úhradu příspěvku na tisk a poštovné (možno uhradit i bezhotovostně). Možno objednávat i na apostolat@fatym.com.

Společenství čistých srdcí

Kontakty na Společenství čistých srdcí
www.spolcs.cz

P. Vilém M. Štěpán, O.Praem.
Římskokatolická farnost, 439 63 Liběšice u Žatce 1
farnost.libesice@seznam.cz, tel.: 608 831 584
P. Marek Dunda, Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí
marek@fatym.com, tel.: 731 402 742

Nedočkavost a rezignace, dvě strany jedné mince

O letošní dovolené jsem se začel do posynodální exhortace *Christus vivit* (*Kristus žije*), kterou Svätý otec František adresoval na prvním místě mladým lidem. Píše v ní:

„Musíme vytrvat na cestě snů. Proto je třeba mít se na pozoru před pokušením, které si s námi často pohrává: před nedo-

čkavostí. Může se stát velkým nepřítelem, když nás dovede ke stavu, kdy to vzdáme, protože zjistíme, že výsledky nepřicházejí ihned. Ty nejkrásnější sny se dosahují nadějí, trpělivostí a nasazením, pokud se zřekneme uspěchanosti.“ (*Christus vivit*, čl. 142)

Uvědomil jsem si, jak nedočkavost a to, že se něco snažíme uspěchat a nedočkavě tomu potřebný čas, souvisí s tím, že pak věci a také ideály vzdáváme. Nedočkavost a rezignace jsou vlastně dvě strany jedné mince. Kdo spěchá a je nedočkavý, nedojde k cíli (zvláště pokud jde o skutečně velký cíl), protože dosažení cíle potřebuje čas a s tím spojenou trpělivost.

P. Marek Dunda (více z posynodální exhortace „*Christus vivit*“ najdete na následující dvoustraně) ■

„Musíme vytrvat
na cestě snů.“
papež František

Foto: Unsplash, Ashton Bingham (CCO)

Pane Ježíši, děkuji ti, že mne miluješ láskou bez hranic, která chrání od zlého, pozdvihuje z největších pádů a léčí nejbolestivější rány. Odevzdávám Ti svou paměť, rozum, vůli, duši i tělo spolu se svou sexualitou.

Slibuji, že se nebudu oddávat sexu, dokud neuzavřu svátost manželství. Dávám si předsevzetí, že nebudu číst, ani kupovat, ani se dívat na časopisy, programy a filmy s pornografickým obsahem. Slibuji, že se s Tebou budu každý den setkávat v modlitbě i při četbě Písma svätého, v častém přístupu k svätému přijímání a při adoraci Nejsvětější svätosti. Chci pravidelně přistupovat ke svätosti smíření, nepodléhat znechucení a ihned se pozvednout z každého hříchu.

Pane Ježíši, uč mne systematické práci na sobě, umění kontrolovat své sexuální tužby a city. Prosím Tě o odvahu, abych nikdy nebral(a) drogy a vyhýbal(a) se všemu, co zotročuje, především alkoholu a cigaretám. Uč mne žít tak, aby v mém životě byla nejdůležitější láska.

Panno Maria, Matko moje, veď mne cestami víry k samému zdroji lásky – Ježíši, abych důvěřoval(a) jen Jemu.

Amen

Neodcházejte prosím do předčasného důchodu

„Musíme vytrvat na cestě snů,“ píše Svatý otec František ve své posynodální exhortaci „Christus vivit“ („Kristus žije“), určené na prvním místě mladým lidem. A dodává: „Současně nesmíme sami sebe brzdit znejistováním; nesmíme mít strach riskovat a dělat chyby. Spíš musíme mít strach z toho, že bychom mohli žít váhavě, jako živí mrtví, kteří v sobě nemají život, protože nechtějí riskovat, protože nejsou ve svých závazcích vytrvalí nebo mají strach dělat chyby. I když se zmýlíš, můžeš vždycky zvednout hlavu a začít znovu. Nikdo nemá právo oloupat tě o naději.“ („Christus vivit“, čl. 142)

Nepozorujte život zpovzdálí

Draží mladí přátelé, nezírejte se toho nejlepšího ze svého mládí, nepozorujte život zpovzdálí. Nezaměňujte štěstí

za pohovku a neprosedte celý svůj život před obrazovkou. Ať váš život v ničem nepřipomíná žalostný pohled na odstavěný vůz. Nebuďte zaparkovanými auto-

mobily, ale oplývejte sny a dělejte jasná rozhodnutí. Riskujte, i když se zmýlíte. Nechtějte jenom přežívat s narkotizovanou duší a nedívejte se na svět, jako byste byli turisté. Dejte o sobě slyšet! Hodte strach, který vás paralyzuje, přes palubu, aby z vás nebyla mumifikovaná mládež. Žijte! Věnujte se z života tomu nejlepšímu! Otevřete dvířka klece a vyletete ven! Neodcházejte prosím do předčasného důchodu. (Christus vivit, čl. 143)

Hledej, k čemu tě Ježíš zve

Při rozlišování svého povolání musíme vědět, že je to volání přítele: Ježíše. Když dáváme přátelům dárek, dáváme jim to nejlepší. A to není nutně něco, co stojí hodně peněz nebo co se dá těžko sehnat, ale něco, o čem víme, že to druhému udělá radost. Přítel je na to tak vnímavý, že si dokáže předem představit úsměv na přítelově tváři, až bude dárek otevírat. Toto poznání přátelství navrhuji mladým

Boží dary jsou interaktivní, a abychom je mohli používat, je třeba se zapojit do hry, je třeba riskovat.

Foto: Flickr, Catholic Church (England and Wales) © Mazur/catholicnews.org.uk (CC BY-NC-SA 2.0)

Bude to určitě něco, co tě hluboko v nitru učiní šťastným a naplní tě nadšením víc než cokoli jiného na tomto světě...

lidem jako vzor, když chtějí pochopit, co je Boží vůle pro jejich život. (*Christus vivit*, čl. 287)

„Přesně na míru“ – nic lepšího nenajdeš!

Rád bych, abyste věděli, že když Pán myslí na každého jednotlivého člověka, na to, co by mu chtěl dát, myslí na něj jako na svého osobního přítele. A jestliže se rozhodl dát ti nějakou milost, charisma, díky kterému budeš moci žít svůj život v plnosti a který tě promění v člověka prospěšného druhým, v někoho, kdo otiskne do dějin svou stopu, bude to určitě něco, co tě hluboko v nitru učiní šťastným a naplní tě nadšením víc než cokoli jiného na tomto světě. Ne proto, že to, co ti chce dát, je nějaké mimořádné nebo málo časté charisma, ale protože ti bude přesně šité na míru, na míru celého tvého života. (*Christus vivit*, čl. 288)

Ne lehké, ale krásné

Dar povolání bude bezpochyby náročný dar. Boží dary jsou interaktivní, a abychom je mohli používat, je třeba se zapojit do hry, je třeba riskovat. Nebude to ale náročnost povinnosti uložené z vnějšku, ale něco, co tě bude podněcovat k růstu a k rozhodování, aby tento dar zrál a stal se darem pro druhé. Když Pán probouzí povolání, myslí nejen na to, kým jsi, ale na všechno, kým se spolu s ním a s druhými lidmi budeš moci stát. (*Christus vivit*, čl. 289)

papež František (připravil P. Marek Dunda, titulky redakce) ■

Zdroj:

Christus vivit. Kristus žije: Posynodální apoštolská exhortace k mladým lidem i celému božímu lidu. Karmelitánské nakladatelství; Praha, 2019.

Foto: Wikimedia Commons, Michal Maňas (CC BY 4.0)

... protože ti bude přesně šité na míru, na míru celého tvého života.

Foto: Designed by Freepik

ABC civilizace lásky

1. Měj v úctě každého člověka, protože v něm žije Kristus. Buď vnímavý ke každému – je to tvůj bratr a sestra.
2. O každém smýšlej dobře – o nikom nesmýšlej zle. I v nejhorším člověku se pokus najít něco dobrého.
3. O druhých mluv vždy dobře – o bližních nikdy nehovoř zle. Naprav křivdu způsobenou slovem. Nebud' příčinou konfliktů mezi lidmi.
4. S každým hovoř jazykem lásky. Nezvyšuj hlas. Neproklínej. Nezpůsobuj problémy. Nezapřičiňuj pláč. Uklidňuj a projevu dobrotu.
5. Odpouštěj všem a vše. Nepřechovávej v srdci hněv. Vždy podej ruku ke smíření první.
6. Čiň vždy dobře bližnímu. Každému čiň dobro tak, jak chceš, aby ho druzí činili tobě. Nepřemýšlej o tom, co má někdo udělat pro tebe, ale o tom, co máš ty udělat pro někoho.
7. Aktivně pomáhej v utrpení. Ochotně přispěj útechou, radou, pomocí, srdcem.
8. Pracuj poctivě, protože plody tvé práce používají druzí, jako i ty používáš plody jejich práce.
9. Zapoj se do života společnosti. Otevři se chudým a nemocným. Poděl se o hmotná i duchovní dobra. Snaž se vidět potřebné kolem sebe.
10. Modli se za všechny, dokonce i za nepřátele.

kardinál Stefan Wyszyński

Když jsi to poslechl, promyslel a promodlil, běž, žij a šíř to dál!

Znáte TémaBox?

přehrávač duchovních přednášek,
seminářů, audioknih, kázání...

<http://temabox.tv-mis.cz>

**Pro duchovní vzdělání k oddychu;
on-line i k uložení: k poslechu doma,
ve vlaku, v autobusu...**

TémaBox <http://temabox.tv-mis.cz> nabízí velké množství různých přednášek, seminářů, duchovních obnov a kázání (kardinál Tomáš Špidlík, biskupové Karel Herbst, Josef Kajnek a Pavel Posád, P. Vojtěch Kodet, P. Elias Vella, P. Joseph Bill, P. Angelo Scarano, P. Alois Pekárek, P. Pavel Dokládál, P. Pavel Havlát, P. Tomáš Halík, Kateřina Lachmanová, Věra Luxová...). TémaBox je součástí internetové křesťanské televize TV-MIS.cz. Společně s hudebním JukeBoxem (<http://jukebox.tv-mis.cz>) nabízí výběr toho nejzajímavějšího z audiosekce TV-MIS.cz. Obsah je možno i uložit a dále šířit.

Milujte se!

Římskokatolický farní úřad, Náměstí 20
671 03 Vranov nad Dyjí
e-mail: redakce@milujte.se